27.3.1987 כ"ו באדר, תשמ"ז

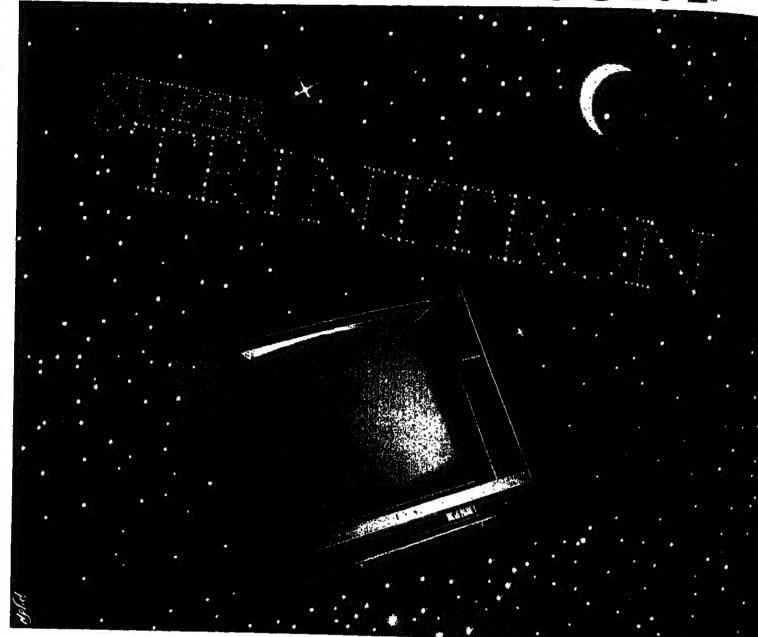

קארין דונסקי: הגיזרה של המדינה נפש בריאה בגוך רזה

שור", לא לעולם אסיר בסוממים בקדימה, חוזה לחיים לימור מואר", לא לעולם אסיר מסוממים בקדימה, חוזה לחיים לימור לבכלנות אחרי מנסרורף שטרגר, מחריד בקבלנות

מסך סופר מריניטרון שחור, שמוח ומרובע.

ומנוסים שעוברים הכשרה והשתלמויות בארץ ובחו"ל. ציוד מדידה המשוכלל מסוגו בעולם. ספרית אחזקה מעודכנת. מחסן החלקים הגדול מסוגו בארץ ובו עשרות אלפי פרטים ורכיבים מתוצרת סוני נותן גיבוי למערכת התיקונים.

* איכות.

סוני סופר טריניטרון מציעה עכשיו מסך שטוח, כדי לקבל תמונה אמיתית ומוחשית. המבנה תשטוח ותמרובע של המסך, מעניק תמונה ברורה וחדה במרכז וכפינות כאחד.

טלויזיה בכל גודל ולכל דרישה

לסוני יש מבחר טלויזיות, סופר טריניטרון, בכל הגדלים בעיצוב חדשני עם מיטב חשכלולים האחרונים.

מכירות מיומן. מעבדת שרות גדולה וחדישה בתקן גבוה ביותר. טכנאים מיומנים

להשיג בחנויות חשמל ורשתות שיווק מובחרות ברחבי תארץ.

ISFAR שפאר - עוצמת סוני נישראל

SUPER TRINITRON

שיטה מהפכנית חדשה של סוגי

כל הטלויזיות הדודשות של סוני המשווקות בארץ

סוני ומציעות את כל החידושים האחרונים.

ובעולם הן בשיטת חסופר טריניטרון, בלעדית לדגמי

מנורת המסך סופר

טריניטרון מיוצרת מזכוכית

שחורה מיוחדת. הקונטרסט

והלבנים יותר בהירים. לכן,

התמונה שמתקבלת היא באיכות צבעים מעולה -עשירה, עמוקה וחדה יותר מאשר בכל מכשיר טלויזיה

אחר, ועוד יונדון: נוטן טוי

מקורות אור על גבי המסך.

בין הצבעים גדול יותר.

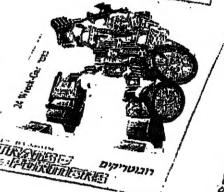
השחורים יותר כהים

סופר טריניטרון - מסך שחנר טריניטרון מונע השתקפות

100 טיסות ללונדון! למעלה ממליון פרסים במבצע הענק של ויסוצקי!

זוכרים את 9 בריבוע?

יופי, בואו להשתתף במבצע"תה בריבוע" של ויסוצקי, יצרני התה האמיתי זה כ-140 שנה. בחלק מאריזות תה ויסוצקי (בנות 100 אז 200 שקיקי תה) מסתתר כרטיס

ם מצאתם את הכרטיס? גרדו לפי ההוראות. וכיתם בטיסה הלוך ושוב ללונדון (ללא מיטים)?-שגעון!

בלצלו לרטוצקי? 20222. זכיתם בספל יפהפה גדול (מאג), או בתיון מהודר של"לפיד", או במערכת תה בת 12 חלקים של "נעמן"? נהדר! קיפצו לאחת מחנויות "קלאט" (הכתובות למטה) מיסרו את הספח בכרטיס המבצע, המעיד על זכייתכם - וקבלו את הפרס במקום.

בכל כרטיס"תה בריבוע" תמצאו שי - תמונה צבעונית של דובוטריק. מלאו אחר ההוראות ותקבלו חינם אלבום צבעוני מיוחד לחדבקת התמונות וכן כרטיס חבר ל־T Club" קלאב" - מועדון הצעירים של ויסוצקי (לגילאי 11-7): • גיזרו מ־3 אריזות תה ויסוצקי את הדופן עם ההוראות לחכנת תה (בעברית).

רישמו את פרטיכם האישיים (שם מלא, כתובת, טלפון, תאריך לידה). • שילחו במעטפה לת.ד. 20444 חנ"א.

אישפו את תמונות הרובוטריקים והדביקו באלבום שתקבלו. כדאי לכם לשמור הזק על האלבום - יש תפתעות בדרך!

רשימת חטיות קלאס במבצע: • קלאס - ריונגף סנסר ודא • לונדון מיניסטור אבן גבירול 10 ודא • קניזן איילון המרכן • שד' קוגל 29 חולון • רח' ימו 35 ירושלים • רח' חדסה 49 באר שבע • רח' הרצל 186 רחובות • רח' ברולד 10 מיפת

Indion profes

העולם מחקדם מסוני לסוני.

SONY

לבחירתכם טלויזיות בגודל

השאר שלט רחוק, כניסה

טלטקס. אחת מהן ודאי

סוני סופר-טריניטרון, אין

עוד טלויזית ברמה שלה

תתאים לדרישותכם.

"27, "20, "16, "14" הכוללות בין

לוידיאו, הכנה לטלטקס ראו

אנו גאיט להציג בישראל את דומיניון - הבו נדי המלטף. לוגענהזכון רדי להצע אליך עוין וחלק כמר משי עת שנום מעולה אלון בז יוק עד בער בחביות עץ אלון בז יוק עד לוגעהוכון רדילהגיע אליך גווין ווולק כחר משי נוח מענו נונולה וניוורת נפלא בועדי דומיניון אהו החדשה לאוהבי הבדנדי

ברנדי דומיניון מיוצר עפ"י ידעצרפתי ע"י כרסל גוווי

Ribedio

ב"ו באדר, תשמ"ז 1987.27.3

"ב 1987 כל הזכויות שמורות ל-מעריב. This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

עריכה: דניאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמו מעצבת: יעל תורן גרפיקה: נטע גרינשפן

עורך: צכי לביא

מודעות: אורי דגן

ומו המיד, מוצאים חמש דקות אחרי הדקה ה־90, את מה שמחפשים חמש דקות לפני. וכך נתקלתי השבוע במקרה בחוברת שא 1984 של "מערכות", בית ההוצאה של צה"ל, ובה מאמרו של דיר יעקב בר־סימן־טוב מהאוניברסיטה העברית על הפסקת הסיוע האחרוקני לישראל. לא תסריט דימיוני. לא ניתוח תיאורטי מלומד. פישר מחחיים. ישראל כבר היתה בסרט הזה. פרשיה נשנחת משנת נופו, כשהמדינה היתה בסך־הכל בת חמש, וחסיוע חסתכם רק ב־50 מיליון דולר. אבל סדרי הגודל לא השתנו. כבר אז הוא תפס כחמישית מתציב מטבע החוץ. חשוב לחזור על הסיפור ולקחיו, אחרי כתבחם פל עמוס לבב ויצחק בן־חורין ב"סופשבוע" שעבר, שעוררה תגובות.

למו כ־34 שנים פתחה ישראל כמבצע הנדסי אדיר לחטיית חירדן יד גשר בנות־יעקב, גילגולו תראשון של מוביל המים הארצי. ארה"ב לחצה לנווו את התכנית, ובראשית אוקטובר הודיעה באיגרת סודית על ליבוב מעוק חסיוע. ישראל ציפצפח והמשיכה בעבודות. כעבור עלושה שבועות פורסם הסוד. אחרי שבוע נפסקו העבודות. אבל כויעה לא היתה כאן.

לממשלה, בראשותו של דוד בן־גוריון, לא היו תכניות מגירת. להתמודד עם המחסור הצפוי, ובכל זאת היא לא ראתה את מניעה חליוע כפגיעה שאין לעמוד בה. הכינו מלאי של מצרכים חיוניים למספר חודשים, תיכננו דרכים לחפש מקורות הכנסה חילופיים במטבע וה וחבינו את הציבור להידוק נוסף של החגורה. שר החוץ משה שרת הנויו אז: "גאווה לאומית מכריעה במצב כזה כנגד רווח כלכלי. עם ואת, על העם לדעת במה כרוכה העמידה בניסיון להגן על עצמאותו חשרונית וחרות שיקול דעתו... אין מנוס מקיצוצים, ועל חציבור לקבל לל עצמו דין של מחסור אם רצונו לעמוד במערכה".

בסופו של דבר, ארח"ב היא שיזמת תידברות עם ישראל לחיסול המשבר: שר החוץ האמריקני חודה ששגח. עיכוב הסיוע עורר כצמוי הסיכה ומהאה של יהדות ארה"ב וגורמים אחרים. ישראל לא ההפשרה על שום תכנית שלא נדונת קודם למשבר. ד"ר בר-סימן־טוב מסכם קהמרשה תבחירת מחדש כי השימוש בעיצומים כלכליים לא יעיל, משום שאינו מציע למדינה המוענשת פיתרון שבו עלות הציות תהא נחברת נמוכה מעלות אי־הציות.

כראי לוכור שב־1953 חיה ישראל בשולי הצגע וחקיצוב במזון ובלבוש, עם כושר ספיגה גדול של גזירות כלכליות. העצמאות היתה אז ונר תדש ומרגש, מה שהוליד נכונות עילאית של הקרבה תנוחיוה האישית כדי לא לפגום בתחושת החרות. מהתגובות על התסריט שנירשמנו נואה, שחיום מכסות את התחושה הזאת כמה שכבות שומן מותרות, בעיקר אצל מי שעדיין חושש מהפסקת הסיוע האמריקני.

גשערו קארון דונסקי. כחבה בעם 18-21. צילום: שמואל רחמני.

מאת יצחק בן־תורין

מוח לחיים

מאת טל שחף

ל עיול "סומשבוע" מאת נילי פרידלנדר

זל חבורה שכואת מאת תלמה אדמון

אלפא, נאמא, אומנה מאת משה ז"ק

14 בוחל לבן, שחור לבן מאת אורית הראל

43 שיפודים

46 אברחם אבינו

לאכול בחוץ מאת מאו"ל

50 עורות לוהטים מאת יהודית חנוך

54 חיים ואותבים

מאת יגאל לב

מעריב" למני 35 שנה בערוכת גבריאל שטרסמן

בב פנטרואוז

מאת עמוס לכב

מאת מֱאיר עוזיאל

TUKN

"פואד" בקשר לפשע, וברוב של שניים גם בביצוע השוד וברצח עצמו, נגר דעתו של אב ביתיהדין

השופט בנימין כהן. ברדוד נידון לשמונה שנים, מהן ריצה חמש. הוא מתגורר בקיבוץ כפר־הנשיא לאחר שחרות לפיד לקח אותו תחת חסותו ושיקמו. "פואד" נשלח למאטר

> ברידוד העיד בחקירתו במשטרה ש"פואד" היה שותפו לשוד, והיורה בפישלר. בבית־המשפט הוא חזר בו וגרס שרוני שניידו היה "האדם השלישי". בר־דוד טען מאוחר יותר שרוני שניידר גוב בחברון את האקדח בו נרצח פישלר. אורי שניידר, שלכל הדעות השתתף בשוד, נהפך לעד מדינה. "פואר" -רצח שלטענתו לא ביצע. האא המשיך לשכת בכלא גם אחרי

נזית ("קול ישראל"), חברי הכנטת

בומנו קצב הנשיא את עונשו של "פואד" ל-24 שנות מאסר. כך נהוג לובי כל הנדונים למאסר עולם כדי שאפשר יהיה לקבוע מתי מרצים בדרך־כלל. לימים המחית הנשיא שש שנים נוספות מעונש זה והעמיד את העונש על 18 שנות

הממונה על החנינות במשרד לדון מחדש בתיק – אף כי ככר זנה בו אין־ספור פעמים בעבר – ואף ברידור, שטען במשך כל השנים שטען כל השנים כי השתתף מאו המשפט כי משה חף מנשע. הפנישה נערכה לא מכבר במשרד המשפטים, ובעקבותיה נשתכנעה הגברת נבאי שיש מקום להמליץ ופתאום שיחת טלפון אחת . על המתקת עונש נוספת למשה.

> המדינה להמחיק את עונשו של משח, ושר המשפטים דותם התימת קיום על המלצח הנשיא. עונשו של תנאשם הועמד על שלוש עשרה וחצי שנים, ששני שלישים מהן הן חשע שנים המסחיימות ממש

"זהו זה. אני יוצא. קשה לי להאמין. הלכתי לישון וקמתי לעולם חדש. תיתם הקופת שני השלישים שהם פתאום אפשר להתחיל לתכנז, וצריך להתחיל מאפס. תשע שנים ישבתי לפני שבועות אחדים נאותה בכלא, תשע שנים של המפונה על החנינות במשרו המשפטים, הגברת ימימה גבאי, מאבק להוכחת חפותי. החיים נשרפים לך נגד לקבל לראיון אישי את שלמה משה בתנאי שיבוא אליה יחד עם העיניים. אתה מרגיש כל שניה שעוברת, כל תקתוק של השעון. הומן לא עובר.

> – והסיוט נגמר". על סמך המלצחה נאות ושיא

לפנות־בוקר עושה קפה, יושב עם התברה עד הכוקר. לא רוצה לחזור. רק אתמול (הרבר היה לפני קרוב לשבועיים - י. כיח) התחלתי שוב לחייך. זה היה הלילה הראשון בבית שבו נכנסתי למיטה וישנתי כמו תינוק. פתאום כל הלחץ ירד. הכל נראה אחרת. אפשר כבר להתרוות, להרדם חבר אחר שאל אותי 'נו, מה נשמע'ז - ועניתי לו שאני משתחרר כעור שכועיים. כבר חשע שנים אני שומע עור שבועיים', הוא אמר

הלכתי לישון בשתים אחר חצות וקמתי כשש שניה שעוברת, כל תקתוק של השעון. הומן לא עובר. ופתאום... שיחת טלפון אחת – והסיוט נגמר.

הנחתי את שפופרת הטלפון, ישכתי בשקט מורן כבר השבתי על מעשה יאוש שבע הופשות היו בחשבתי לעצמי: 'הנה פואר, הכלתי יאומן קרה'. לי, ובכל פעם הכל וווד מההתחלה. שבע פעמים וצאחי להופשה ואפילו פעם אחת שרה. ישבתי שקט, מכונס כתוך עצמי. אמא שלי שאלה במעמים קורמות כשראמנתי - התאכוכתי המעם זה

הו זה. אני יוצא ממעשיהו. הולך הביתה אחרי תשע שנים של גהינום. קשה לי להאמין שיצאתי מזה כשלום. הטרנדיה שלי היתה צריכה להסתיים כהתאכרות או בכריתה לסמים. לפני ימים אחדים כאתי לחופשה, והעיתונאי גכי שטרסמן התקשר לדירת המשפחה ביפו ואמר לי -'פואר, תחזיק חזק את השפופרת'. התיישבתי, והוא סיפר לי שנשיא המרינה עומר לחתום על המחקת לי, חה נכון. לא צעקתי, לא השחוללתי. תשע שנים בכלא

בבוקר לעולם חרש. פתאום אפשר להתחיל לתכנן: תוכניות. רק עכשיו אני מתחיל לחשוב ברצינות על העתיד, ואני מתלכט מאיפה להתחיל. אני צריך להתחיל מאפס. תשע שנים ישכתי בכלא, תשע שנים של מאבק רצוף להוכחת חפותי. אף לא יום אחר. הפסקה, אתה לא יכול להשלים עם זה שהחיים נשרפים לך נגד העיניים. הייתי עלול להגיע למצב שכו אין טעם להתחיל מחרש, אני בן 33, ומכחינת הגיל אני רי קרוב לזה – די קרוב ליאוש. את הבעייה שלי פתרו ממש ברקה התשעים. זה לא כמו מחוץ לכלא שאתה לא מרגיש איך הומן עובר. שם, בכלא, אתה כתנאי ענישה, חי עם כל האשפה של המדינה, מרגיש כל

(המשך מהעמוד הקודם) הסופית. אז היא רצה אלי ונישקה אותי. ארבעה כנים ושתי בנות יש לה. אני הבכור.

נכון שאני מאופק, לא יוצא מכלי. אולי אני עריין בשוק, אולי האכזבות הקודמות לימדו אותי להיות שקול ומעשי יותר. בינינו, זה לא סיכה לחגינה. מה שקרה היה בשבילי השפלה אחת גדולה. כל מה שקרה. לצאת מבית־סוהר זו השפלה. הכי אני לא חוזר הביתה מחו"ל מאיזו עיסקה מוצלחת. אני יוצא מבית־סוהר וזה לא כבוד גדול. בכל חופשה שיצאתי, הרגשתי די מושפל. לא עצמאי. תלוי באחרים, כלוח־זמנים שהם קובעים לי, מתי לצאת, מתי לחזור. להיות במעצר־לילה בבית ולהתייצב לחתימות במשטרה. מישהו גם נותן לך דמי כיס.

לא דמיינתי את הרגע של השחרור כי חשבתי שות יגמר באסון. חשבתי להתאבר. לא האמנתי שוה יעכור בשלום. לא קיבלתי החלטה. זה לא קל להמר

הייתי כפנים, והעולם התקדם כצערי ענק. בכל תחום. אני המום מהמיפגש עם החוץ. בתל־אביכ יש הרכה ככישים חרשים שאני לא מכיר, ושכונות שלמות השתנו. פרוייקט שיקום שכונות עוד לא היה כשנכנסתי לכלא. משפחתי גרה בשכונת שן־ארי בגבול יפו־בת־ים, וקשה להכיר אותה. המכוניות חרשות, והכי בולט -- יש תרבות אחרת של האנשים. כל אחר שקוע בעצמו ובביזנס שלו. כולם ממהרים. לאף אחר אין זמן בשביל השני. אף אחר לא איכפת לו מהזולת.

וה לא פשוט למצוא מישהו שאיכפת לו מבעייה בתכנון השוד - נשא כעונש הכי כבר. של ארם אחר עד כרי כך שיתייחס אליו. היו בורדים שהיה איכפת להם. היום אני יורע להעריך עוד יותר את מה שהם עשו בשבילי. בראש וראשונה אלי גולדשמירט, העו"ר של התק"ם. הוא – בתאום עם פרופסור שלף מאוניברסיטת חליאכיב – החליט שיש ספק כאשמה שלי ושניהם התחילו להזיז את העניינים. זה היה בסוף 1983. התחלתי לכתוב לכל מיני גורמים שחשבתי שהם יכולים לעזור. רובם השיבו לי כחיוב, יצרו אתי קשר. הסופרת שולמית הריאכן, פרופסור אמנון רובינשטיין, גבי גזית מ"קול ישראל" שהיה מאוד אקטיבי, הח"כים שולמית אלוני ויוסי שריר, חרות לפיר, האגורה לזכויות האזרח ומנהלה יהורה יניב, פרופסור דניאל פרידמן, ד"ר קנת מן.

עצם ההתעניינות והחיטוט שלהם בפרשה עודרו אותי שאני לא לכד. אחרת הייתי מאבר שליטה על עצמי או נהפך לנרקומן. אני לא רציתי להיות פסיכי, לא רציתי להשתלכ כחיי הכלא. לא היה לי תכנון קדימה של יותר מכמה ימים. בכל פעם ציינתי לעצמי שוה השבוע האחרון שלי בכלא, כי האמתי בחפותי מאשמת הרצח. וככה זה נמשך שנים. אני לא ירעתי שדברים כאלה מוכרעים בכפוף ליכולת שלי ליצור קשרים. חשבתי שמהר מאוד מגלים שיש שגיאה, ויסתפקו במה שכבר ישבתי. אני יצאתי מתוך הנחה שמשהו מהשנים שנפסקו לי מגיע לי. מספיק שהסכמתי לשכת עם אנשים אתרים ולתכנן איתם שור. זה משהו חולני, ועל ההשתחפות בתכנון היה מגיע לי עונש. לעורר אותי, לתת לי זבנג שיגרום לי לעשות חשבון נפש – לאן אני הולך, מה אני עושה.

בשיו אני יוצא, מתחיל מאפס. תשע שנים של מה שקרה. הכלא היה טוב בשבילי לשנתיים־שלוש. הייתי פרחה, ומהכלא אצא בן־ארם.

חשבתי שזה יגמר באסון. חשבתי

-24 בניל 24 בכנסתי לכלא.

ק בכלא התנתקתי מכל זה. דוקא בכלא

אכל תשע שנים זה מוגזם. אני ישבתי כגלל דכרים שעשו אנשים אחרים. אם מההתחלה הייתי מספר במשטרה הכל ולא מחפה על האחרים, לא הייתי יושב יום אחר. אני לא רציתי לסבך אותם ולא את עצמי, והסוף היה שהם ניצלו את השתיקה שלי כדי לבנות גירסה שתנקה את ער המרינה ואת אחיו במכה אחת. בדרור ישב חמש שנים כחלק מעיטקה עם המשטרה, ואני נשארתי בפנים. האדם היחיד שלא השתתף כשוד וברצה. הארם שחלקו היה הכי קטן – השתתפתי רק ואין להם היכולת להזיו משהו. אני רואה כזה רנר סבעי. מתוך אלפי משפטים, טבעי שיש מקרים חריגים

בשלום. זה לא קל להמר על החיים".

התחלתי לקרוא ספרים ולחבין מה שקורה סביבי. גיליתי שכל מכתב שאני כותב לגורם חיצוני, זוכה לתגובה מיידית. או הבנתי שיש משהו בניסוח, בסגנון הכתיבה שלי, שמבריל אותי מאסירים אחרים. האופי שלי שונה. גיליתי שאני אחר, והחלטתי שזו נקורה חשובה מאוד, נקודת־זינוק כדרך החצה. ניליתי שהעט הוא הרכה יותר חוק מהאקרה,

במעוכת המשפטית, שהיא מערכת טובה. כשתוטנים

מבחנים ואתה צריך להיות מבריק כשביל לעכור את

התהליך כשלום ולצאת החוצה. מה לא עשיחיו

התחלתי לקרוא המון. הכל בשביל לצאת החוצה.

ספרות משפטית. על המערכת המשפטית, איך היא

בנויה, על מחלקת חנינות. איך מגיעים למשפט חוד.

קראתי ספרי פסיכולוגיה כדי לחבין איך מתקבלוח

החלטות, מה מביא אדם לראות מצב מסויים מתוך

עמרה עויינת או אוהרת. את זה רציתי להבין. אני,

שבקושי גמרתי בית־ספר יסודי ונפלטתי לרחוב,

קראתי את "המוקיון" של היינריך כל. למרתי המון עו

אינסוף סבל ויסורים ועדיין להתחיל הכל מחדש.

הספרים האלה היו בשבילי תחליף לסם. "תמונה

קבוצתית עם גבר", גם כן של חינריך כל. "יעקנ"

ו"פונרקו של ירמיהו" של כנימין תמוז. כל ספר לימר

אותי משחו. למרתי איך קמה המרינה, איך התקבלו

הכרעות, איך קמו המפלגות. אתה מתחיל ללמוד את

הראשונות ישבתי כאגף הכללי של כלא רמלה. הייתי

מופרע. היו לי כל הזמן צרות עם אסידים ועם מהרים.

הכיתי סוהרים. גם דקרתי ופצעתי מישהו. הייתי

אלים ושמו אותי עם אלימים אחרים כאגף הכללי. ארבעה וערשים גם ישבתי כ"איקסים". שם אתה סגור

קצר־רוח, ממהר להפעיל אלימות: נחשבתי לאמיר

אחרי שלוש שנים התמוטטתי והועברתי למולקה הפסיכיאטרית. איימתי לרתאבר, ובאמת הייתי קרוב להתאכרות. מצד אחר שיחקתי את הכבר, וכשביל לא

בהתחלה זה לא היה ככה. כשלוש השנים

מורכבות החיים,

צריך המון סבלנות. מעמידים אותך כהמון

עצים, נופלים שבבים.

אני אשם בחלק מהעניין. השלמתי עם ההתחלה כוח, לאורך זמן. לרעת לכתוב זה כות, והכוח הזה הציל אותי. הכוח הזה הביא לי את הקשר עם גורמים שהתייחסו לטענות שלי ועודרו אותי להמשיך. אתה יורע מראש שהסיכוי שלך אפסי. אין תקרינ לשנות החלטה של בית־המשפט. על מה להתבססו משרד המשפטים טוען בצדק שיש פסקידין של ניח משפט בערכאה הכי גבוהה, והוא אינו יכול להתערב. נשיא כית־המשפט העליון דחה שלוש בקשות שלי למשפט תוזר, ונשארה לי רק מחלקת התנינות. אמחוי לעצמי: 'נעזוב בצר את עניין חפותי'. פסק הרין הוכדע ברוכ דעות. אז אולי להסתפק בשני שליש מהעונשו וכך אמנם יצא, לאחר הרבה מאמצים. אני מביר כשה אחרים שיושבים בכלא לפי דעתי על לא עוול בכפם,

> לא דמיינתי את רגע השחרור כי, להתאבר. לא האמנתי שזה יעבור

אני לא הולך להגיר שאני שה תמים. הסתובבתי עם אנשים כאלה. אני לא יודע אם לקרוא לזה עבריין. גרלתי במשפחה כזו, כשכונה כזו, וספגתי את הגורמות והמנטליות. פעמיים לפנייכן כבר ישבתי כמה חורשים - פעם על מקיפת שוטר ופעם על שרשרת טכע האדם. קראתי גם ספר של ויסטור פרנקל על התפרצויות. אבל עברתי בעיצוכ פנים מגיל 17 עד משמעות החיים, שם אתה לומד שאדם יכול לשצח

האקרוז עושה זכנג וגמרנו, אבל עם העט יש לך המון

י לווסון ברדרט" מאנגלית כיבוא מיוחד לכלינו שלום. •סאיהוצינית ואלננטית מבחר מרחיב של כלי תנשח מנירוסטה בשילוב של קשוטי זהב 24 קרט. יונה מתוח לתו. כלי תנשה, מנשים,קנקנים, ממיונים. חכל בעיצוב צעיר ומחרני. י לאית תיניות ולחשלמת שולרץ הסדר ו צלחות עורך לביצת ולמרזר, תוצרת גרינוויר - ארתייב. יהיה על מבחר נוצרן "אבווו"

ישולקת "Home style" מכחר מתנות ביבוא מיוחד עבור כליבו שלום. תשת ותחל ביותר של סכויים במבחר דוננגאות וסנוון צבעים. סט 14.1 רק 27 שייח.

ימבצע רבלון ויק בתיאן

111111 25% ·

העוי האידיאלי לחג חווי הקניה עול כל"בו עולום

תני לעובויכם לברור מחפוציים האיכוחים לכליבי שלום. derotogicienii: ennin. diren ni oct tu detrin, liesis co. enienisturci ni echi, es (es (-1

The same of the second

מגדולי יצרני הפורצלן בשלם

תחלמי 5 שייו

מבחר צלחות, טטים לקפה, כלי

מ חיפה: מרכז פנורמה, מרכז הכרמל, שדי הנשיא 109 תל"אביב: מגדל שלום, התי הרצל 1 🎩

Committee of the Commit

פלום 11

שיטת מולטי סיקטם

בתנור 4010 (חד תאי) ובחנור שתי שיטות אפיה: טודבו ואפיה רגילה בתנור אחד לפי בחירתך! בקגם חד תאי הכחירה נעשית בהוזת כפתור ובדגם דו תאי שני תאים: האחד טורבו והשני לאפיה

פלום 🖸 תא אפיה גדול במיוחד.

פלום פ

פלום 🖸

פלום פ

לבחירתך ב-4 צבעים שונים: לבן, קרם, חום וירוק. השרות הנאמן של אמנא ברחבי הארץ.

חנורי אמקוו אורטי פלוס לאפות בכל השיטות

שרות

חשיש ראה פוסטר מפחיד: אדם דחוס בתוך מזרק. גם הוא חשב שלו זה לא יקרה. זמן קצר אחרייכן כבר היה עמוק נפנים. מהשיעבוד הצליח לצאת בעזרת שיטה מהפכנית שנוסתה עד כה רק במושבה: ומילה ללא תחליפים המבוססת על "חוזה" לשלושה חודשים שנחתם בין הנגמל למטפליו. ניוחיים זה עבד על 9 מתוך 15. לדעת כמה אנשי מקצוע: הצלחה מדהימה. לדעת אחרים: כישלון.

אודי (שם בדוי), 29, גר נקדימה. כשהתחיל לעשן

מאת טל שחף

ניל 16 התחיל לקחת טמים. בגיל 27 הפסיק. שנתיים הוא כבו "נקי", לא נוגע אפילו כמשקה. כשהתחיל לעשן חשיש, ראה מוסטר שנועד לחרתיע צעירים כמוהו: אדם דחוס בתוך מזרק. 🗖 חשב כמו כולם: לי זה לא יקרה. כמה שנים לאחר מכן כבר הרגיש עצמו בתוך המזרק. חיפש דרך להימלט מהמצב. הגמילה, הוא אומר, היתה חאשראו של האגודה החקלאית או "אגרקסקו". נשבילו כמו לידה מחדש, וכמו כל לידה, חיא היותה מלווה בכאבים קשים.

ענשיו הוא יכול להתגאות שנגמל ואמילו אינו נזקק לתחליף לסם. אחד המצליחים הבודדים שניתו למנות אותם בקושי על אצבעות שתי ידיים. אדי (שם בדוי), היום בן 29, גר בקדימה שבשרון. את הצלחת הגמילה שלו הוא חייב ליוזמה ראשונה מסוגה, שנוסתה עד כה רק במושבה: גמילה הבעל. המבנה החברתי התערער. לבוצתית, וקיה מכימיקלים. פשוט מפסיקים לקחת סם. ניסוי חסר תקדים. מואה גם בעולם כולו. זה קורה בדירה קטנה, בעזרת שלושה עובדים בשכן וחצי מזכירה. הם הצליחו לגמול תשעה מתוך חמישה עשר שהחלו את - תהלוך עד כה. אחוז הצלחה מדחים לדעת אושי מקצוע מסויימים. אבל

קדימה היא מושבה במצוקה: משפחות הרוסות, קשישים עריריים: אבטלה. אבל בעיית הטמים היא הקשה מכל, והגורם ל־90 אחוז מהפשע נמושבה. כן אומר עובד במועצה המקומית. מאחורי המסוממים הרבה תוסכולום, מבוכות. לפני כמה שנים היתה בקדימה תחנה למכירת סמים: אחרבן היא חוסלה, אבל כי שצריך מוצא את הסם: נוסעים לכפרים ערביים לב. נאם צרוך נוסעים גם יום שלם לבאר שבעי, מספר אודין שמי שיוצא – לא חוזר" אבל בדגן יכלל סוחרי הסמים מגיעים לכאן".

אודי לא התחיל לבד, אלא עם החברה. הרבה שניסו כמוני לתקופה קצרת תפסיקה בהתחלה מספרים שוה עוזר להאריך את הכוף במינו וה באמת נכון. או אותה לוקח בכל סוף שבוע ואחר כן גם באמצע חשבוע ואם אתו לא לוקח או אתה מרניש בכל הנוף לא טוב מאב". הצבא דרוה אותו בקדימה האמינו זמן רב שאמשר לשקם אותו ושכמותו בחקלאות הקימו וות, העמודו חלקות למעוניינים, וכמן רבים מחבריו פנה גם אודי לנדל תותשדה. אבל מרנסה לא היתה. כל ההכנסות חיו קודש לרכישת הסם שאותה הקומה החל לצרוך סמום קשים, והתוצאות נדגה

אני לא גובתי בשביל הסם", אומר אודי. הנרקומנים החקלאים אף לא טרחו להמיר את התות בכסף כדי לקנות את הסם. המסחר מתנהל בשדה תתות, באמצע יום חעבודה. מטעני פרי שלמים החליפו ידיים בתמורה למספר גרמים של הירואין. כמו איור לשירם של החיפושיות על "שדות תות לוצח". בסוף גם לא היה זמן וחשק לגדל תות. למה לטרוחז קונים את הטם על חשבון

כמו רבים מהניקומנים בקדימה גם אודי נשוי. נולדו לו שני ילדים. הם לא ידעו שאבא נרקומן. חוא תיפקד בקושי, כבעל, כראש משפחה. עובדים סוציאלינם יספרו לך על נשים רבות שלכשו את המכוסיים בבית. והפכו למחליטות בלעדיות. ולא חסרו גם נשים שהתפרפרו מאחורי גבו ומול פניו של.

"מתחיל ה'קריז'. שוכב, לא רגוע, מחפש, קם, זז. הראש כל הזמן בסם, חושב: אם אקח מנה, אני ארגע. אבל אתה יודע שאתה כאן בשביל לחיגמל. כאן הדלת פתוחה, אבל התוזה הוא

החורים והאחים הטתייגו מאודי, בחייתי הכבשה השחורה במשפחה. כל הזמן אמרו 'תפסיקו הפסיקו'. הם פרימיטיביים ולא מבינים שסמים זה לא תנה או קפה שאפשו להפסיק מתי שרוצים", אבל לאט לאט חדרה ההכרה שצריך למצוא דרך התוצה לפני שיחיה מאוחר מדי. •ניסיתו להפסיק לבד הרבה פעמים", הוא מספר, "לפעמים החוקתי מעמד שבוע, אבל בסוף חמוד נשברתי. שבר אותו היקריר, התופעות הנילוות להפסקה נטולת הסם כאבי Strange Analysis of the second second

כמה מהצעירים פנו לגידול תות־שדה, אבל פרנסה לא היתה מזה. הנרקומנים החקלאים אף לא טרחו להמיר את התות בכסף: המסחר התנהל בשדות, באמצע יום העבודה. מטעני תות שלמים החליפו ידיים בתמורה למספר גרמים של הירואין. זה היה כמו איור לשירם של החיפושיות על "שדות תות לנצח".

ראש, כאבי בטן, שילשולים. יטורי תופת בזרועות וברגליים. לילות ללא שינה. מעטים הצליחו להתנבר. נרקומנים לא מצטיינים בכוח רצון חזק במיוחד.

שיטת הגמילה בה דוגל משרד הבריאות עוקפת את הבעיה. היא מעדיפה שימוש בתחליף סם, הקרוי אדולן, אותן מקבלים במרכזי גמילה במקומות שונים בארץ. באדולן גומלים כ־30 אחוז מהגרקומנים, שיעור הצלחה המקובל בעולם. אבל שבעה מחוך עשרה חוזרים לסמים. בקדימה חבעיה מסובכת. קשה לשכנע מועמד לגמילה לנסוע בכל יום שעתיים לקבל את האדולן בתחנת הגמילה מקרובה ביפו. זו היתה אחת הסיבות שהביאו לרעיון המהפכני: גמילה מטמים ללא תחליף סם. התפיסה היסודית היא חברתית, לא פסיכיאטרית. מאחוריה עומדים רן שורר, מנהל תוכנית "18 פלוס" בפרוייקט שיקום השכווות, וד"ר רפי פרידיו, מוהל מרכז הגמילה בעכו.

אודי אינו מודע לתיאוריה שנבחנה בתהליך הנמילה שלו. מבחינתו, הגמילה היותה החלטה שלו. בראיתי את כחזור הנגמלים הראשון, ווכהלתי. יותר מהכל פחדתי מהחשיפה. כשאתה נרקומן, אתה בטוח שחוץ מהאנשים חקרובים, לא יודעים עליך. אתה לא תופס שבעצם כל העולם יודע עליך. אחריכן הבנתי שאתה עושה טובה רק לעצמך".

רודה שיף, עובדת סוציאלית במועצה המקומית קדימה, מחפשת בין הנדקומנים את אלה המוכנים לגמילה: הזמן לתפוס אותם מבחינת המוטיבציה הוא כאשר הסם כבר לא עוזר להם, והבעיות בבית לא ופתרות. או גם מתחילה ההכנה: פגישה עם העובדים הסוציאליים, עם הפסיכיאטר. זה

אוחנו ניכינו, ולא וכווינוי

דירת בקרימת, השרונה שקרונה הפישור לומנים שמומיי. היא חלק אחר
שכנמה, לן שורה השנינה בשמות ששרה פלוקי, במסגרת המוייקע לשיקור
שכנמה, לן שורה העומר בראש תחברות, הוא יובד חבורת דרוב והוק וממשומי
שיליות יוערי דשל הוא אומי שהיבה להיות מעורבות של הקותלה ב"די להוף!
את למדי הצלות: החובות לנמילת המבורים לסמים. אם ראש הליקות מעור בדיעיל את האחרים אל אחרים, אי לא מאמו ביכלת לקונר את הבעין ""
שונה מציין בעיבת את מעור בות האישית של האש המעורה ממקומה עורא
לוני משבחים את שירור ום העוברים הקובית במקומות אחרים במקומות אורים במקומות אורים

לאים המשונה את היותר עם העוברים הקוביאלים במקומות אחולם בארץ הדי האים היותר את היותר עם העוברים הקוביאלים במקומות אחולם בארץ הוו הקובית ביותר לישור את היותר ביותר לישור ביותר לישור ביותר לישור עב שלני צבעתי מויתום בבאת יותר אותר בקולם מאשר עבירה לייתר ליו שותר על ברומני בוותר בקול מאשר מתונה ביותר את הבעירה את הבעירה הווא אותר אותר אותר שותרים לחובים לחובים לחובים ליותרים ליותרים לחובים לחובים לחובים ליותרים ל

שלב ארוך, יש בדיקות רפואיות, ובדרך כלל אין לנרקומנים סבלנות והם לחוצים. אם הנרקומן נמצא מתאים מבחינת המוטיבציה, חותמים איתו על תווה ראשוני לנמילה".

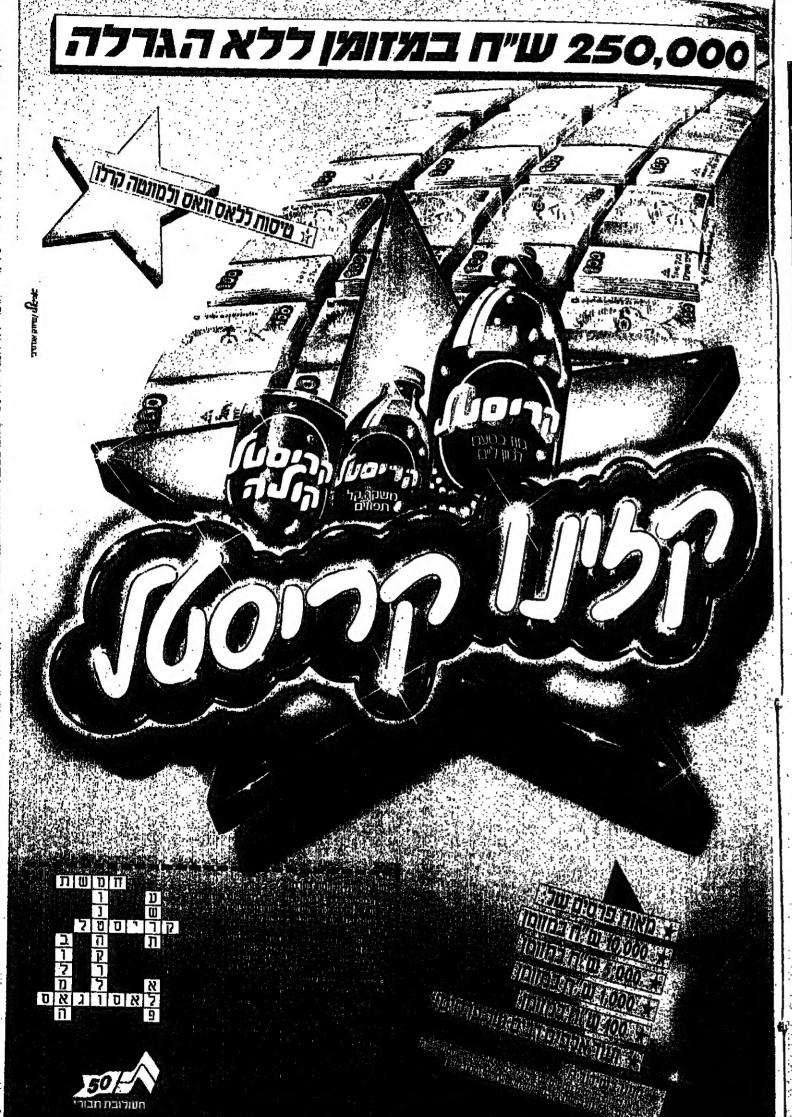
החוזה הוא עוד רעיון חדש שהיכה גלים. פתאום מתייחסים למסופל כמו לאדם אחראי למעשיו. "יש כאן הסכם ברור עם התחלה אמצע וסוף, עם מה שמותר ומה שאסור", מסביר שורר. אנחנו אומרים למטופל: נעוור לך, אם תהיה רציני". לפי התפיסה שלו, מוקד הטיפול הוא הפרט, לא המשפחת החוזה הוא לטווח קצר, לשלושה חודשים. אם הנרקומן יעמוד בו, יעבור לתוכנית המשך. שודר מתרעם על תחושת ה"מגיע לי" שטומחה במסגרות שיקומיות אחרות. החוזה מקנה למטומל תחושה אחרת. עכשיו כבר מתחילים לעבוד כך גם במערכות רוותה אחרות.

כל מחזור שלושה נגמלים. התהליך נערך בשלבים, בדירה קטוה באחד השיכונים בקדימה, בין דירות מגורים רגילות. ההשתלבות בחברת היא חלק מהעניין. ביום הראשון מגיעים כל השלושה מסוממים וטובי לב. מסדרים את הדירה, בוחרים מיטוח. אחריכן מתחיל ה"קריז". -שוכב, לא רגוע בכלל", וזכר אודי, -מחפש, קם, זז. הראש כל הזמן בסם, תושב: אם אני אקח מנה אני ארגע. אבל אתה יודע שאתה כאן בשביל להינמל ולא בשביל לקחת מנה וליפול שוב. כאן הדלת פתוחת. אף אחד לא מתויק אותך. אבל התוזה הוא שמי שיוצא, לא חוזר".

עכשיו מתחילים גם הכאבים האיומים, בראש, ברגליים. האחד ניסה לשכנע את השני לחתוך לו את הרגליים, רק מהברכיים", נוכרת רודה. אחר שאל רופא אם לא כדאי לפתוח את כף הרגל ולהוציא קצת דם, בשביל שיצאו הכאבים". ויש תופעות נוספות. מויעים הרבה. משלעלים. מקיאים. תרופות להקלת הכאבים אסורות לחלוטין. אפילו לא כדור נגד כאב ראש. גם לאלה אפשר להתמכר. הננמלים הופכים מבולבלים מבחינה נפשית, לא מצליחים להתרכז בטלוויזיה. לפעמים מתרגזים זה על זה. התודש הראשון הוא הכי קשה", מספר אודי, אתה לא מצליח לישון בכלל. אתה מוכן לשלם, לא יודע כמה, בשביל לישון דקה. יש כאלה שלא ישנו חודש שלם".

במשך כל הזמן נמצא בדירה משגיח בשכר, כדי לפקוח עין, לא להשאירם לבד. מדי פעם מבקר גם פטיכואטר ממשרד הבריאות, משורות עם הננמלים. ההשקפות הפסיכיאקוריות והסוציאליות לא תמיד תואפות זו את זו, ואתר זוכר לא מעט בעיות שנוצרו בגלל החיכוכים, גם יהודה חכמון, מדרין חליות לשעברו עושה איתם ימים ולילות. הוא מכיר מקרוב את הנרקומנים בקדימה, את המשפתות, את הבעיות. חוא עוקב אחר הנעשה בדירה, משוחח עם תאנשים. "בשהם שלושה, הם מחוקים אחד את השוי". הוא מסביר. "חם גם יודעים שאם הם עוזבים, אין דרך חזרה אם מישהו מחמש תירוצים הוא לא צריך יותר מדקה כדי להסתדר. ואחר כך תמוד הוא ימצא תירוץ למה הוא לא הצליח לחיגמל

מהשבוע השלושי בדירה מתפתח סדר יום: השכמה, תורנויורי, בסוף השבוע כבר יוצאים עם ליווי לארוחת ערב שבת בבית. אחריכך תוורים לישון (אמשר בעמוד 14).

(המשך מהעמוד הקודם)

כשהיא מדברת על פוליטיקה, המסרים שלה, כמו הכגרים שהיא גוהגת ללבוש, כולם בשחור־לכן, עם מעט מאוד אפור באמצע. "אנחנו" ויהם" זה שני מחנות ברורים ותחומים שהגבול ביניהם ברור ומוצק. והכל עם פאתוס ורגש ואיראלים שמתנפנפים כחופשיות בין דכרים מעשיים כמו מחנות ו-שביעיות" וחוברות הסברה. היא תמיד מוכנה לוויכות, כל זמן שהוויכוח – בעיניה – ישאר עגייני. .לא מרגיז אותי שמישהו חושב אחרת. אם מישהו חושב שצריך להידכר עם אש"ף זה מרגיז אותי עניינית, לא אישית. מרגיז אותי סגנון כתיבה שמכוסס על אי ידיעה ואי ריוק. טפשי להגיר עלי שאני מתכטאת כאופן נאורוטי או מגלה בורות. אני מנסה להביע דעות באופן תרבותי – אולי להיות ח"כית – פעילה, על אמת – אני מוכרחה לקבל תר וחריף, אולי אלה דברים קשים – אבל אני בודקת הבנה בבית, מבעלי, והחיים בבית מאור חשובים לי.

ההסכרה של תנועת החרות כנושאי כתבה לימור: -משרד החינוך והתרבות והשר יצחק נבון סייעו בשנתיים וחצי האחרונות ממיכה מלאה של בעלי, יש לי שיתוף מלא, יש לי עם כהחלשת הערכים הלאומיים־יהודיים־ישראליים מי להיות". באמצעות: 1. תמיכה ועידוד בגופים המטיפים לזלזול וללעג בערכים ציוניים ויהודיים, לשנאה ולכיווי עצמיים. 2. נסיון להטיית החינוך הממלכתי לכיוון מפלגתי במסווה של 'ערכי תנועת העכודה'... מפלגת בכנסת, היא כבר היתה "טרף קל" לעניין. "אכלנו העכורה אשמה בשיכתוב ההיסטוריה כמשך שנים צדרים בחוץ", היא נזכרת, ובעלי אמר לי, 'תשמעי, בכתובים האלה שום דבר תרכותי או בדוק.

מבטיחה שהרעש שזו תעורר יהפוך ללחשים עמומים את כל הרעש שעשו החוברות הקודמות.

עוד ב־1981 ביקשו ממנה להתמודד על מקום ברשימה לכנסת, "כי לא היתה אשה ברשימה". היא מי בעדי, מי גגרי, מי הרגיו, מי העליב. אצלנו בפירוש סירבה. נשואה טריה, היא עדיין חשה עצמה או לא היה תהליך של הבשלה שהיה חשוב לי, כי זה מבטיח מוכנה לעניין. גם ב-1984 לא התמודדה. או סייעה למעשה שחיי המשפחה לא רק שלא יפגעו, אלא לחברתה רחל קרמרמן שהצטרפה למירוץ כדקה ה־90. קרמרמן נישארה בחוץ. "הכנסת זה לא דכר שנולדתי איתו. חשוב לי הרעיון האיראולוגי שאני פעילה בו. נסתר. לא תתפוט אותה מערבבת שמחה בששון. אם היום הגעתי למסקנה שכרי להמשיך כמה שאני עושה פעם נהגה להציג עצמה בשמה מהבית, לכנת, ובשם

לקבל תמיכה ולעשות עוד דכרים, להיות גם יפה, גם אופה, גם חכמה, גם מוכשרת. מה זה להיות פוליטיקאיתו אם היא מצליחה, אומרים שהיא 'גבר'. - רגישה – אומרים שהיא היסטרית. פוליטיקאית אומרים שהיא 'קלפטע'. יש שובניזם כלפי נשים חה הוא עומר מאחוריה - תרתי משמע: גם תומך, גם קשה. אבל אני תושבת, כמו ז'בוטינסקי", היא מוסיפה בחיוך, שנשים מוכשרות יותר לתפקירים

ממלכתיים". והיא בדרך. אותה לא תתפסו בפוזה שיברתית של חל אצלי איושהו תהליך של הבשלה אישית. הפרטיות שלו. גאף אחר לא שואל גבר פוליטיקאי אם ולא. באתי בגלל הרעיון המריני. אני לא רואה את עצמי פחות מכינה בעניין מאחרים. חינוך הוא רכר נורא חשוב, אבל זה לא אימר שאני מוכנה להיסתנר בר' אמות של זה. אני לא רואה עצמי פוליטית כאשה. אני רואה עצמי כפוליטיקאית".

מיניסטיתו מה פתאום. "אני מאוד אוהכת כשפותחים לפני וילת של מכונית. אני מעירה את בעלי כל בוקר עם קפה למיטה, ונורא אוהבת שהוא מביא לי פרחים לשבת. זה כיף, אז למה שלא אפנק אותו אם אני יכולה? הוא מפנק אותי ברברים אחרים. אני לא פמיניסטית", היא חוזרת ומרגישה, אבל אני מאוד עומרת על העוברה כי אשה לא צריכה לְווֹתר על אישיותה, על הגשמה עצמית. היא צריכה למצוא את הגבר הנכון או לחנך אותו נכון כרי להגיע לשילוב הטוב". צחוק עליו. לא כרור איפה על הסקאלה הזו היא מציבה את המקרה הפרטי שלה.

במעלה משעול תרות עשתה בחניית ביניים" אחת כה לקחה פסק זמן – נשארה פעילה בתנועה, אבל הורידה פרופיל. "כעסתי קצת על הסכמי קמפ־ריוויר. מזה זה התחיל. אחרייכן התחתבתי והיה לי חשוב שנארגן לעצמנו את החיים. המאכקים הפוליטיים נורא קשים - צריך הרבה כוח כשכיל לשרוד ולהצליח. צריך לדעת לספוג כשלונות ואכזכות ומכות ואלף ואחר דכרים. זה קשה מאוד, אין יום ואין לילה, כמעט שאק פרטיות. וחשבתי לעצמי, האם אני רוצה כאמת את העניין הזה שאין לי כמעט חיים פרטיים, האם אני רוצה להיאכק כל היום – אני אמנם לא הולכת עם קפל"ד במצורה (מצודת זאב), אבל אלה מאבקים. ואמרתי לעצמי 'לא'. וגם אמרתי – אנחנו כבר

לא רציתי להניע לאי־הסכמה ולעימותים על הרקע הוה. למרות שלבעלי יש אותן ההשקפות – הוא בן אחת החוברות שיצאו מטעם אגף להורים שהם אנשי אצ"ל - לקח לנו זמן בחיי הגישואין וכמערכת היחסים בינינו, ולי אישית, ער חינוך ותרכות ונקראות "בין השורות", שהגענו למסקנה שזה מה שאני צריכה לעשות. לכן כשאני מוריעה היום שאציג את מועמרותי – יש לי כאגרות, ככרי לשכנע את הגיבור במשהו,

יש בי קצת כעם על בגין"

בה לחייך ולומר שבגין היה גאה בה.

ומבתינתנו כתנועה הוא הלד והשאיר

מעוניין לתת ואין לי מושג מה הוא,

ההְסבר – אבל הוא תשאיר אותנו בלי

שהיא מדברת אפשר בקלות בחיים, מה יאכלו בבוקר".

"כל השוים חשבתי שהיה על בנין בהחלט מצער אותי. יש כי גם קצת

להעמיד לעצמו מישתו שיירש אותו. כעס על בגין בגלל הדרך בה השאיר

ותוא לא עשה את זה. ואז הוא חלך, את התנועה. אני לא נכנסת למניעים

בצורה מתמיהה, מעורות פרשנויות. שלו – מדוע עשה מה שעשה. אני לא

אותנו בלי השבר – נניח שהוא אינו מוכנת לכבד את רצונו לא לחשוף את

הדרכת, כמו ילדים שאכא עזב ולא להתערב במה שקורה. ואת זה חוא

. אמר להם מה לעשות, איך מסתררים לא עשה, ועל זה אני קצה כועסת".

יחטר לי האיש. נוצרה בעייה, וזה

יודעת מה הוא עושה עכשיו ואני

הדברים. אבל לדעתי הוא כן היח

חייב לתצביע על כיוון ועל דרך,

משכנעים ראשית כל את האשה שאיתו. כך, בהיפוך התפקירים, כשהגבר שלה היה משוכגע שמקומה רבות". וזה רק מתוך דף הפתיחה. היו מי שלא ראו החלטתי שזו תהיה טעות גמורה אם לא תרוצי לכנסת. למרות שזה לא היה קל, החלטתי שוה מה שכראי. עכשיו, אגב, היא עוברת על חוברת חמישית עכשיו בואי נשב ונראה איך עושים את זה'. מרגע בסיררה, הפעם כנושא "פרס" נראה מסגרתו, והיא שהוא החליט שזה נחוץ – יש לו עיסוקים שלו ועבורה שלו, ואין לו שום בעייה של תיסכול. להפך – רק שמחה. הוא גאה בכל הצלחה שלי ואני מתייעצת איתו יותר מאשר עם כל אחד אחר, מערכת אותו ככל דבר,

פוליטית טוב יותר, וכדי שאתרום יותר – כראי נישואיה .כדי לא להעליב אותו" – היום היא אינה מוכנה להודהות בשם נישואיה כדי לשמור על תהליך פנימי, גם משפחתי בעצם. כדי שאני אוכל אשתו מרגישה מקופחת", היא יורעת. אשה צריכה

"היא מייצגת הרור הבא אין הרבה גברים כמוה" שראל כק, עוזר השר שתון, אינו

מוכן להוובטא בנושא לימור לבות. "אנו מעריף שלא לחתבטא על עמיתי למפלנה", הוא אומר. אני בטודו שתיא יכולה להצוג את עצמה בצורה העובה ביותר". זהו. רחל שרמומן בתו של יעקום מרידור, שירצה" בהתמודדות הפנימית בתחרות" ב־84' ונשארה בחולה דווקא מוכנה לדבר על לימור. רק טובות. הן גם חברות טובות: זאני מקווה שוה נכון שהיא תחיה האשה הכאה שלנו בכנסת". וזיא אומרתן פחוא מייצגת את תרור הבא, הוא אשה מבחיות נטית, אבל אין לה דעות נשיות ניח לה אותו סיבוי גם לו לא היתה בחינות זם, מולוטית דיוא אדם עם בושר בוצועה הערכה. חיי רגש

HIDEON 16

רחל קרמומן: "אולי נקים גם 'מחורן לומור" שר בוצועה הערכת. חני רוש אדומום שאחרים אינם מכחונים אוני לא רוצה להתראיין בנושא אותחום, חבות למצבים, הסקת ברם, אני מקוה שקוא הגיע במה מוה", הוא אומר לי בעון חדו בנושא

הפותחום, חבות למצבים, הפקח בהם, אני מקוות שקוא תניע כמת חות", הוא אומר לי בטון חד, בכי מלקות לכונה ד אין היכה לברים שיותר נבור, אם ישאר מקום בין היא חברה שלי ויש ליירק דברים במתל?
בלימור וש הכשרון לכאוח: מוסיפה בבדרות, האולי נקום גם שיותנאים, וקירתי ואני ודע שאיו בדרים, במת צעלים לדימה מחלה לימון אבל וח רש שום קובר שלבים עובים שאוי בשחתים לא רואם מולים לימון אבל וח רש שום קובר שלבים עובים שאוי בשחתים לא רואם להבים לובים אום לא הוא אמילו לא באחים להבים לובים של מובים לובים שאוי באחים לה לא הוא אמילו לא רוצה לדבר, ויקר,

הרעיוני, לרעתי, ידנו על העליונה, ואם רק נהיה מספיק חכמים לא לאכול את עצמנו מכפנים – אין למערך שום סיכוי בעשרות השנים הכאות, זאפילו אם יביא את אלי דיין מאשקלון". ככה, חד וחלק.

כל יום הולך ומתגלה פרצופה האמיתי. בוויכוח

לימור לכנת:

כשאני נפגשת עם,

אנשים שלא מכירים

אותי ושומעים שאני

חרות'ניקית? איך זה

יכול להיות? הם הרי

אינריאנים, לא

משכילים, בורים".

להם. אישית – אני לא שייכת לשום מחנה חוץ

מהמחנה הלאומי. אני מסרבת להשתייך למחנה

כלשהו. אני חושכת שזה אסון לתנועה. אני חושכת

שמה שקרה למפד"ל קרה בגלל הסיעות, ולא הייתי

רוצה שיפרה לנו מה שפרה להם. אני מודעת לעוכדה

שוה יתן לי כאופן אישי יתרון – שכוחי יגרל אם

אצטרף לאחר משני המחנות הגדולים וזה יוכל לקרם

אותי לכנסת, אבל אני מסרכת לעשות זאת. אם צריך,

מצפוני". נשמע טוב, אכל כראי לזכור שזו החכמה

נדולה" כמו שאומרים הילדים – כין כה וכה אין לה

יא לא מאשימה את התיקשורת בליבוי

מלחמת המחנות כחרות. היא בכלל "לא

חושבת שהתיקשורת אשמה בכל מה

שקורה במדינה. היא אשמה לפעמים

בחוסר אובייקטיוויות ובגלל הכוח האדיר שיש לה

היום יש השפעה, ולפעמים דברים מתגלגלים בגלל

מה שנאמר. העיתונות נהפכה למעוז של המרכז

ושמאלה. הרכה פעמים אין פרופורציות כין התייחסות

לתופעות כשקורים דברים אצל שני הצדרים. אם אריק

היה אומר לשמיר מה שרבין אמר לפרס – היו לוקחים

תגובה מחצי המרינה. ואם היה קורה אצלנו מה שקרה

לימור גם מאמינה ש.בסופו של דבר, עניין

שיקולים ענייניים. יש דברים שאני מסכימה כהם עם

לארם – זה אבסורר בעיני. יש לי נאמנות לרעיון, לא

המחנות יצטרך להתפוצק, להיגמר, ויהיה עירן של

והרשימה הרי צריכה אשה...

משתח השיניים שלי. העיסוק בפוליטיקה יותר אני מוכנה לשלם מחיר אישי ובלבר שאהיה שלמה עם

ישה ביום ראשון באולם הקונגרסים של גני התערוכה. מתחרה של ממש על המקום ברשימה לכנסת,

לפשטר בלתי־דמוקרטי לעומת מפלגה עם משטר אצלם עם המשמרת הצעירה – היו מזמינים נציגים

דמקרטי שממש לימדה את כל המפלגות בארץ איך לערב חרש ולערב ישן. התיקשורת לא ממציאה מה

בל ויכוח על תרבות הויכוח בוועירת חרות הוא אחר ועם שני, ואני לא רואה צורך להצהיך נאמנות

צריך להתנצל יותר מרי, גם ב'העבודה' זו לא איריליה. לארם. אם חלקתי על בגין", היא מוסיפה, אני לא

כן, אבל הרדך לרעיונות עוברת במחנות. לצערי פוסקת תרמשמעית. הציבור שלנו, גם זה שמאוכוב

ה עניין אמיתי, לא מנופה, ואני רואה בו בפירוש את וכועס לפעמים, בסוף חוזר הביתה. מפלגת העבורה

אנשים שלא רוצים להיות שייכים לכל מחנה, שנמאס ממושמעת עם המורה רינה, שהכל שם כסרר ונחמר --

אני עוד זוכרת מה רבין אמר וכתב על פרס, ומה יקרה רואה שום סיבה לנאמנות טוטאלית לאחר מיורשיו".

ה עובד. כשבגין נחשב שעל פיו יישק רבר, היו מי שנאמר. השאלה היא מה עושים עם זה".

הלכה לעכוד כמשרד פרסום. "אני אוהכת את סך

כל התממים של פרסום והסברה". עוברה, גם עכשיו

הא הכותבת והעורכת של החוברות שמוציא אגף

ההכרה של חרות. ב־84' היתה דוברת מטה הבחירות

(או תור לה החשק לעסוק רק בפוליטיקה). בוועידה

האחרונה היתה דוכרת מחנה שרוז. עוד קודם לכז

התה רוברת של ארידור. עכשיו "גמרתי את תקופת

העוורת ליו"ר מזכירות התנועה מודאגת מה

הא יורעת שפיצוץ הוועירה הקורמת וכל המוקשים

נדרך לכינוס מושב תוועירה הנוכחי, "זו סיבה טובה

למי שרוצה לנגח, לומר 'הנה האינדיאנים כאים'. אני

לא יכולה כשום אופן להגיד שזה צריך היה לקרות,

אבל צריך לוכור שבתנועה כל־כך רמוקרטית זה יכול

לקרות. אם צריך לכחור בין מצב כמו ב'העבודה',

נהיכל התרבות, שמי שתשב שצריר לפרק את ממשלת

האתרות לא העו להגיד ואת וכולם הצביעו פה אחר

כשו כשוליטבירו, לבין הסכנה כמו אצלנו – אני

מעדיפה את הרמוקרטיה כמו אצלנו, שלפעמים היא

בעיני המשטר הפנימי ב'עבורה' לפני ואחרי.

השינויים אינו דמוקרטיה צרופה. כעיני זו הרוגמה

שניסו לערער על מנהיגותו. זו תנועה כל־כך

דמוקרטית שוה יכול לקרות. אנחנו לוקחים את זה עם

סטייה מהעיקר – הוויכוח הוא לא מי צועק יותר, ולא

עור מעט, גם היום לא כליכך שקט שם. הוויכוח

העיקרי בין המפלגות הוא רעיוני".

נדרת ולפעמים היא הרסנית".

הטוב והרע".

חרות'ניקית, הם

שואלים: את

מכל הנאמר אפשר לטעות ולחשוב שחרות בעיניה היא מהות הכל. לימור טוענת שלא. ,אני לא חושבת שהמפלגה היא מעל הכל. אם כבר, אז הרעיון - המדינה – היא מעל הכל. המפלגה היא בסך־הכל כלי. הרעיון עליו התחנכתי הוא באמת הכי חשוב בעיני: להיות יתודי בארץ ישראל זו תמצית הכל. גדלתי בכית שבו למרתי את הרעיון ולמרתי את האכפתיות. אבא שלי שהיה בלח"י נפצע, ישב ארבע וחצי שנים במעצר כאפריקה, נתן והיה מוכן לתת את החיים כדי להקים מדינה כמו שהבין שצריך לעשות. בעלי נפצע במלחמת יום הכיפורים, בקושי נשאר בחיים ועד היום הוא סוכל מהפציעה. אני חיה וחונכתי בהשקפה שאין משהו אחר. עם ישראל ומרינת ישראל הם הרבר הכי חשוב כעיני. זה אולי נשמע נאיבי ומיושן, אבל אני רואה את עצמי כמי שבאה לשרת את המרינה והמפלגה".

"פרס הוא פרס"

דס מתגלגל אצלה על הלשון בערך נתדירות 🔁 של "המן" במגילת אסחר, ובערך באותו תפקיד - הרע. "אין לי שנאה לאיש, יש לי ויכוח פוליטי חריף איתו. קשה לי להתייחס בהערכת למי שאומר פעם כך ופעם כך. מי שיודע להעסיק יועצי תיקשורת, מו שפיטר שר שקרא לו 'מעופף' אבל קורא לשמיר 'רוצה השלום' ולא חושב שזה לא

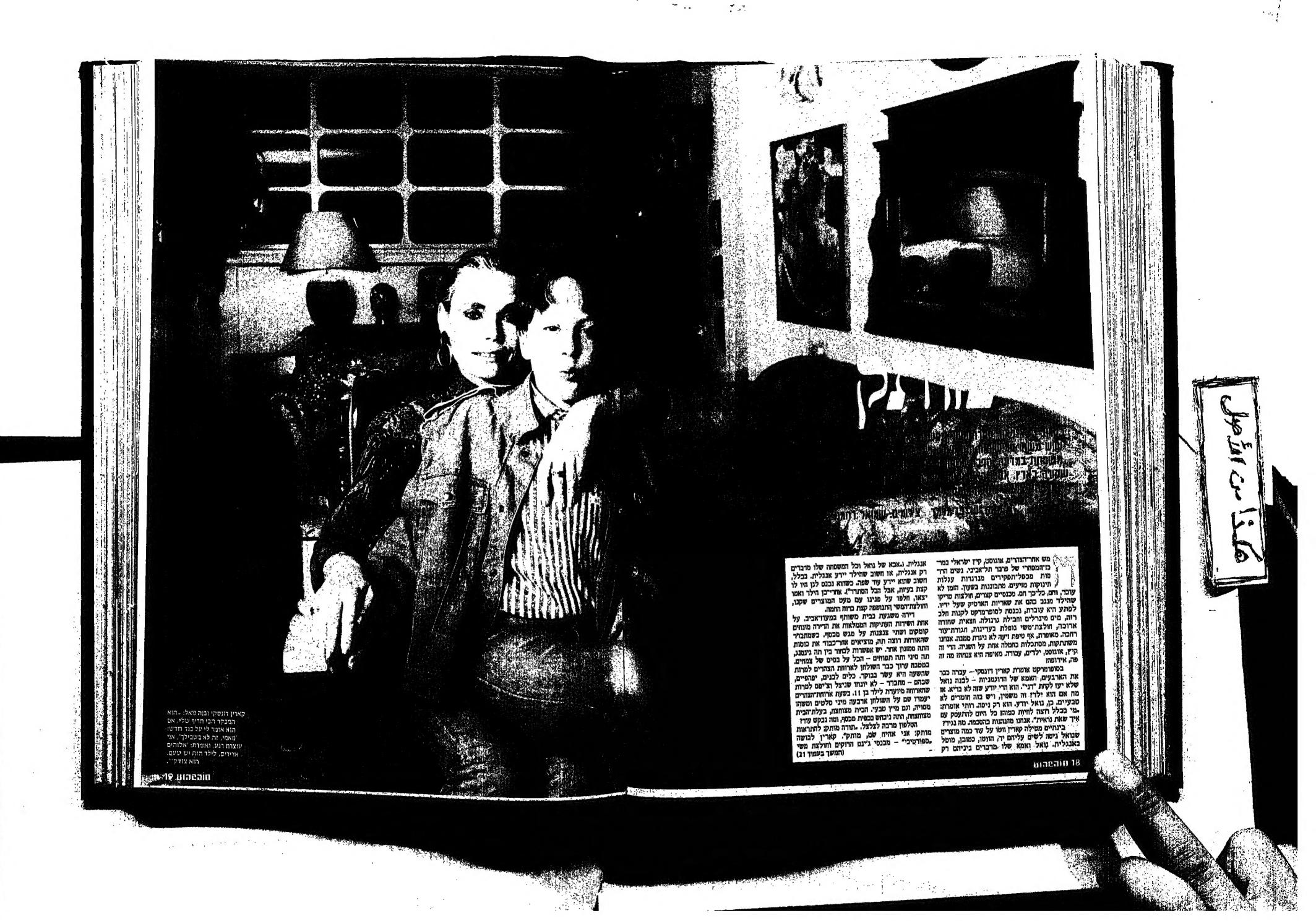
"יועצי התדמית הצליחו ליצור שינוי לתקופה מסויימת, אבל הציכור לא 'עוילם גוילם'. הציכור לא אוהב את זה. פרס הוא פרס. לפני שנה אמר שבוועידה בינלאומית ישראל תהיה מוון טרי למקובים, היום הוא אומר שמי שלא רוצה ועידה דוצח את משלום. ובכלל, על מה הוא מדברו אותו אדם, אותו חוסר אמינות, אותה מפלגה מנשחתת, לא ישרה, מתעסקת בעצמה אין לנ שום הערכת לאיש, אני חושבת שוה כדווק אותו מרק שהיה. אני לא שוואת אותו, אני בכלל לא שוואת אנשים. אבל אני מתייחסת אושית לפרס לא במקרה. כי בשותיים וחצי האחרונות, כשתית ראש ממשלה. תדמית העבודה: לא השתותה בצינור, אבל התדמית שלו בן השתנתה. עוזי ברעם אומר שפרס הוא עדיין הוכם האלקטורלי הגדול ביותר של המערך, וכיוון שאני חושבת שוה דבר מטר שחר, שמכוסס רק על וחסי ציבור, ולא על שינוי אמיתי, אני חושבת שתייבים לחשוף את העובדת שפרס הוא פרס הוא מרס. אין בו שום שינוי, זה אותו אדם בלתי אמין

אות פתחיל קצת להיתשף – דברי שולע כדויוו טאואר, השעון שהוא החזיר. צריכים לעזור לציבור לקלוט מה קורה פה. לכן אני בהחלט מייחדת חלק מהביקורת שלי לפרש אישיח".

הפסקה, תנועה של בככה אני, מה לעשות" -ידיים לצדרים, מנלגלת קצת עיניים, ומוסיפה, גאין לי שגעון גרלות שאני חייבת להיכחר לכנסת. אני יודעת שבשנים האחרונות יש יותר אנשים שמצפים לתמורה, אבל אני לא רואה הליכה לכנסת כתמורה. אני רואה כזה דרך לתרום. ככה אני מרגישה כאמת, ואם זה נשמע לא בסרר - אני לא יורעת מה להגיר".

ובכל זאת, כששואלים אותה על חלומות, בסעיף "חלומות פוליטיים" היא מציינת "להגיע לכנסת". ולאודרווקא כסוף הדרך. אכל הכייהכי היתה רוצה שישפטו אותי על פי מה שאני ולא על פי טטריאוטיפ. או מראה או השתייכות לתנועה או לארם זה או אחר, ולמרות כל הפיצוצים והפיצולים, כחירות לא או התרשמות מוטעית ראשונה, אלא על פי מה שאני מראינות אותה. הצעירים בהשקפותיהם איתנו", היא יכולה לעשות, על פי הכישורים שלי. שישפטו אותי לגופו של עניין, לא לגופה". ואו היא מחייכת ומלכסנת מכט, והחיוך נמס לצחוק עליו, ואין שום שקד הבעיה עם שנופון, ואבי רואה בו בפירוש און בועט שניסתה לצייר לעצמה ולפרס תדמית של כיתה ספק שלא יעוור כלום – ואולי היא גם לא כל כך רוצה של כיתה יש במשר להחשלת שניסתה לצייר לעצמה ולפרס תדמית עם אינותר שי שמשר להחשלת

17 Blaealo

של כבוד והערכה לגופה. זה לא שאני שופטת אנשים רק לפי המראה, אני יודעת יפה מאוד מה מסתתר מאחרי העטיפה של כל ארם. עם הנסיון הרכ שיש לי בחיים – אני יודעת להכיר בני אדם".

עכשיו אני בשלבים של לפתות נית־ספר. לדוגמנות שיהיה ברמה כיגלאומית ועם קשרים בינלאומיים. אני חושכת שאני יכולה להעלות את הקרן של המקצוע הזה. הרוגמנית היטראלית הממוצעת לא חיה כמו הדוגמניות כחו"ל. אין לה את הריסציפלינה שיש לרוגמניות נחו"ל. לא רורשים ממנה הרבה במו שרורשים מרוגמנית בחו"ל, היא לא צריכה להתמודד כמו שם – והתחרות היא לא גדולה

דוגמנית הישראלית הממוצעת לא רזה כמו הרוגמנית כחו"ל. יש הרכה דוגמניות לא מספיק רזות, כי אין להן משמעת של תזונה נכונה. או פתאום מגיע הקיץ זהן עושות דיאטה. זה לא צריך להיות כך. דוגמנית באמת צריכה להראות כמו קולב, כדי שהבגרים ייפלו עליה יפה. בגד הוא יפה כשהוא נופל. אכל לרוגמנית הישראלית הממוצעת אין ריטציפלינה, חה קורה כי בורא קל פה להגיע. כל מלכת יופי, כל בחורה שמצטלמת פעם אחת – היא כבר דוגמנית. זה לא קורה בחו"ל. 'כל כו שלום' עשה לפני כמה זמן תצוגתיאופנה של כגדים מאיטליה והכיא רוגמניות איטלקיות. כשהן עלו על המסלול ראיתי את עצמי על המסלול, הרגשתי שחן עוברות כמוני: איזה תרבות,

איזה שיקו". לפני התצוגה הכניסו להן לחדרי ההלכשה קפה ועונות. אף אחת לא העוה לגעת בוה. הן כיקשו רק מים, ישכו בשקט, התאפרו כמו שצריך והכינו את עצמן. לא ריכלו, לא פיטפטו, לא צעקו. אצלנו, אם לא מביאים לדוגמניות קפה ועוגה לפני תצוגה – הן. מחחילות לצעוק. הן מרשות לעצמן לאכול את זה, מרשות לעצמן אפילו לאכול צ'יפס: איפה נשמע דבר כוה: דוגמנית בחו"ל, רק אם היא כחופש תרשה לעצמה מדי פעם לאכול צ'יפס או איזה דבר מטוגן ומשמין אחר. הכל פה סורה מהר מדי וקל מדי. באות הנה כחורות מחו"ל להיות אויפר ואחרי איזה תקופה בעשות רוגמניות וגוזלות את המקום של דוגמניות מקומיות. תארי לעצמך, בחורה שבאה להיות או־פרו לא צריך פה שום תעורה כשכיל להיות דוגמנית, לא דוגמנית. אני צריכת גרין־קארד, צריכה סוכנות

אני עוסקת הרכה בהרצאות בפני נשים. זה נורא. (משך בעמוד 28)

ולא דכל בה דבר מאתנו. מקצוענית עד הפוף במקצוע היא עולם ומלואן וצרוך לרעת לחדור אליה, לתגיע מחמיא לי, שאני בשכילם אינטטנציה כזו. הן קוראות היא דכל בה דבר מאתנו. מקצוענית עד הפוף במקצוע היא עולם ומלואן וצרוך לרעת את המחשבות שלהן לי הכוהנת שלהן. אני מצליחה לחעביר חומר בפני שלה בריה בהרבה מונחים לועזיים, לא עד הנימים שלה צרין להעת את המחשבות שלהן את דבריה בהרבה מונחים לועזיים, לא עד הנימים שלה צרין להעת את המחשבות שלהן את דבריה בהרבה מונחים לועזיים, לא עד הנימים שלה צרין להעת את המחשבות שלהן בריה בהרבה מונחים לועזיים, לא דונמניות. אני מלמדם אותו איך להיות נשיות הן אלי זאומרים איך את מצליחה להעביר חומר בצורה כליכך מעניינת. את תמיד מחרשת לנו, חמיד יש מה

בעל. כשרוצים גם לעשות קריירה, גם לראוג לפרנסה, גם לגדל ילר וגם לראוג לכל הסירורים לכר, זה מאור קשה, וזה בהחלט מעורר־כבוד כשאשה מצליחה לעשות את זה. הרבה פעמים אני שומעת נשים שאומרות שקשה להן, ואני תושכת: מה קשה לכן כל־כרז הרי יש לכן בעל שרואג לכל הסידורים זרץ לעירייה ומטפל בכיטוח של הרכב. אני צריכה את הכל לעשות לבר".

היום אני לא מתכססת רק על דוגמנות. פעם כל תצונה היתה מלווה כהתרגשות עצומה. היינו מאור 'אינוולוור' בכל מה שקורה, היה 'אקסייטמנט'. וכשיש התרגשות זה נוטל יותר אנרגיה ווה גם מורגס על המסלול. היום יש הרבה יותר תצוגות, וזה בהפך לרבר יום־יומי. בשבילי לעשות תצוגות זה כמו שמישהו אוכל ארוות בוקר. בתצוגות אני נחה, זה הכיף שלי. אני יודעת כליכך טוב לעשות את זה, והקהל מחזיר לי אובר. אני מרנישה שאוהכים אותי, אוהכים איך שאני עושה את הדברים, וזה נורא נעים לי. יש גם הרבה עבורה שאני מסרבת לעשות, כבר לא לוקחת כל דבר. כך, למשל, ביום שישי בערב אני לעולם לא לוקתת עבורה. זה הזמן שבו אני רוצה להיות בכית, עם המשפחה אני משתרלת לא לדחות יותר מדי בקשות, כי אנשים לוקחים את זה באופן אישי ונורא נפגעים. ואני מאוד לא אוהכת לפגוע. אני חושכת שאני אדם מאוד מוב, והתכונה הזו עוד התחוקה עם השנים, כי היום אני מסתכלת על דברים בצורה יותר אנאליטית. זה מה שעושה הגיל. אם אני פוגעת במישהו, אני מיד

מי אומר שלהיות אשה זה דבר, בשום? אשה צריכה להיות אשה בכל מצב. וזה לא אומר דווקא ללכת ללכת למספרה ולהתאפר. זה מה שאת מקרינה".

בזאני גם מתנכת. מתנכת ילדים: לא, אני מתנכת רור של דוגמניות. סיגלתי לעצמי שימת לימוד שאני: לא תושכת שיש עוד מישהו שיכול לעשות את זה במוני, בשביל לחנך דוגמניות צדיך להיות פסיכולוג צריך כלום. אני בארה"ב היום לא יכולה להיות מוב, זאת הסובה שהתחלתי ללמוד מסיכולוגיה. ניתוחיפלסטי בעפעפיים, מרצה באוניברסיטהי לא, בהתכתבות. אבל חשוב מאור במקצוע הוה להבין בפסיכולוגיה, כי עוטקים כו עם ילרות מאוד צעירות, בגיל הרתבגרות, וכל גערה כזו ולהבין את זה אני מלמרת אותן לא רק איך להיות

מטפלת בנושאים של חינוך, תרבות. נושאים שאני מכינה בחם"

קארין, אשח חברה (עם ראש עיריית ת"א, שלמה להט) משמאל וברגע של התרגעות (למטה): _רציתי להיות חברת כנסת. הייתי

אוכה סיכה, אימור סל, שיער אסוף כגומיה. נואל נניול הספר. סידר יפה את החדר המקסים שלו, שם נתיקהאוכל עוגיות גראנולה, והלך ללמוד. קארין שמרת שהוא ילד מאושר, מרבה לדיבר עליז. מגיע מתנצלת, אפילו אם הוא יותר צעיר ממני. פננאי לבדוק את מוגני־האחיר שזה מקרוב היתקנו נדרה ששופצה. הכל דומק כמו שעון שוויצרי. אשה מאד מאורננת, כיצועיסטית.

ועכשיו היא גם כותבת את ספרה השני, שיעסוק נופש בריאה בנוף רוה. אם לשפוט לפי המקרה שלפנינו – יש משהן במשוואה הזו. כמויות הבטחון העצמי והחערכה העצמית הטמונות כנופה הרזה של שרון דונסקי אינן מתירות מקום לספקי לפוליטיקה הא לא וולכה רק בגלל האינטריגות שיש במפלגות: את הספר היא כותכת כי כליכך תרבה אנשים אמרו לה שהיא מעבירה את הבושא של תזונהינכונה הכי טוב . פכולם בכלל, מה שהיא מצליחה לעשות עם נשים סרצאות שלתו היא מהנכת (נ) דוגמניות כשיטה שאיש לג יכול לעשות טוב ממנה היא בן־ארם נורא טוב.

אין דונסקי, למעלה מעשרים שנה דוגמנית,

הרבה יותר אפעורויות.

טכנולוניות הייצור החרישות של אבן קיסר מאפשרות יצירת קשת רחבה וססגונית של לוחות ריצוף, חיפוי וציפוי כמנוון עשיר של צבעים ובאריזום מכל גודל, עד למידות של 20,1,000 מטר. אבן קיטר מיוצרת כמפעל ענק. ההי כסונו בישראל, ואחר הבודדים בעולם, באמצעות ציוד מחקדם וממחשב,

הוכחכי אבן קיסר עולה בתרוקה פי ג על השיש. הענוירות של אבן קיסר בשחיקה ובלאי, עולה עשוחו מונים על השישורומה בחבונותיה לברנים קשה

איכותו של השיש עולה עכשיו לדרגה גבוהה יותר. אכן קיסר. הרכה יותר משיש.

ローハイエリ ארצפות ישיש קיסריק

ברך שלותיים, דין, משר 15, בנו 16, בנו 16, בכר הרוידה, על 2018, 17 ואני בנו על 2018, מל אביב: דיענף מער שער ש, מל 17 ו-25 בס מעלה: כבר העצמאות ג, מל 1777פ 3-60 מבות: סביד עואר ליד בוק ערבין, כל 1871 ב-20 חימה: בנדיג לי 1841, 17 מל לבנושה לשתום 18 ביר בינו לי 1841, 1861 ב-20 הער מות אור ביר מות מור ביר מל 1961, 1961 ב-20 מלה: האלמנים 28. מל 2018, 1861 -220 מלה: האלמנים 28. מל 1962, 1862 -220 מלה: האלמנים 29. מל 1962, 1862 -220 מלח 1962 -220 מלח

בקיבוץ שרות-ים, קיסריה.

חלמתי על שיש... עד שראיתי את אבן הי

אבן קימר מהנוה לא רק פתרון אמשטי מושלם כבל חוצמי הריצוף, גלא גם פתרון הנדסי מעולה. כבריטות שנעיכו עיי הטכניון בודשה

הרבה יותר נוח.

בצבעים, בטכסטורדת ובבדק שחלמת עליהת עליך וק לגשח למרכדי המכירות של קיבון שדות-ים - שיש קיסריה, ולתאר מהו החלום שלך. אנחנו נראה לך איך אפשר להפוך אווד למציאות.

כרי לרצף פלון, דירה, אולם, קיר, או כית, בריה

לארגוניינשים, מלמדת כבית־מפר לדוגמנות,

תמיד נמקום תובון, מונולוג: אני חיה לכד, מפרנסת את עצמי לכד, דואגת לכל דבר בעצמי, הרבה פעמים נשים עושות פרוינה, לומדות דפוסי התוהגות, הכרח תגורה תזונה נמונה. אנל להה קל. יש לתן מי שרואג לתומריות יש לתו איך להחלבש. בשביל דוגמנות זו אחת שיש לה יחס אנל להן קל. יש להן מי שרואב לחומרינון, יש להן

רק לעיתים נדירות הופכים חלומות יפים למציאות.

יופיו הצצחי של השיש מקבל עכשיו מימד חרש,

קיבוץ שרות-ים עשה זאת.

עשיר וצכעוני יותר.

21 Vipeain

חנוך פיק: .נולדתי

בעיר קטוה על נהר האלבה. עכשיו גדהמתי לגלות ששום דבר לא נשחנה בה, הכל נשאר כפי שהיה כשעזבתי, בגיל 18. מצאתי הכל, בלי צורך לחבש או לשאול".

רייויס" רופפו באופן חריפעמי את הגוקשות הצ'כית. והם התירו את בואה של קבוצת התיירים. למרכה ההפתעה עוד הרחיקו לכת, גילו ליכרליות מוחלטת והוריעו לאנשי הקכוצה כי הם רשאים לעשות כל שעולה על רוחם, לנסוע לכל מקום ולבקר באופן חופשי בכל אתר במרינה. היתר מפתיע ונדיב זה איפשר לרוב חברי הקכוצה לבצע איחוד משפחות בן שכוע ימים. אחרים מהם עזכו את הקכוצה ויצאן ליערים שונים כצ'כיה כשהם משתמשים כאמצעי תחבורה מקומיים, לרבות טיסה פנימית כמטום "טופולב" צ'כי ישן מפראג לקושיצה שכסלובקיה.

שנת 1944, לאחר שהחלו להגיע הידיעות על חיסול הררגתי של יהרות סלובקיה בידי הנאצים, ברתו בני משפחתה של אילנה לוי (אז קון) מביתם כביטשה למקום מיסתור כיערות. לאחר שהייה של שבועיים אול מלאי המוון, וההורים שלחו את אילנה בחזרה לכפר כדי שחחמוק לביחם ותוציא מצרכים ככל שתוכל. זה היה ב-13 בספטמבר 1944ו הגערה הגיעה לכפר ולא גילחה בו שום תכונה מיוחדת. היא נכנסה לבית והחליטה לאפות לחם. לאחר שסיימה ללוש את הכצק, הניחה אותו בסלסלה, עטפה אותו כמנכת דקה ויצאה לכיוון המאפייה המקומית.

בררכה חמקה אילנה משני גכרים חמושים שסיירו גרחוב והתסרמה בדרך צרדית. לפתע שמעה "פסטט…" – ומאחר החלונות הציצה אשה מקומית. -לאן את הולכת?" - שאלה אותה. -למאפייה", השיבה הצעירה: "שלא תעוי להראות את פרצופך", אמרה לה האשה, גרום גומרים את כל היהודים בעיר. ראיתי שגם הלכו לבית שלכם: בואי, היכנסי לביתי והמתחרי

אילנה סירבה להיכנס לבית, ואו הציעה לה האשה לחצות את החצר, לרדת לסכך הצפוף שליד נהר וזאר ולהסתתר שם עד ררת החשוכה. שמה יהיה עם הלחמי, היקשתה חנערה. .תני לי, אני אלך ואאפה כשבילך את הלחס", התנרכה האשה, ונטלה את הסלסלה הקטנה.

בתסות החשיכה שבה אילנה אל היערות, אמנם בלי אוכל, אכל עם ראשה על כתפיה.

חורשים אחרים לאחר מכן, בגלל הלשנה של ארם שהצטרף לפרטיזגים שפעלו באותו איזור, הקיפ הגרמנים את חלק היער שבו הסתתנה המשפחה, הובילו את כולם לתחנת הגסטפו הקרובה ומשם 'למחנה פהר בסלוכקיה אילנה והוריה הועברו כעבור וכן קצר לאושוויץ זהיו בין אלה שחוו את הסלקציה שעשה מנגלה בככורו ובעצמו. מנגלה הצביע על אילנה ואמה כמי שיצטרפו לקבוצת הנטים שתועבר. למחנון העבורה בווסטפאלו במערבינרמניה את האב והאת הן לא שכו לראות.

ביולין 1945, חנרשיים לאחר ששותברו מן המחנה בגרמניה שנו אילנה ואמה לריתו כניסטה למחרת היום החיינכם שם אונה אשה, חפלפלה העסופה אינוס החיינכם שם אונה אשה, חפלפלה העסופה

ורזיינשטט. חלק מן הצריפים והכיתנים משמשים כיום את הצבא.

ויזות למבקשים לבקר במרינתם. משחקי "גכיע" מסרה את הסלסלה לאילגה ובירכה אותה על שובה

אז הייתי מכולכלת, ואפילו לא שאלתי אותה. לשמה. כל השנים זה הציק לי, וחשבתי שוה לא צורק ולא הוגן שאשה שכל־כך השפיעה על חיי תישאר אלמונית. החלטתי לחפש אותה", סיפרה אילנה. היא נסעה לביטשה, ביקרה בבימה ואחריכך יצאה לכית האשה. היא מצאה שם את אחותה ואת גיסתה, מהן למרה כי האשה שהצילה את חייה הלכה לעולמה בשנת 1954. שמה היה יאנקה אונטוכה.

טום גיירוס נולר בלכנצ'ה, סלוכקיה, כשנת

במגבת בידיה ובתוכה כמה כיכרות לחם אפויים. היא המשפחה. לא יכולתי לוותר על הזרמנות כזו".

1947. כשהיה בן שנה וחצי עוכה משפחתו את צ'כיה ועקרה לקנדה כמגמה לחכור אל שאר כני המשפחה שעובו עוד לפני פרוץ המלחמה. מאז לא שב לפגוש את קרוביו שנשארו בצ'כוסלובקיה. הוא עלה לישראל בשנת 1976, ומעולם לא חשב ברצינות על ביקור בארץ הולרתו ער שאשתו ראתה בעתון מודעה שבישרה על צאת קבוצת תיירים לצ'כיה. בתרעיון הרליק אותי. כל השנים זכרתי את ביקורן של אבי בצ'כיה בשנת 1961, שנה לפני שהרוסים פלשו. מהניקור ההוא שב אני עם רשמים קשים, וחשבתי שאני צריך להיות שם בעצמי ולפגוש את כני

הכתים כהם חיה המשפחה. זו עיידה קטנה. ומקסימה ביופיה שחלק מבתיה גבנו עוד במאה ה־13. התחנה הבאה היתה לבוצ'ה, שם נולדתי הם לקחו אותי לבית התורים, שוחותי עם אנשים המתגוורים שם כעת וחלק מהם זכרו את אבא. בודודי הראה לי את הכית ממנו לקחו הנאצים את סבא וסכתא לאושוריץ בשנת 1942. כל הלילה ישבנו ודיברנו, והם סיפרו לי את הקורות אותם מאו עובנו את המדינה (המשך בעמוד 27):

טום, מרפא שיניים במקצועו, רכש כרטיס ט'פה

לקושיצה (960 קרונות הלוך ושוב, שהן 116 שקלים

ריצא - לראשונה בחייו - לפגוש את בני משפחתו.

-כך דודי שאני, מנהל המחלקה הפנימית כבית ותחלים

בספיסקה־נובה־וואס (לא הרחק מלכוצ'ה), כא לאמוף

אותי משרה התעופה. משם גסענו ישר לבית הקברות בו שמונה דורתי. זה היה מרגש ביותר, כי אבא שלי

שלח לשם כסף כדי שיכנו מצבה חרשה על קבו אחותו. היא קבודה בבית הקברות היהודי, המהוזה חלק

חרי־כן נסענו לפרשוף, שם התגורון בעבר סבא וסבתא שלי. צילמתי את

נאה ומטופח כתוך בית הקברות הבוצרי".

פנישה בטירת פראו. משמאל בקסקש, מודכן היום בו־צבי (דינו)

אחם מישראלי באמח?".

סלהו לו אחם מופואלו באמון אום לי מישרון אום אולם מווימה אולם זו היתה הפתעה ומורה. חיינו בקיור בטורה של מראל, וכסמוך לנו קצוצה חיירים מברית המעצות: שתקשיבה להמכרי המדריך המקומי כשוחלפון ליום קלט המדריך כמר מלים בעברית: המשיח להעיאת דבו והוצרן אלים: בעברית: משי מוחכי חיים בן צבר (ויט), ואוי

ילוני שבאים, לכאן אשראלום, וזוו

רא ידעו,

TUTTINT

NTTNU MITIN

IUDW'N'T

שתי כמוסות למניעת הצטברות גזים.

אבדת ארוחה דשנה ואתה מרגיש ופיחות ומלאות, זה לדחץ וכואב. קרבוסילן יפועור לך את הבעיה. , אתה נמצא בחברה ובדייק או סוכל מהצטברות של עודף גזים.

י זה לא נעים ואפילו מביך. קרבוטיכן יפתור לך את הבעיה. יבעצם, כאשר אתה טובל מגדים, ופיחות בבשן, גיהוקים ושיהוקים -

- פו בוטיקו הוא הפתרו קרבוסיקו, התבשיך החדש של "מעבדות סרולם" מצרפת, הוא היחיד שמונע הצטברות גוים בסערכת העיכול ע"י פעולה כפולה: במוסה אחת מתפרקת בקיבה והשיה מתפרקת במענים. בך מושג כיסוי מלא למקורות היוצרים גוים. בכל כמוסה שני חומרים

עוחוכי חו עצמם. סימטיקון ופחם פעיל קרבוסילו נבדק בניטויים קליניים וומצא כישיל זבטוח לשימוש לפני או זוה או פגישה קח איתן הגבמוסות קרבוסילן ומסוך מעצמך מתחואי (עימות. אם אתה סובל מגדם. אַח קרבוטילן כפעמים כיום. בכלל. תוויד בדאי לשאת זוג כמושות קרבוסילן בתיק. ניות להשיג בבל בתי ממרקחת ללא מרשם רופא.

אביק ווה עובר.

רק עד 20.4.87 חוכל לרכוש את המכונית שחלמת עליה, בתואים מיוחדים.

(山) (仏)	מחיר מבצו (שיח)	אחיר רגיל (שיח)		пат
2,300	45,542	47,842	2 דלתות 6 הילוכים 1766 סמ"ק	316
	49,787	53,074	2 דלחות אוטומטית, 1766 סמ"ק	316A
3,287	47,302	49.690	4 דלתות 6 הילוכיתֿ 1766 סמ״ק	316
2,388	51,465	54,917	4 דלחות אוטוחטית 1768 סח"ק	316A
3,452 2,831	51,858	54,689	4 דלתות, 6 הילוכים 1768 סמ"ק (הורקה אלקטרונית)	3181
3,102	56,819	59,921	4 דלתות, אוטוממית 1766 סמ"ק (הזרקה אלקטרונית)	318IA
5,822	76,401	82,223	4 דלתות, אוטומטית 1990 סמ"ק (הורקה אלקטרונית)	320IA
3,264	57,453	60,717	4 דלתות, אומומטית 1768 סמ"ק (הזרקה אלקטרונית)	5181A
6,245	81,957	88,203	4 דלתות, אוטומטית 1890 סמ"ק הדקה אלקטרונית)	520IA

ירושלים נירעד חברה לרכב בנוים, יחיא מוציקאריי

מודעו המובני A, סלי: מאודעו המובני A,

תקפיות, יד חרוצים ו 1 🔆

02-715886.713888:70

* התווירים בעיטים פלאים

וזה עוד לא הכל!

תוכל לקנות את ה־.B.M.W החדשה בשימת TRADE IN

רם-קאר רבב בעיית באן חודין אאון בשראר

האודרים כוללים ועיד ואים כוללים הפקרה, תופשות, אנרה רישון מגביצי ליטור.

בנוסף להנחה, קיימת האפשרות למימון ההפקרק ע"י החברה ב־12 תשלומים. וזה עוד לא הכלו

. שדי החמות דות 202, מפרץ חיפה

04-726297'8 : '70

המבצע לא כולל את דנתי 1,800 סתיק.

พาก 18 กายก การ 133 กลายก อวาม 03 842271 - 20 המוסר החרבוי רס קאר רבב בנואם, אישה אדרה רבב בנויים, רדו השלושה פנ, בני ברק מלי 1914 - 03/2871 (174 מלי) מלי 1947 - 04/2878 (174 מלי) **的复数形式**

לשתית בבוקר שב סום לפראג. בבית־המלון

דוד פלדמן, כן 63, יליד מונקאץ', הצטרף

.באה תייד יהודיישראלי. פלדמן, המום, חציע לה להיפגש כמקום אחר שמינה לבוא למלון כפראג, אך גם לכך האחות לא מנימה בסופרשלדבר מציעה כי הפגישה תיערך כנית ידידים כפראג. פלדמן הטכים להצעה ולמחרת הים שנש את אונתו כאותה כתובת. יומיים לאחר מכן

לאתר הפנישות פלדמן לא הרחיב כדיבור. היה בדר שלא היה לו קל, וכי לא היונה זו פגישה רגילה נין או לאתות. זה היה המקרה היחידי כו נתקל מישהו מומבקרים הישראליים באותות של פחד מצד וקדונים וצוקנירים כצ'כיה, והפתר העיב על הפנישה הרגשת, הזסיף לה מועקה לאיצפוייה. פעמיים נפרונת הסיור, כבית הקברות היוצרי בפראג וליד קבד ושהרלו ובבית הקברות בטרויינשטט, אמר פלרמן

in the took of the state of the

תַמר ויעקב על האוטוכוס המהיר לברטיסלכה ונסעו עם קרובתם הבת־דודה הישישה לביקור בעיר בה עברה עליהם ילרותם. אין זו הפעם הראשונה שכני הזוג לייכט מבקרים כצ'כוסלובקיה. בשנת 1966, קורם

"שורשים" בברטיסלבה. תנוך פיק נולר בפודמוקלי, עיר קטנה בחכל הסודטים, על נהר האלבה. שם חי עד גיל 18, ומשם יצא כשנת 1939 בדרכו לישראל. עתר, לראשונה מאו עלה לארץ, כא מקיבוץ שוכל להעיף עוד מכט על המקום כו גדל. "נרהמתי לגלות ששום רבר לא נשתנה מאז. הכל נשאר באותו מצב כפי שהיה בעת שעובתי. כל הבתים נותרו על עמדם, דבר לא נהרס כמלחמה וכמעט לא בנו שם כתים חרשים. מצאתי הכל, בלי צורך לחפש או לשאול. הלכתי ברחובות העיד כאילו מעולם לא עובתי. הגעתי לדירה שכה התגוררה משפחתנו, טיילתי לאורך הנהר כפי שנהגתי לעשות אז ונכנסתי לבית־הספר שכו למרתי. בריוק באותו רגע יצאו התלמידים להפסקה ורבים נעצו כי עינים תמהות. לא הבינו מיהו הזר שמשוטט להנאתו כשטה בית־הספר. אחרי־כן הלכתי לראות את בית־הכנסת המקומי. היום זה מוזיאון. אין עוד יהורים בפורמוקלי. הביקור הוה, בשבילי, היה אירוע מרגש מאין כמוהו

ורואה בדיוק אותם מראות – לא הייתי מאמין".

אליובט גולדשלגו בטן ויינש שיין

אליובט גולדשלגר, תושבת רמלה, איברה את

ו, מסע בנתיב המוות

רגין פישר, בן 77, נולד בפראג ועזכ את צ'כוסלונקיה ב־1939, ביום בו נכנסו אליה הגרמנים. הוריו נרצחו באושוויץ זה היה ביקורו הראשון בארץ הולדתו אחרי 48 שנים. הוא הלך לכית שבו נולר זשוחה עם האנשים שמתגוררים כו כיום. בכית, בן חמש קומות, היו 15 - דירות וכ־14 מהן חיו משפחות יהודיות. שני כתים אבל לא יכולתי להתאפק מלצחוק. אם מישהו היה משם עומר עד חיום בית-הכנסת "הנשמה", ונסמוך לו מספר לי שהוא כא לבקר את עירו לאתר 50 שנה ביתו של הרמן קפקא, אכיו של פרנק, שהיה בעל חנות טכסטיל גדולה במרכז העיר. פישר היה שחקן נכתרת צ'כוסלובקיה בכרורמים,

שקלים), עלתה אליוכס לקומה הטניה וביקשה לעיין בכרטטת הקהילה. אלפי כרטיסיות מרוכזות בפראג וכהן פרטים מרוייקים עד כמה שניתן על הקורות את

בידים רועדות קיבלה ליריה את כרטיסיות סושיצקי נשמה מכית הוריה: ועיינה בהן באיטיות. כזה אחר זה ניגלו לנגר עיניה שמותיהם של בני משפחתה: אמה, אכיה ושבעה קרוכים אחרים, בניידודים ודורות לגבי כל אחר מהם היה פירוט מרוייק באילו מחנות היו ומהו המחנה האחרון שכו שהו קורם שהוצאו להורג. רובם גרצחו באושוויץ זכטרבלינקה, וההורים שהו תקופת מה בטרויינשטט. בעינים זולגות הפכה אליזבט והפכה בין הכרסיסים, קוראת שוכ ושוב את הפרטים היבשים המתארים את נתיב מותם של יקיריה.

למתרת, במהלך הביקור בטרויינשטט, הלכה

לאיטה בין הצריפים, מתעככת ליד כל כתובת

במחפשת עקבות או סימנים. במרוצת המלחמה קיבלה

דרך "הצלב האדום" גלוייה מאמה. על הגלוייה היתה

חותמת העיר טרייזין והסמוכה למחנה, כה היה הגטו

היהוריג היום משמשת העיר ברוכה כמתנה צכאי.

לרבות רבים מהכניינים ששימשו את הגטו. כגלוייה

דרזרגר־באראק. לכקשתה, הסכימה המדריכה המקומית

להוביל את האוטובוס לרחוב בו נמצא הכניין הצהוב.

בדרך כלל הכניסה לאיזור אסורה, אך באופן יוצא מן

הכלל התירו זאת. גרירות התיל שהקיפו את הבניין

זהחיילים, חובשי קסדות מבהיקות שנראו סכיכו, שיוו

למקום אווירה של פעם. האוטובוס האט את נסיעתו,

ואליזבט גולדשלגר, דאשה מכוסה בצעיף, קירבה אל

הגדול בו הותירה אמה את אותות החיים האחרונים.

עיניה מצלמת תיירים קטנה זהנציחה כה את המכנה

צויין שם הכניין כו שהתה אמה של אליזבט –

יהורי המרינה כשנות המלחמה והשמר.

זכן שחיין מקצועי בקכוצת "הגיבור פראג" שהיתה אלופת צ'כיה בשנות ה־30. בכשנת 1935 היינו ב'מכניה' בפלשתינה – וניצחנו. שנה לאחר מכן התקיימה האולמיפיאדה בכרלין. רצו שגם אני ועוד שני יהודים שנמנו על נכחרת הכדורמים נשתתף באולימפיאדה, וכבר קיבלנו את תגי ההשתתפות. אנחנו התנגדנו לכך, וגם חברי הפרלמנט היהודים בצ'כיה אסרו עלינו את הנסיעה לברלין כדי לא לתת ככוד להיטלר, בשירוע ניצב שם, בתא הככוד. ראשי הנכחרת לא השלימו עם ההחרמה והודיעו כי ישעו אותנו מכל פעילות לתקופה של מספר תודשים. אבל בלחצם של תומאס מסריק וארוארר כנש נונח הרעיון, ולכסוף לא נקטו נגדנו בצערים כלשהם".

למיקי נעמן, מורה לחינוך גופני מהרצליה, יש שתי דודות בפראג. רוב בני המשפחה ניספו כשואה, והיא כבר ביקרה בצ'כיה כ־1956 וב־1965. מאז הגישה אין־ספור בקשות לקבל ויזה, דרך שגרירויות שונות, אולם הצ'כים התעלמו מפניותיה. מה שגירה אותה יותר מכל להצטרף לקנוצה שיצאה עתה לצ'כוסלובקיה הותה העוכרה שבנה, כן 14, הכין לכית ספרו עבורה על שורשו המשפחה והצוג לה שאלות רכות שלא חיו כה עליהן תשוכות, בכואה. לפראג קירמו הדורות את פניה נשמחה רכה ואחה מהן אמרה"לה: בלחמת, נלחמת ונסוף הצלחת" מיקי בילתה חרבה עם מרוביה, ושמעה בהתרגשות רבה סיפורים על אמת שלראשונה התברר לי שהיתה שמפחית לא שמנה" הפרידה מן המשפחה היתה קשה ומרגשת, היא אומרת, כי בולנו ידענו שוו כנראה

אבי בעלהיים

27 Hizeald

קמור ומון תמונות קטנות ודהויות של בני המשפחה סעולעו כשנות ור־30" וה־40".

ופצר (יפנורמה) כו השתכנה הקבוצה מישראל כאה לנקרו כת כן־הדוד, אליצה, כיום פרופסור מתינוסינה של פראג שלא מכבר שבה משתות של משר שנים בפקין, שם היתה מרצה-אורחת

לעונה שיצאה לצ'כוסלובקיה במטרה אחת: לפגוש בה אותו הבכירה לאתר פרידה כת 38 שנה. האחות, מו נד כיום, היא שאר הבשר היחיד שנותר לו לאתר שנתנים ושתי אחיות נוספות לא שבו מאושוויץ. נינס מן ההודמנות הכלתייוניות שנקרתה לו חייג פלופן לאתותו המתגוררת בעיירה הסמובה לפראג, ע לתפתעתו הרבה היא לא ששה לפוגשו כביתה, ציוב ממתידה מפניו את חששה פן יבולע לה אם תארח

נפנקו קוב.

קיים וקרא פוקי ההילים.

עומת המקרה של פלדמן ואחותו כלט איתור המשפחות של כני משפחת לייכט מכפר סכא. לתמר ויעקב יש מספר קרובים בציכוסלובקיה, אתח מהן בתידורת ישישה: המתנהדת בברטיסלבת זו עלתה על רכבת אקספרס לפראג ובאה לבית־המלון להיפגש עם קרוביה משראל. האשה הנמוכה ולבנת השיער שכרה חדר כמלון כדי לא לשוב בלילה לביתה, והפנינה בטחון רוב בני משפחתה בשואה. היא הצטרפה לקבוצה רב היא סיפרה שהיא עוברת בהתנדבות במשרדי היוצאת לציביה כדי להיוכר במראות ילדותה זגם כדי השולה היהורית בברטיפלבה, וכי כיום לא נותרו לגסות ולאמת את הפרטים המעטים שכירה לגבי בדדם צ'בוסלוכקיה יותר מ־800 יותרים, שרק חלקם המקום בו נרצחר חוריה. כאשר הגיעה הקבוצה לבישר עריק מוהה עצמו כיהודים. עריק מוהה עצמו כיהודים.

למדרת כנוקר הניעה לפראג עוד בתידורה של התכברה בארוחת צחריים יהודיה במסעדה הכשרה למידת בביקר הניעה לפראג עוד בתירודה של התכבר באינות מנות עולות 15 כרעב השונים ביים משפחת לגיבש המתנודרת בכרנו, ומאותה יותה עלון ב נותוולה ביארע מנות עולות 15 כרעון ומאותה יותה עלון ב נותוולה ביארע מנות עולות

triple of his to the said

לשמוע אצלך. ואיך שאת מעבירה את זה. כי אני לא טיפוס שיושב על זרי הדפנה. אני מאור שאפתנית, וחושכת שכן ארם צריך כל הזמן ללמוד ולהתפתח. אני מתעסקת בהרצאות האלה בפיויונומיה של הפנימ. מה זהו זה איך מתאפרים בהתאם למבנה הפנים. אנשים ממש כשוק כשהם רואים איך אני משנה נשים. אני אפילו מרצה על ניתוחים פלסטיים. מה פתאום: יש ספרות כנושא, ואני קוראת".

"למה אני צריכה ניתוח פלסטי בעפעפיים? אם תסתכלי על זה כצורה אנאליטית, תראי שהיום המחקרים אומרים שצריך לעשות את הניתוח לפני שהעור הגיע לחורבן. חשוב לי מאור להראות יפה. החוש האסטטתי שלי מאור מפותח ואני דורשת מעצמי הרבה יותר ממה שאני דורשת מאחרים. אני רוצה להמשיך לדגמן, ואני חייכת להראות טוב. משבתי כבר כמה פעמים לעזוב את הרוגמנות, אבל אנשים אומרים לי שאסור לי לעזוב. ממש פונים אלי ואומרים לי שאני צריכה להמשיך. וגם ממשיכים להומין אותי כל הזמן, הן לתצוגות והן לצילומים".

-כן, יש ימים שאני נראית פחות טוב, עייפה יותר. אכל אגי אדם שיש לו כושר הישרדות. כימים כאלה אני מתעלה על עצמי, אומרת לעצמי: איי הב טו דו איט, חה גם מה שאני מקרינה החוצה. אני ארם של סורווייבל, יודעת להתגכר גם על ימים לא טובים".

שנואל היה כן שנה וחצי התגרשתי מבעלי. יכולתי לחכות עד שהוא יהיה כן חמש, אכל הערפתי לעשות את זה דווקא כשהוא היה כזה קטף. נואל הוא ילר מאושר, יש לו אבא נהרר, מנא וסבתא שמאור אוהנים אותו. בשביל להגיע למערכת־הסים כמו זו שיש לי עם הבעל, צריך הרבה לוותר. בעיקר על חומריות. אני. לא יכולה להבין אנשים שמתגרשים וממרידים את הילד נגד ההורה השני. בכלל אני לא יכולה להבין שנאה, בואל הוא ילר מאור כשרוני, תוכמולוג, ואגחנו שכל ברארם ישן במיטה שהוא מציע לעצמו, וכמו מסתדרים נהרר. נכון שיש ומים שהוא זורק את התיק שהוא מציע אותה – ככה היא תחיה. אני ויתרתי על יורע כמה חשוב לי שהבית יהיה מסודר".

ילד, לפעמים אני מצטערת שאין לי עור ילד, כעישר היתי רוצה כת. כשנואל נולד, הית לי משבר של כמה חודשים לעכל את העוברה שלא נולרה לי בתב היום אני וריבת לציין שאני מאושרת שיש לי בן, (אינטלקטואל אני גם לא אהבת גברים צעירים למרות

גיאוגרפיה, מחשבים. זה כיף אמיתי".

איך אני מצליתה להיראות כבהז לא, זה ככלל לא הרכה עבודה. זה רק נראה מי יודע מה. דבר ראשון שאני עושה כשאני קמה בכוקר, זה אמבטיה, אפילו אם אני יוצאת בחמש ככוקר מהכית. אין אצלי לא לעשות אמבטיה כבוקר. וגם נורא חשוב לאסוף את השיער. אני לא אוהבת שיער על־יך הפנים. אחרי האמבטיה אני מנקה את הפנים ושמה קרם לחות. זה הכל. להיראות טוכ זה גם פונקציה של מה שאת דורשת מעצמך. מי אומר שלהיות אשח זה רבר פשוט? אשה צריכה להיות אשה ככל מצב. וזה לא אומר דווקא ללכת ללכת למסמרה ולהתאפר. זה מה שאת מקרינה ומח שאת מקרינה זה מה שאת מרגישה בשבילי אשה שמקרינה אושר – היא אשה שנראית טוב. אני חושבת הרבה חומריות דל כשביל להמשיך ולחיות את התיים הגורמטיביים שלי ולהיות מאושרת. בכלל, כחיים

למה לא נישאתי מחרש? הציפיות שלי חיום מגברים הן מאוד גבוהות. זמא צריך שורם כל להיות בי הנצחן, למספור שחוא חכר, בנות בניל מסויים , שוש לי הרכח מחזרים צעירום שמעריצים אותי, וה:

מתחילות להיות קצה קנאיות לאם. הוא המבקר הכי הנודל מאוד הפכפך. דבר אחד אבי יחדעת: אשה נדושה חריף שלי. כשאני קונה כגד חרש, אני מורדת אותו דבר ראשון על ירו – ואם הוא אומר לי: מאמי, זה לא כשבילך', אני עוצרת רגע, ואומרת: 'אלוהים אדירים, לילד הוה יש טעם. הוא צודק'. בנות היו מרברות יותר על רברים חיצוניים, כמר אופנה. הוא מדבר אתי על

יש לי בעייה עם הגברים.

מהפשח גבר לנישואים אלא חבר. אני

עם ילדים, שמכניסה כל שלושה תורשים גבר אחר

אליה תביתה, היא אשה כלי כבוד עצמי. זה לא

לגיטימי בעיני להביא הביתה כל פעם צעצוע הרש,

כר נשוי זה לא בשבילי. עברתי פעם את

של תהליך את היה כשקר. אלה יחסים מאוד עצובים, הנבר כא אליך כנניבו, את

נשארת לכר בסופי־שבוע. אני לא מוכנה להיות

הקורבן של הבעיות שיש לגבר שבוגד. שוק יכואו אלי

לאכול ולשתות, ועוד יגידו לי מה לעשות. אני חצה

שיוציאו אותי לבלות, שיילכו איתי לאידועים. או אני

מעריפה ידידים. כבה אני יכולה לכחוד לי גברים.

שנראים טוב, שמכובר לצאת אתם, ואין לי כלפיהם

התחייכויות. אולי ישנן גשים שאין להן מה להציע,

ולכן גבר נשוי זה מה שמניע להן. לי יש מה להציע.

ואני גם לא צריכה גבר שיחזים אותי, אני יכולה

לקנות לי לכר שמלות ולנסוע בכוחות עצמי לחו"ל.

יש לי ברגע חברה טובה, שאני מרגישה אליה קידבה

רבה – אבאבל טמיר. עד עכשיו הייתי עם כל החברות

שלי על תקן של לתת. לא קיבלתי תמודה. עם אנאבל

זה אחרונ. שורם כל היא בתורה מאוד בשכילה, כאה

מבית מאוד תרבותי, ובשבילי זה מאוד חשוב. היא

בחורת אנאליטית, אינטלקטואלית. היא מאוד

אמריקנית ומאוד אירוסית בהתנהגותה. עוד חברות

דוגמניותו לא, אין לי. בכלל, כין דוגמניות אין חבראנ.

אידאלים, אין תרבות, אין חינוך, אין סגנודחיים. כן,

וה נכון שרציתי ללכת לפוליטיקה, אבל הגעתי

למסקנה שהכל זה עניין של אינטדינות, ועד שאני

אגיע למשהו – ככר אהיה בת שמונים. מה רציתי

לעשות בפוליפיקחו להיות חברת כנסח. קודם כל

בשביל להגביר את הייצוג של נשים בכנסת. הייתי

מטפלת הרכה בנושאים של חינוך, תרבות, נושאים

שאני מבינה בהם ויכולה לתרום, אבל ויתרתי, כי

שהיא צריכה לרוץ לירושלים, וצריך עוד לתת צורים

לנואל, ולחזור כתר כי בערב יש התונה. קארין מכנה

את האורות הקטנים שרלקו בבית, אוספת את כוסות

התרסינה העדינות שהתה הוגש בתן וממורת את

הממיבת ליד הדלת היא ממשיכה לתאר את כאבה על

אוכרן האיראלים במדינה ומונקת לכחור בנדים

יעל מזימלמד to a transformer

הטלפון מצלצל. בין .מוחק" ל.מוחק" מתברו

מאוד כואב לי מה שקורה כאן במדינה. אין כבר

הכל עניין של אינטרסים".

ירעתי שוה לא יילף:

יש לי הרבה מאוד ידידים ומעט מאוד הברים.

בשכיל זה אני לא צריכה גבר. בעיני זו נחיונות".

העניין הזה, ויותר לעולם לא. כי במופו

ולאמלל את הילדים".

לפעמים אנחנו הולכים יחד לכלות. הנה, בפורים, במקום לקחת אותו לעדלידא – הזמנתי אותו לאוכל יפני. הוא רק שמע שצריך ללכת כרגל מהאוטו עד לעדלירא, ושצריך להידחף עם כל ההמון, ומיד ויתר. הילר שלי הוא לא ילר־מפתח. הוא מקבל צהרים כל יום, ולא צריך לררת למטה לאכול משהו בפיתה. אני נורא שמה דנק על לימורים, כי אני יודעת שנואל יילך ללימודים אקרמאיים. הוא כזה תוכמולוג. הוא מקבל כאופן פרטי שיעורים כאנגלית וצרפתית. זה חשוב מאור שהוא יידע שפות".

"אני מחכשת גבר חדבותי, שרמנטי, רומנטי, בעל אופקים רחבים וגם שתהיה לו סבלנות. אחרי צריך לחזר הרבה. לגבר הישראלי אין סבלנות. הוא חכל'ס".

מה הסוד שלי? "בשנים שחלפו מאז שנבחרתי למלכת היופי של ישראל למדתי שלא מספיק להיולד יפה. אנו רוצים לעומר את היופי גם אוורי גיל 30 צריך לעשות משהו. לכן, כשאנשים מחמיאים על המראה הצעיר שלי, אני מגלה להם את הסוד: דרונה שטראוס, הוא לא רכן טעים ובריא, אלא גם מרכיב חשוב בטפות מראה דענן וכושר טוב". מלכת היופי של ישראל וסגנית מיס תכל 1969, אופגאית בהווה. עם פרי טבעי דנונה שטראוס 100% בריאות.

OIICTUP

חות מישים

ex biblicia

ב־29 למרץ 1987, תצטרף סוויסאיר ליעדים המאוחדים של אמריקה, עיר שאינה רק הבית של משקה בינלאומי מפורסם, אלא גם ציר מרכזי לכל איזור ה־SUN BELT. כאן תמצא אין סוף אפשרויות לטיסות־

המשך לדרום ומערב ארצות הברית, שערכם הכלכלי מתפתח כל חזמן. אז מה אתה אומר על כך שסוויסאיר טסה לשם בטיסה ישירה ומפנקת אותך לאורך כל הדרך, במחלקה הראשונה, במחלקת העסקים או

- במחלקת התיירים. חבט למעלה ותמצא את התשובה מונחת לפני עינייך swissair

16. עין גדי, עין גדי

מהליאביבו יש ימים שאתה מורות המטויילות ביותר בארץ. הגלך בנחל ערוגות, כמרחק עכשיו, עד לחג הפסח, זה הזכ 180 ק"מ מת"א, תדמה לך שהנעת לער

יש כאלה שלא הולכים לטייל בנחל ומיות. היעלים יורדים לשתות מים לצוף על ים המלח. סבחל, ומפריעים להם. נמר יושב בתצי

תבוץ תכי יפה במקום רוכי למוך

נית שאעדי שיח כדי לצוד יעל או שפן. וושטיולים מבדיחים אותו. אז אין לו נדירה אלא להיכנס לקיבוץ עין גדי מעל הנחל, ולטרוף חתולים. בקיצור, שמהת הטבע לסגור את הנחל בשער וודורה מרטות, אשלים וציפורי שיר בריכות מי הנפרית. ישו כפו לשבורת עין גדי, ולהציב שחורות־זנב וטריסטרמיות היא מהחו" שלשה נקחים שוהיו בו מהבוקר עד שעו הסגירה ב־16.30, כדי להדריך את השלים ולשמוך על מנוחת החיות. כר טים הבניסה לשמורת עין גדי מתאים

לנעמים אנתנו שוכחים ששמורת לפעם אנחנו שוכחים ששמורת הצרפתית חוצים את ירושלים מצמון פין גדי – מנחל דוד בצמנה ונחל ערר ת בדומה – הא שמורת טבע ייחר ת בדומה – הא שמורת טבע ייחר

לה אדומים, בכביש הקיצור לכביש לה אדומים, בכביש הקיצור לכביש מאו לה אדומים, בכביש הקיצור לכביש מלא וצמף רק ברחוב דיזנגוף שויתרנו על חצי האי סיני, זו אחת השר עבשיו, עד לחג הפסח, זה הזמן לטי

יל כאן. בכל בוקר יוצאים אוטובוסים עינות צוקים). ממשיכים לנסוע לכיוון מתל־אביב ומידושלים לעין גדי ופרטים עין גדי. עד מהרה מתפצל הכביש ימינה במודיעין של "אגד"), ואפשר לבלות פה לפתח נחל דוד. לשאול בפתח השמורה שוגות בלי כלב, טייפ־קסטות ומנגל. יום נהדר עם עם טבילה במרחצאות אם כבר צריך לרכוש כרטיס בניסה לני שלקים מדורות בלילה ומכריחים את הנפרית החמים של קיבוץ עין גדי, וגם חל ערונות, אליו מוליך הכביש השני

אם יהיה לכם מזל ותמצאו מקום פנוי בבית ההארחה או בחניון של קיי בוץ עין גדי, תוכלו לבלות פה יופיים נהדרים של שלווה ורוגע. גב תפוסו מתח נפשיו פרקים כואבים: פה נחים ונ־ רגעים. באים מהחורף והקור ופתאום הגב מתיישר, הרגליים קלות והריאות מתמלאות אוויר. מה קורה פהז יש לכך תשובה מדעית: כאוויר יש ברום המניע מביוון ים המלח, ויש לו השפעה מרגי עה על מערכת העצבים. הקרינה האר לטדה־סגולית של השמש מסוננת ומו־ פחדת באופן טבעי. כוויות ומכות שמש לא מקבלים כאן. בחזרף, באכיב ובטתיו יש ימים יפהפיים עם שמש רכה. ודי בי ום אחד או יומיים כדי לחזור מכאן עם פנים חלקים ומבע רך וגוף שפתאום חזק

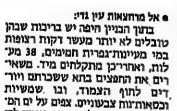
זהו הקסם הייחודי של איזור עין גדי, אוטובוס "אגד" היוצא מהתחנה המרכזית בתל־אביב בשעה 8.00 בבוקר יוריד אתכם בעשר ורבע ליד נחל ערור נות, ובעשר וחצי ליד מרחצאות עין גדי. האוטובוס האחרון לחל־אביב ביום חול יוצא מהמרחצאות בשעה שתיים בצהריים, ובנתיים אפשר להספיק שתי טבילות בבריכות ושהייה על חוף ים המלח. יש במרחצאות גם מזנון חלבי מצויין, כך שהכל מסודר. בעלי רכבים פרטויים יוכלו להגיע תנה גם בשבת ול־ תיוב נהל שדונות על המטיילים שיכלו הספיק גם הליבה קצרה בנחל ערונות לו עבשיו להכנס אליו חופשי. אחרי המכניס את המטויל מיד לנוף נווה שנה עובי טבע מוצים בשנורה מיותר המדבר שזורמים בו מים מחוקים מה ית שת נפבעו קשות, החליטו ברשות מעיינות. והליכה לאורכם בין עצי סל חמרה בבוץ שחור ואפשר גם לחזור אל

ויות היפות שכאן. זהו טינל נעים, לא מסע מדברי נקי ויפת קשה. יורדים מכביש מעלה אדומים לחוף ים המלח. מי שבא בכביש המהיר ומתכננים את הפעם הבאה. ולחשוב מתל אביב פונה בכניסה ליוושלים ברמד שבמרחק של שעות אחדות נסיעה מכי זור שמאלה ומיד ימינה לכיוון הגבעה אן אפשר להיות בשלג, על התרמוןו הצרפתית. חוצים את ירושלים מצפון

אלמוג. פונים לכיוון ים המלח. חולפים על פני קומראן, קליה ועין־בשחה נאו

הבערוזצאות והתוף.

לחנות בפתח הנחל ולעשות טיול קצר בשביל, לאורך הנחל, בין הבריכות והמפלים הקטונים. לקחת מי שתיה. לת־ פש יעלים על הצוקים ואולי גם שפני סלע. עם טגירת הגליון עדיין אין לנו התארין המדוייק שממנו ואילך ההכני סה לנחל תהיה בתשלום. כשוה יהיה, יהיו בשמורה פקחים שידריכו אתכם. בינתיים אפשר לעשות טיול קצר כדי ליהנות מהמקום, לחזור לרכבים ולהמד שיך בכביש הראשי דרומה (לכיוון נחל ערוגות: לא להפריע לחיות סדום). שני ק"מ אחרי הקיבוץ דואים על חוף ים המלח נווה מדבר מלאכותי ויפה מבתוץ ומבפנים. אלה המרתצאות החדשים יחסית, בני שנה, שהקים קי־ בוץ עון נדי כדי לנצל בטוב טעם את היתרונות הבריאותיים של המקום. גם שירות האנטובסים הסדיו בחוף ים המ־ לה יביא אתכם תוך עשר דקות אל

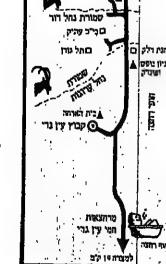

לח, אחריכן מתקלחים שוב. אפשר לה־ כל העובדים במ . מעין נדי. הקצב נינות והמקום מסודר.

מפה חוזרים הביתה כמו חדשים, מדריך מפורט מאוד לשמורת עין

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

३१ साम्हर्गात

מולג של ראשון פונים ימינה. הברך הצרה הואת, לא מהוקצעת, לפותה בין פררסים. פי־ תולים קטנים שלה, קימורים לא צפויים, השתפלויות חרות. שלושים שנה לא נסעתי כאן, אם אשכת – ואכן אני שוכחת – אותה נסיעה לילית במשאית אל אתר הסדרות הצה"לי. המלחמה של קיבוץ פלמחים בצה"ל הנוגם משטחיו, החלה עם עליית הקיבוץ על הקרקע, 12 קילומטרים דרומית לחל־אבינ, מעל שפך נחל שורק. הפלמ"חניקים שהשאירו מאחור את החרב שבסמל כדי לאטוף אלומות, ממשיכים להפסיד לצבא גם בקרב על שטתי המחיה.

המראות בחלון המכונית היום משתבצים בפאול הפנימי. כל תמונה שבה למקומה. הנה גן שורק, מושב. הנה הכית הערכי כפרדס, גבעת גן־הירק, המסגד. הגשר על הרובין וממול פורצת בסערה משאית זיפויף. כאן, מימין, היתה מגרסת החצץ. ציוני דרך הילדוח, צלולים ורייקניים, מביאים את המכונית באחת לתוך חצר המשק. עצירה קלילה, סתמית, שאינה מייחסת חשיכות למעמרים טקסיים. מה כבר צריך? לכבות מנוע, לחפש את תיתי, שתפתה את צריף הראשונים.

לפעמים, אומר לייור, וואללה, אם כל החברה היו פה ממים לרגע את החומה הבין־דורית. . חם היו 120. ילידי 1928 משלוש הערים מאת חלמה אדמון צילומים: שמואל דחמני

KIDEDIO 32

קיבוץ פלמחים כמקום הולדת הוא גם ערש המיחום הבלמחאי, ככל שהדבר נוגע לתינוקת שנולדה שם. אבל הסיפור אינו רק שלה. הדור שנולד אחרי 48' מנוע, לחפש את תיתי, שתפתח את צריף הראשונים. תיתי מן המיסרים. הארכיונאית. חיילת התיעוד של התחוך על ברכי "חבורה שבואת", סרט שצולם בפלמחים, החקשה למצוא מהפכה לעצמו. שיבה אל מחוז הילדות כוללת מינגעו עם המייסדים, בני 59, חלקם מכוכחים משהיו. המיפגש בין הדור ואת חושבת שאנחנו לא שואלים את עצמנו שהקים מדינה לדור שסבג ציובאטים עם חלב־אם,

הנדולות. דוכם ילידי הארץ, אשכנוים, תנילויה ובעידגב להקים ישוב מיד לאוצי מלחמת קינ, נותרו היום בקיבוץ פלמחים שלושהעשותה זהבי, תיתי ויענקלה עובד, דיתה ודני נוי, כס רווינר, יאיר ורבקלה רובינה, לייזר לויבה מינצברג, רוסקי (כנימין) עשח, דינה גרסל, פוק שבעה עשר נהרנו כמלחמת השתחה לפ התפורו לענייניהם הפרטיים כבר לפני פניני הק בגבעת ברנר, מיד לאתר השתרור מהצבות

התול מאחורי הרצפלר ויגאל אלון 85 שים תיאטרלית את מגילת היסוד וקרא:עומדים היום, נוש מלוכד ומנוכש ברצון עו וכנה להנהם משרתנו הנעלה. למודי קיבוח כאן כולנו, מחלים ומלחמה, היא מלחמת ישראל לשתחר אינו- בק נא רוח הפלמ"ח להנחותנו ולאמצנו מש השרשה.... אחרי המקם שתלו אקליפטומים ליוו ב על משאית הרוקוני והושים את השתילים לה הרדנות. אלון היה אז אלור פיסוד הדוום, וביק שלא היה לו זמן להשתתף בכל טכםי העליה לפ של קיבוצי הפלמ"ח אחרי מלחמת השתיו בין בפלמ חדצובה, ביפתח, נחיב הל"ה או מלכיה הל יחס מיוחר אלינו, אומרת תיתי. לימים, נהיובש העבורה, לקח אליו אלון את חבוך לביכוכב מפשת חנוך היה מנכיל משרד העבודה, ולייזר נטותכון מניע לעמרה ככירה הרבה יותר, אלמלא עת בהתפוצצות מטום "מוזיסאיין" מעל שוויין כישוו

דם היו גרעין טעון כותות רוח ואינטלקט. כותבי הצופים". מנדעין הצופים ר" שתוכשו נביון של הפודים ומסכתות ושירים. הסופרת שנתנה מימר מיאותי לאגרת הארם הפלמחאי, נתיבה כן־יהורה שבה את ההכשרה עם הקמת הקיבוץ. חוג סגור, קשה, שרי שמנה שנים. ניתה פלג, שעובה כתום השנה נראשונה, אומרת שרובם היו חשובים כאלה, למן. ניתה, כמו שרה, הצטרפה לגרעין כשלב מאוחר העלייה לקרקע, 11 באפריל 1949, עמדו ללפו בחולצות לבנות ומכנסי האקי. לייזר פרש נתש פחפטורים ואנשי מקצוע בעמדות בכירות בתתומיהם ת"א, החלה שמאל כאתיברסיטת ירושלים. ואחר שלא נה לום להעלות את שמו, אליום זעירא, עשה קריירה בתל־אביב והם נסעו.

תחילה התרגשו מחג לחג. יומיים אחרי שעלו קיבוץ פלמחים ופרופסור חבר בחוג להסטוריה כלליח מינצברג. על הפנים היתה היחה נעדית תמיהם לבעה עדכו סדר פסח מהפכני. הם ישכו מסכיב באוניברסיטת תל־אכיב הוא שניסח את ההגדה לכית היו גאים בעובדה שינאל כא לברך אותם ובמינה לשלונות מרובעים. על כיסאות. שמונח איש לשולתו. הדרבות. אלון היה אז אלוף פיסוד הדרום, ופיט משלח, כבאותו לילה. אתרכך היו אתר במאי, וזום באתרונה, כותב עובר שאל הקומונות במשכום תוגים העצמאות, וכנס הפלמה. כמה חברים אמרה רח צריך קטנים של איראליסטים, אנשים בעלי מצפון חברתי

סאינו מוכן לקלום זרים, אומרת שרה גורלנים, שעזבה אינמלקטואלים. סנובים, אפילו. כמעט לא היה שם נובשית פעם שבעה מישהי אומרת למישהי אתרת: היץ היתה יותר אחת מאיתנו. שורה ארוכה של נמתה מתוך הגרעין הזה. צפרה (אז מרגולין) במכון וייצמ, שמואל זיידמן בטכניון, רב בר, ברלה, בטכניון. יוסי בינדם מנחל בידה רמבים, גבי כהן באוניברסיטה

מקחלת החכשרה בעירגב (למעלה) בצילום מ"סכיבות" 47'. לייזר, נבוה, דביעי משמאל. צביקה – שני משמאל. למטח: חיום עובד לייזר בהנהלת חשבונות. תיתי, הארכיונאית, חיילת התיעוד. גם לעבוד. אכל צביקה זהכי קם באסיפה וטען רגיש, חולמים ומגשימים ועימהם ערכירכ של אסקפיסטים, המתפשים פתרון קל לבעיותיהם שתברים, אל תשכתו על מה ולמה אנתנו יושבים כאן. האישיות מאחורי גכה של החברה. עתה, כבעבר, חייבים ללבוש חולצות לבנות ולנסוע למצער

חיפשנו רוממות, אומר יענקלה, יעקב עוכר, הבר עומרים בקשיים וכתסכולים שמומנת התנסות זו. הכושלים פורשים ואחרים כאים כמקומם". כמהלר הקשה של השנה הראשונה על תוף הים, מצור ואפיקים באו תיקים לחוות כניפוץ הנועו של את הגרת מישקנו./ זו הגדת המעל האפור החילוני". עובו את המשק כמחצית מאנשיו. תנאי החיים היו שוכבת השולהנות המוארכים וספסלי הישיבה רק בהיותו כן ארבעים התחיל ללמוד באופן מסודר. הלוציים. מדובר היה בנקודת התיישבות יחירה שוכבת השולהנות המוארכים וספסלי הישיבה רק בהיותו כן ארבעים היותר ביא אומר. להיות ברצועת התוף, ביו תל-אביב לעוה. פלמחים היתה הציתופיים. ולא רק זאת. הם אכלו מצלתות תרסינה עד אז היה פרדסן. היינו מוכנים, הוא אומר, להיות ברצועת החוף, כין תל אביכ לעוה. פלמחים היתה מיתופיים. ולא רק זאת. הם אכלו מצלתות תרסינה עד אז היה פרדסן. היינו מוכנים, הוא אומר, להיות למת הארות השנינית בישלה בבית האפנדי הנטוש איברים שמתנזרים מספר חיי תרבות, כדי לקתת חלק ונשארה מבוררת. אולי אפילו פרלנית. עד היום בעדם. בעשר וחצי בלילה, כשהגיעו הסירים במימוש איראל. לא ירענו קודם חיי עבורה מה הם: מערימים חבריה לחנך את ילריהם בבית־ספר מקומי מהדולה בעשר וחצי בלילה, כשהגיעו הסירים במימוש איראל. לא ירענו קודם חיי עבורה מה הם: מערימים חבריה לחנף את ילריה משבילים העידו את הבתורים העייפים ושרו ורקריו, אבל אנחנו רצינו להחזיר את העם היהודי לקרקע. ולא לצרפם לילדי ביתיחנן, למשל. בראשית ימיו כל עד שוד העידו את הבתורים העייפים ושרו ורקריו, אבל אנחנו רצינו להחזיר הארהידי שוצא לאור ל עד אור הבוקר. מעולם לא ידעו שמחה מרוממת, בספרו "מאתיים שנות קומונה בארה"ב" שיצא לאור הילת הכירוד תרמה החילה להתלהכות. זה הרווח משנים מעולם לא ידעו שמחה מרוממת, ' (המשך בעמוד תבא)

מתכרר למתנסים ככריאת חברה חדשה, כי אין כה

קפיצת דרך לעולם שכולו טוכ. רבים הם אלה שאינם

व्याद्धवाध ६६

עבדו בגידור כל מיתחם המשק. מים הכיאו בטנק על המשאית ושאבו אל מיכל המים שבראש הגבעה. מי שהתעקש להתקלת ירד אל שפך הנחל. חדר האוכל הואר בלוקסים. כחורף היו שטפונות. הנחל היה מציף את הדרך הרעועה. בערב העליה לקרקע היה צורך להניח רשתות מתכת על החול, כדי לאפשר נסיעת מכוניות אל אתר הישוב. חברי הגרעין כנו את גשר הביילי על הנחל. 42 מסרים של סולמות מתכת שתיל ההנדסה סיפק.

תקציב המוכנות לעליה לקרקע כלל, בין השאר, שתי מכוניות, שני טרקטורים ומחרשות, שלוש פרות, שתי פררות, 400 פרגיות. סך הכל: 26,035 לירות. והחזרנו את הכל, אומרת תיתי. בפלמחים, כמו ככל הקיבוצים, מקפירים היום בתוכורות כאלה. כשהיו בהכשרה ניהלו ויכוחים מרים כנושא צורת הישוב שיקימו. מושבז מושב שיתופיז קינוץ? אחרייכן היה עליהם להחליט על זרם ההשתייכות. הוחלט: הקיבוץ המאותר. ער היום, רוב מצביעי פלמחים שמים בקלפי

ליל טרר מופלא רחצה ניתה את הפנים, לכשה סראפאן ומרחה ולוטה על הלחיים. היא יצאה מן הצריף ומטח חול הרביק מסיכה גרגירית לפניה. צביקה, בוגר מקוה ישראל, הגנן של הקיבוץ, נטע וחזר ונטע. הרוח היתה פרישתה המשיך עט נובע של מישהי ברווה: 1.10-חושפת את שורשי האקליתטומים והכרושים, או מכסה את כל השתיל, על עליו. היתה תחושה איומה של ארעיות, הוא אומר. החוליות נדרו מדי יום. לא הצלחנו לייצב את החול. כל צמח נישרף, נשרף כרוח הים.

בעלון הקיבוץ כתב צביקה: "גבעות החול שלנו הרי הן החיים בשלמותם: השקט והסער, היציכות טבועה כו לכל החיים. והברירה גם יחד, האהבה והשינאה, הכוהק המבהיק והאופל המכשיל, הארגעה לנפש והעידוד להתעוררות הנפש". כסוף גילה שהאשל, עץ חזק, מתפתח גם מייתור שתוקעים לתוך ארמה רטוכה. לא רצינו, הוא אומר, לפגוע בצמחייה הטבעית, המשתרעת. היינו נוטעים כין השיחים. מאוחר יותר החברר שלצמחים הקטנים האלה יש שורשים חזקים וארוכים מתחת לפני הקרקע. הם המיתו את השתילים שלנו. עד שבאה הקק"ל. בלי סנטימנטים הפכו עם בולדוזר את כל קרקע הריונה שמדרום למשק, ונטעו שם עצי שיטה. השקינו והשקינו, ומרגע שהגבעה הואת חדלה לאיים עלינו, התחיל הנוי להתפתח כקיבוץ.

היו גם הקשיים האישיים. היינו ילרים ששיחקו בתוקים נוקשים, אומרת ניתה. המשחק הזה לא שיעשע אישרה. צפרה נסעה ולא שכה. גם גבי לא נשאר

נהג אחר לשתי המכוניות".

היום יש יציבות חברתית, אומר יענקלה. המייסדים עוסקים בעיקר בהוראה ובתפקירי חוץ שונים. יענקלה ותיתי נמצאים עתה באוקספורד. הם גאים כעוברה שארבעת ילדיהם נשארו בקיבוץ. עיקר אוכלוסיית פלמחים מורככ היום מגרעין השלמה

איך אפשר שלא. אתה לא יכול לא להתגעגע הייתי כעד לינה משפחתית, היא אומרת, אבל יש כל עשרות חברה, אומר בדעמי, ומנקרים זה את עיניו של היתה לנו מטרה". כשהיה בפלמ"ח רצה להיות רופא. מיני קשיים. למשל, בייברסיטר. אין במשק סידור

כל תהליך האכולוציה הוה של התפוררות אידאל

עוובים את המשק. עויבתם גוררת שיתות רציניות

בחברים על הירידה נמצב החברתי כמשק. 2.7 – שרה ד. ותולרה עוובות את המשק. 23.7 – אתרונצ"ק עווכ

את המשק. 20.7 – תמר ד. עוזבת את המשק. 5.8 –

אברום עוזכ את המשק. 17.9 – רוחלה וסם עוזבים. מה

יהא על ארכיון והז". רוחלה ברטר, רשמת קורות

ההכשרה, תיעדה בלקוניות גם את עויבתה. אבל אחרי

רותי סימון עזכה. 5.10 – יענקלה רפטור עזכ. יש לנו

חמצן. או אפשר היום להגיר, מה היה קורה אילני

העוכרה שתינוק היה כלי חמצן תקופה מסוימת,

הגענו ל־49 חברים, אומר לייזר, כמו תינוק בלי

מתוך יומן ההכשרה, 1950: ב17.6 – חנה ויורם

ואף פעם לא רצית לעזוב את פלמחים:

אף פעם. היו משברים, אבל אני עקשן.

המשק, הוא קורא ספרים. ממלא חסך של שנים.

אומר ככדרך אגב: נג, ועכשיו תבואי לבקר?

לא, פשום לא היה לי טוב בקיבוץ.

מאורו רק חשבת שלא היה לך טובו

לך תתווכח עם פלמ"חביקית.

מוזנות, אומרת עמלית. זה לא מה שהיה פעב.

בברויל. יוכיק צרה בראשון, אמא לשלושה ילדים

לא יפה, בתור עוזכת?

הגננת שכירה.

האם לילר הוה פיללתיז שואל לייזר. כולם אומרים שהוא נראה כמו תמיד, יפה. לא כריוק, הוא אומר. לא לילד הוה. הרכה יותר קל לעשות את המהפכה מלשמור עליה. אני רואה מתגעגעי

וה. כל אחר חיטט בענייני האחר, לא רציתי לתוות את אחריכך התאדה הרצון. הוא מיצר היום שלא רוצים

את כולם. ברלה רצה ללמור, והאסיפה אישרה, הוא לא חור. גבי כהן נסע לצורכי טיפול רפואי לצרפת ושב אדם ככל האושים, עם יצרים, רצונות, מאבקים. לא, אלקטרוניקה בחיפה נידה בארדיב. חנן, הבן של ליינד, במשק. בן־עמי וניתה פלג עובו בגלל המועקה. יושבים לימים שבהם עשית משהו. כל הרור שלנו מתגעגע, כי

មានខុងថៃ 34

ובורה שכזאת

. גוירה של עמליה, שלושה מפלסים מעל לחוף

הים, אם כן, הוא המימר היציב, הקכוע מרגע

והם נותר כרקע לשיתות ולמעשים. ככוקר הוא

מימין: ישראל ותיתי בעין־גב. למעלח: קנוצת הילדים הראשונה בפלמתים על הים, המימד היציב והקבוע מרגע זראה בנישעו על המים הגדולים, מתלטף בהם, מתנחם,

תבריאה. הקיבוץ

חיים אמיתיים.

השוכה לו שמירת המסגרת שלנו, ההמשכיות. הווי בנפשי. ער היום הקיבוץ בעיני הוא יצירה נפלאה".

> מאמצע שנות הארבעים ועד תומן, היא פינה חמה להתרפקות. בכל זאת החנו משהו, אומר יענקלה. והיום הרי זה מצב חסר תקווה, אומרת ניתה. פגי

> > אני לא חושב שאז היה יותר טוב, אומר בן־עמי, היום וטרינר, מנהל המחלקה הוירולוגית במכון היטרינרי בבית־דגן. אנשים לא היו יותר מוסריים. היתה משימה גדולה ולחץ גרול לכצע דכרים, או המוסר נשמר. אבל צריך לוכור שכל העניין הזה של דוד שלא זכה הפלמ"ח לא היה אלא כמה אלפי אנשים. אני זוכר היטב את המשתמטים שנושאים היום במשרות בכירות.

שנה שנתיים. אלה שנישארו בקיבוץ לא משתייכים לחוג הזה, אלא במקרים שבהם חבר הקיבוץ ממילא מבלה הרבה זמן מתוצה לו. במשך שנים ערכו סדר פסת שני בכיתו של אחד מהתכר'ה. החברויות האינטימיות, הרצופות, מתקיימות בין חכרי הגרעין.

שרה וישראל גרז בחרר לידי, אומר לייצר. וזה קל

ואלצ'וק וראי הצחיקו, כמו תמיד. גם אם אין גושאי השיחה נובעים מאליהם, גם אם יש קפיאה חברתית כנקורה ההיא שבה ניתוו מכור ההיתוך הקיבוצי, האווירה טוכה, חמימה. רוכם מעריפים היום להראות תמונות של הנכרים מאשר להתבונן בתמונות מן הרשא של עירגב. אכל יש געגועים. התקופה ההיא,

החברה מתדרדרים באומן שאי אפשר יהיה לעצור

תפיד אני יושבת כאן, ליד החלון, אומרת עמליה פחת הבחיים. תרך האוכל החדש כפלמחים מכיט ים צוכיות פאנורמיות נדיבות מכנימות את השמיים מנים אל מנשי האוכל. גם אחרי הצימצומים מנכלה המינון נדול כצלחת. מצירוף הפרטים האלה שש הה לבנות מסערת יוקרה מעל למפרץ שמסתיר גרעין של הגרעין ממשיך להיפגש בקביעות מרי פערות אקנוטיות. פלמחים אתרה לחשוב על קייט מידות כענף פרנסת. שפיים הקדימה. כפר הנופש פוקב נשנה שעברה לא יהיה מקור רווח מאסיבי. כמו

לא מקרב אנשים שענשו במרוצת תחיים שלאחר פלמ"ח.

למצוא חברים חרשים:

ישראל צורלנים "אני לא חושב שאני יכול לתח תשובה תרשמעית לסיבות שלנו לעויבה, הרבר הכי קל זה לומר ששרה לא נקלטה בקלות. זאת היתה חכורה קשותה, שקיבלה חינוך לחלוציות, בלי פתיחות, או במישות. אכל עובנו בגלל הצטכרות של דברים. היתה התפכחות מאידאלים שלא התממשו בחיי - לוכר שלוש בנות הכשרת עין גב שנהרגו ברורות: יום יום, אני הייתי חרור איראלים עמוקים מאוד, המר, לילה, מרים. וגם, הסבירו לי פעמים הרבה, והסתכלתי על עוזבים כעל בוגרים. אב להרביש שאני לא יכול לממש את עצמי, באידאליסט, בשלמות. לא במישור של קירום אישי, אלא מכחינה נמשית. תמיד היו מוכנים לחת לי כל תפקיד שרציתי לא זה היה העניין. הפרועו לי תופעות, בגיובר, הייתי יושב עם חבר משק במסעדה בתליאביב והיתה נכנסת חברת משק ותוא חיה אומר: הנה היא באה להנות מארוחה הוגם. זה חרה לי חשתי שהשוליוניות מתפוררת האיראל של יצירת ארם חרש לא היה פושעיות בתליאבים חווב הות, אומרת ביתה ביאלו דרי אנחב הקמנו שמונה עד בחיפת בבעדים.

עברנו וקנינו צמר גולמי זישכנו כולנו וסרגנו למי מאיתנו שניזקק לסוורר.

היו גם ארועים פוליטיים שערערו את האמונה. משפטי פראג, הנאום של כרושצ'וב בועידה ה־20 של המפלגה הקומוניסטית, שכו כינה את סטאלין עריץ. הדברים האלה היו משכר אישי, כי ההזרהות הפוליטית, המעורבות, היתה עמוקה. להיקף הרחב יותר התווספו העוברות הקטנות של השקרים שלא אהבתי לעשות לעצמי. לא רציתי לתת לכית הילדים מתנה שההורים שלי הכיאו לכתי. ונתתי. רציתי לחיות

.בוקר אחד, ב־57, קמתי ואמרתי לשרה: עוונים. תוך כמה שבועות עוכנו. שלושים שנה אני חי בחריפות את יום העזיכה. כאותו יום עזכה איתנו משפחה טוניסאית שאנחנו קלטנו כאופן אישי. בכינו. היתה לי תחושה קשה של נטישה, למרות שלא הלכתי לחיים קלים יותר, להיפך. יצאנו עם 30 לירות, שתי מיטות ברזל זכוננית ספרים. ער היום אני קיכוצניק

בהכשרה קראו לישראל אָפּוּנָה. בן־עמי אומר: ישראל לא דיכר איתי חורשים אחרי שעזבתי את המשק. צביקה הסתלק מן המשק ביום שישראל ושרה עזכו. שרה דצתה לייסד כית תינוקות באסכולה החמה והפתוחה של שרה פוסל מרגניה כ'. כפלמחים, היא אומרת, החליטו לגדל תינוקות בדרכים אחרות. המטפלת היתה מודרת שבע דקות הנקה על השעון ולוקחת ממני את התינוקת:

ההורים שלי, אבל הסיפור הוא לא רק שלי.

שגב המעשים והמלים של רור המדינה, ניקבע לנו, הכנים, כאמת מידה מיום לירתנו. כל הגה, כל תנופה שלנו, נוערה להתחנב למרגלות הסיפורים על כיבוש צפת ולור. הילדות היתה גמיעה לא מורווית של צ'יובאטים, התבוננות שוקקת כתמונות היום שכו עלו החבר'ה על הקרקע בחולות. רצינו לטבול ער טמיעה כהוויה החברהמנית שמסכיב למדורה. להיות היד הטופתת על השכם, והשכם. מעל לראשינו שרקו להן המלים החמות, החוקות: מה נשמע, איך הולך,

אני דור ההמשך, שאמור היה להנות כלי מאמק מן התקרוכת ההרואית שעל מגש הכסף. יש דורות שווכים ויש דורות שלא זוכים, אומר יענקלה. הוא מתכוון למהפכה. אנחנו, אמר, לא תנחלנו את החויה האוטופית שלה זכינו, לרור הכא. לא הפכנו את התוויה

האוטופית לחוזיה חינוכית. נושאי המגש האלתרמני, במקרה שלי, הם פני המבוגרים שחגגו בחרר האוכל את הולרתי, ילרה ראשונה לחבורה שהפאתוס הרחיף אותה מעל לימים הקשים של התנפצות האידאל. לתוך שמי יצקו גל־ער בשבוע שכו גולדת נחרש התלם הראשון כשרות

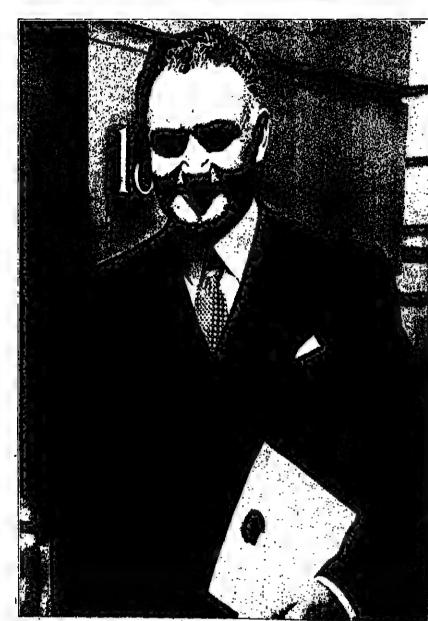
עת החיטוט השלו הוה חשפה אצל כמה מהורי דרגים פיפחון מסוים, שהמים לרגע איזו חומה קישחת בת שנים, החוצצת בין הרור שהקים מרינה, לרור שקיבל אותה, עוד לפני שביקש.

תלמה אדמון

37 Mineria (A. 1819)

and the fill that the first of the con-

בימי המו"ג עם המצרים על פינוי הבסיס בסואץ, עדיין היה וינסטון צירצ"ל ראש הממשלה. הוא דרש לנקוט קו בעולה תקיף נגד המצרים. בהזדמנות אחת הורה: אמור למצרים, שאם יתחצפו פעם נוספח – נשסה " בהם את היהודים ונדחוף אותם לתוך תעלת־ביוב עומונה הם לא ייחלצו עוד".

ירושלים, שהרי הם הפכו אותה למפורסמת", בעוד אנתוני גאטינג,

סגנו של אירו, ייעץ או שמטוסים בריטיים יערכו הפצצת־גמול אחת

על ישראל כדי להוכיח לערבים שבריטניה איננה תומכת בישראל.

המצרים מגעים עם ישראל האף ביקשו את עזרתה. אך משחשינו אמ

כך העיד פראנסים ראסל, המיופה כוח האמריקני בתל־אכיב בריווח

הריפלומט האמריקני סיפר כי גרעון רפאל גילה לו ששלוש

פעמים באוחה מקופה פנה אליו נציב מצרי בבקשה כי הישראלים

יעורן למצרים לגיים את תמיכת האמריקנים בכך שילחצו על

הכריטים בשאלת הפינוי, וכן להשגת סיוע כלכלי אמריקני

למצרים. הפגישה האחרונה בעניין זה נעובה ביוני 1954 באירופה.

ישראל דרקה שבתמורה לסיועה תחחיים מגרים לפעול למען

השלום בין שתי המדינות. אך משהושג ההסכם האנגלו מצרי, פתתו

הסיבויים שמנוים תיענה בחיוב. המגעים עם מברים החלו למעשה בשנת 1953, בשיחות בין

(חמשך בעמוד הבא)

לחשינגטון, שאף הוא נחשף רק לאחרונה.

בימי המאבק המצרי לפיבוי הכריטים מאיוור סואץ קיימו

אליהן אילת (משמאל), שגריר ישראל בבריטניה דאז. אנתוני אידן זעם למקרא מכתבו של אילת ב"טיימס" הלונדוני וביקש ממשדד החוץ לנקוט צעדים לנירושו. לבסוף נאלץ

האנלרמצרי לפינד איזור מואץ, "אלפא" שלטה ככימה. לים המו"ם עם המצרים על פינוי הבסים הבריטי בסואץ. ליין היה רנסטון צרציל הישיש ראש הממשלה, והוא ררש לנקוט ל פעולה תקוף נגד המצרים. כהודמנות אחת הוציא צ'רצ'יל הנחיה: אמו למצרים, שאם יתחצפו פעם נוספת – נשפח כהם את מבוקשם והבריטים הסכימו לפינוי – המגעים הלכו והתרופפו. על התרים ונדונף אותם לתוך תעלת־ביוב שממנה הם לא ייחלצו

> רעיונו של צדציל היה לסייע לישראל .לתפום את כל השטח לי התעלה, כולל תעלת מואץ עצמה, ולפצות את ירדן בנתח מן עוני הישראליי.

לעומת ואת, שר החוץ של צירצייל, אנתוני אידו, שהיה גם חשב על הלופה לבסים הבריטי בסואץ על השבונה של לאל תא כיקש מראשי המפוח לעבד תוכנית להתערבות צכאית ליפית למקרה שישראל תמתבך בעימות צבאי עם ירדה - משתיכות הני תיתן בידי ממשלת הוד מלכותה תואנה לפלישת תנא ובריטי לנגב כדי להתכסס בו. התוכנית חשטנית ההן לא חומה לדי מימוש צדציל הטיל עליה וטו: באותם היםים צוסט צרציל כמי שאמרו נתנו לקארים את

אוולין שאקבורו, מחבר הספר (למעלה, כפי שתוא נראה היום), שהיה בשנות ה־50 הממונה על המזרח התיכון במשרד החוץ הבריטי. כצילום משמאל: שאקכורו עם ראש ממשלת בריטניה אוחוני אידן בצילום מהימים ההם.

דפא, גאמא, אומגדו

מבריטניה. לכסוף שוכנע ראש הממשלה להסתפק בנזיפה שהשמיע באווני אילת המוכיר הקבוע של משרד החוק הבריטי, ובמכתב תנובה של השגריר הירדני שפורסם ב"סיימס", ביוזמה בריסית.

על שאקבורו, כפי שהוא עצמו מעיד ביומניו, העיק סבליהירושה: אביו, מקיד במקרד המושבות הבריטי, לקה בשנות העשרים בהתמוטטות עצבים כאשר עסק בבעיות ארץ ישראל. את ההשראה להצהרתו שבריטניה אינה חייבת לשמור על היחודים בישראל ינק שאקבורו מפיו של הארולר מאקמילן, ששימש או שר החוץ. ימים אחרים לפני הפגישה עם אילת השמיע מאקמילן באווני עחריו את החערה שרצוי להעביר את היהודים מישראל קמראגאסקר. י

שאקבורו האמין ששום מחיר שיידדש מוידודים לשלם תקורת פיוטן של נאצר אינו יסר מדי. לכן שידל את אחדיב לקנוניה אנגלון אמריקנית מצרית לקרוע חלק ניכר מן הנגב לשובת מצרים - שוניה ששם הצוםן שלה היח "אלפא".

שנה לאחר מכן, ב־1956, נתנה בריטניה את ירה לקנוניה צרשתית בריטית ישראלית נגר מצרים, ששם הצופן שלה היה מוסקיטור", אך בשנת 1955, בינחו הרבש שלאחר התימין ההסבם

נחנו לא ביקשנו מכם לבוא לישראל, ואין לנו כל התחייבות לשמור עליכם שם". כך, כשחצנות, חשיב הפקיר הבריטי הככיה לשגריר ישראל בלוגרון כשהשגריר כא למחות על נאומו של ראש ממשלת בריטניה, אנתוני אידן, כוכות קיצוץ בגבולות ישראל. הסכור: אוולין שאקכורו, הממונה על המזרח התיכון במשרד התוץ הבריטי.

. החוצריך: 15 בנובמבר 1955 השגריר הישראלי: אליהו אילת. המקורו יומנין של אותו פקיד עצמו

השגריר אילת המאופק יצא מגדרו, הרים קולו ואמר לשאקבורו: .אנו משחררים אתכם מכל התחייבות. אתם פרו ערבים. תורה לאל, יש לנו ידידים. איבדנו מיליונים מבני עמנו באירופה, אך ניאכק על היינו ולא גוותר על אינץ' מארמתנו". אילת לא נרגע, ופירסם כנושא זה מכתב חריף ב"פיימס הלונדוני. המכתב עורה את ועמו של אנתוני אידו, שלדכרי שאקבורו חשב אפילן על האפשרות של נירוש השגויה הישראלה

בסבר חדש שיצא לאור באנגליה מגלה אוולין שאקבורו, שבשנות ה־20 היה ממונה על המזרח התיכון במשרד החוץ הבריטי, פרטים מדהימים על - "אלבא" הקבוניה לקרוע חלק ניכר אן הנגב הישראלי לטובת מצרים. התוכנית נכשלה אשום שנאצר חתם על הסכם לאטפקת נשק עם הסובייטים. אחריה צצה "גאתה". תוכנית אמריקנית להפגיש בין נאצר ובן־גוריון, שגם היא לא יצאה אל הכועל, ואחרי שתי אלה – תוכנית "אותגה" להפיכה בסוריה. יום ההפיכה נקבע ל־29.10.56, היום בו נפתחה מערכת

תאת תשה ז"ה

39 Bipepin

"ברישניה צריכה להוציא את היהודים מיעוראל ולהעביר אותם למדגסקאר". צירצייל חשב לסייע לישראל "לחבום את כל השטח עד התעלה, כולל

וייימט אנגלטוו האמריקני סיפר , לא מומוכי נאצר לא רצה להאזין להצעות בשרה. "הוא תבע לעצמו את לבאר"שבע".

תעלת סואץ

עצמה, ולבצות

את ירדן בנחח

מן הנגב

הישראליי

ניקולט, השגריר הבריטי בח"א, הישווה את ישראל ל עבריינית צעירה" שיש "לנהוג בה

לא היתה זו הנקורה היחירת שהיתה שנויה במחלוקת בין הכריטים לאמריקנים. כעור ראסל ווור והדגיש שהשינויים

(מימין) נאצר ואידן יד ביד ופראנטים ואטל, שהיה המיופה־כוח בשגרירות האמרי

הארולד

מאקמילו:

גציג מצרי לכין שמואל ריכון בשגרירות ישראל בפארים. כערוץ זה גם הוחלפו מכתבים כין משה שרת לבין נאצר, (בלי תתימות) – וחליפת המכתבים הזו נמשכה עד 31 כרצמבר 1954. עוד קודם לכן, ביוני 1954, הסביר נאצר לדיפלומט אמריקני בקאהיר כי המגעים לא נועדו להשגת הסדר שלום, אלא כדי להשיג מידע על המתרחש בארץ ועל הלכייהרוח בוג הטבר זה כלול כריווחו של השגריר האמריקני שנשאל על־ידי וושינגטון לפשר הדיווחים הישראליים על מנעים עם מצרים. תחילה השיב נאצר שמאז 1952 אין הנא כותב מכתכים. לאחר מכן הסביר כי המגעים שתוא מקיים עם ישראל בפאריס ובאנקרה הם לצרכי מודיעין כלכר. ישראל לא ירעה על הסבר וה של נאצר והתמידה בחליפת המכתבים, עד שנאצר הפר את הבטחתו והעלה לגרדום את שני היהודים בפרשת עסק הביש". *--*עסק

לפיום נאצר על חשבון ישראל. זה היה המניע לתוכנית "אלפא"

ישראל עד היום הקובע שבו תוכל ארה"ב לכפות על הישראלים את ההסדר, הוא יצא לסיור כהנחיה לברוק את התגובה הערכית להצעת ישראל בדבר מתן זכות לירדן לאיזור חופשי בנמל חיפה, וחזר משוכנע כי בלערי הנגב, לפחות בחלקו הגרול, לא יסכים נאצר

הלבן" להגכלת העלייה והרתיישבות היהודית כארץ ישראל במטרה לפייס את הערבים. כך ראה ב.ג. את דברי שאקבורו ושולחיו.

להפך. בהתייעצות אנגלראמריקנית שנערכה בפארים בטוף 1954 ניסה שאקבורו "למכור" לאמריקנים את הרעיון שלו בדבר הכורח לסתוט מיפראל ויתורים טריטוריאליים על מנת להגיע להסרר עם

מסקנה זו הולידה את צוות "אלפא" שבראשו הועמד מצר האמריקנים פראנסיס ראסל, שנתמגה יועצו של שר התוץ האלס: ומצד הכריטים - אוולין שאקבורו. הישיבה הראשונה של הצוות גערכה בוושינגטון ב־21 בינואר 1955 וכה הוסכם שלא לגלות לישראל דבר וחצי דבר על הריונים הסוריים כדי שלא תחיה לה הודמנות להיערך נגד הנטיון לקצץ בנגב ע"ר גיוס אוהריה.

. כישיכה זו ובפגישות העוסכות נדונה כהרחכה תוכנית שבעת

(המשך מהעמוד הקורם)

ושינגטון, שהאמינה כי תמיכתה במצרים במאבקה לפינוי הבסיס הבריטי מסואץ תשפיע על מריניות נאצר, קיבלה את דעת השגריר האמריקני בקהיר שאין סיכוי לשיחות הישראליות־מצריות, ולכן השלימה עם קו המתשבה הבריטי

שביסודה הונח הסדר אנגלו־אמריקני־מצרי שייכסה על ישראל. בעת סיורו במורח התיכון כסוף 1954, החל שאקבורו לגלגל את רעיון הקנוניה האנגלוראמריקנית־מצרית, שתישמר בסוד כפני

להתקשר עם המערב. כשיחותיו לא הצליח לגשר על פני התהום הפעורה בין נאצר לנורי סעיד כיחם להתקשרות הערכים עם המערב, אך הצליח לחלק מחמאה ככתב מפי כן גוריון לשרת: כג. היה או מחוץ לממשלה, וממקום חופשתו בטכריה הריץ מכתב דתוף לשרת: .קראתי בסיפוק רב דבריך בשיחה עם שאקבורו. דבריו מעוררים דאגה רבה. המנטאליות של ועירת לונדון משנת 1938 עומרת בתוספה ללא כל שינוי". ועירת לונדון היא הוועירה שהולידה את מריניות "הספר

התשונה הישראלית הנחרצת לא הרתיעה את שאקבורו.

הסעיפים של פראנסים האסל להסרר שלום בין ישראל למצרים, כאשר שאקנורן הבריטי מנטה להוכיח שאין סיכוי לשלום, אלא יש להסתפק בהסדר בלבד

הטריטוריאליים צריכים להיות מינימאליים, כדי שלא להכאיב לישראל, הרי שאקבורו הבריטי התמיד להשמיע באותי האמריקנים את הפומון שעל ישראל להקריב קרבנות מכאיבים וכלעדיהם אי־אפשר יהיה לפיים את נאצר.

חרף הברלי הנישות בין הבריטים והאבריקנים, עשה שאקבות את מירכ המאמצים ליצור רושם של תמימות דעים, הסכים עם תוכנית שבעת מסעיפים של ראסל כרבר יישוב הפליטים ופיצויים. ואף נתן הסכמתו לרעיון ה-משולשים" שבקודקודיהם ייצון את הרציפות הטריטוריאלית בין מצרים לירדן, כלי להקים טריז בין צפון ישראל לדרומה אך ככל שנמשכו הדיונים האנגלראמריקניים, תוסיפו הבריטים לכרסם בעמדה האמריקניה עליידי הרחבת המשולשים" והגדלתם עד כדי גזירת מרכית הנגבן תוך השארת פתח צר לישראל עד אילת.

ראשית אפריל 1955 גישש השגריר האמריקני אצל ממשלת מצרים, וריווח כי היחם לתוכנית "אלפא" הוא מעודר. ואז רשם שאקבורו ביומנה נאם היהודים יישבו בשקט עוד ארבעה־המישה שבועות, ייתכן שנגיע למרים לשהו, אבל אתני סבור שהם ישתקר. לכן הפציר באמריקנים שלא לגלות לישראלים את דבר התוכנית. כרם הדליפה אירעה בתוך משרדו. באותו תודש דיווח מרדכי גדית משגדירות ישראל בלתרון אל משרד החוץ כירושלים, כי אתר הפקידים הבריטיים הוכיר חוך אגב את "מפה ב" המקשרת את רצועת עזה עם בית בוברין. פיכת מירע זו התאימה לפסיפס של הידיעות שהחלו לזרום לירושלים ממקורות שונים על הריונים האנגלר אמריקניים.

ישראל ניסתה לברר רשמית אצל האמריקנים כמה העניין, אך לפי כקשת לוגדון שמרה וושינגטון את הסוד. ובינתיים המשיך שאקבורו להתמקח עם ראסל על הרחבת השטח הערכי כנגב. כדי לרכך את ההתנגדות האמריקנית, הסכים שאקבורו להצעתם כי צוות "אלפא" יומן את נציבי ישראל לשיוות מודייות במלטה,

ובמקביל יקיים שיתות רומות עם נאצר בבסים הבריכוי כסואץ. יומה זו של צוות "אלפא" היותה בעקיפין תגובה על יוזמתו של משה שרת שביקש מן האמריקנים לומן פנישה בדרנ גבוה עם המצרים. המצרים אישרו כי העבירו את הפנייה לנאצר, אך התשובה לא נתקבלה. בעצם היה נאצר סטור מתשובה שכן אותה שעה שידל אותו השגריר הבריטי בקאהיר שבעזרת תוכנית "אלמא" יקבל נתה

התערכות בריטית זו הגיעה ככל הנראה לידיעת ישראל, והשגריר אילת מחה בפני שאקבורו על הנוק שחיא נודמת. שאקבורו רשם כיומנו הישראלים רוצים שהמעצמות יכיאי את הערבים למו"מ ישיר אתם. הם פוחרים – ובמידה רבה של צוק – כי אם אנו נתערכ כמו"מ כינם לבין הערכים, אנן נדרוש מהם ויתורים"

ביוני 1955 ביקש שך התיק האמריקני מצמיתו הברימן היתר (14 בעמוד 14)

מדוש בלעדי בהרזיה-עכשיו ב"מרזי מורית" מששה המהפכנית "מרזית" -- פיתוח שוויצרי ואמריקאי מיוחד בלעדי עבור שיטת "מרזי מורית" - מותאמת לך עכשיו בכל

שי ההדזיה. ללא תרופות!

פלח את התלוש.

. המוסות המהפכניות והמשקה החדשני ב"מרזית" משולבים זה מה בשיטה מדוייקת – ומותאמים לך ע"י הצוות הרפואי בתור תמת ההרזיה – בין הארוחות (ולא במקום הארוחותז). • המוסות והמשקה ב"מרזית" – בנוסחא טבעית וללא כל תרופה

הרדוה עם "מרדות"

- מעניקים לך ביחד עם תכנית מרזי מורית שיטת הרזיה בטוחה מדן הקלה – בפיקוח רפואי.

וצות הרפואי במרזי מורית מתאים עבורך תכנית אישית לתפחתת 10-3 ק"ג בכל 10 ימים ותכנית לסילוק השומנים, המתאפות לנתוניך – בשילוב התכשירים הבלעדיים לריכוזי

ועצות מנוסה מעניק לך ייעוץ ועדוד יום־יומי בכל תקופת

ההחיה וגם לאחר מכן. • 150,000 גברים ונשים שהצליחו – הם ההוכחה להצלחה שלר!

חום – 24 שעות ביממה – מרזי מורית שולחת לביתך: חמו הסבר לשיטה + הסבר לתכשירים לריכוזי השומן + וסבו לכמוסות המהפכניות והמשקה החדשני ב"מרזית" - הוכחות מצולמות להצלחה + שאלון הרשמה מדעי. הייג עכשיו: 02-630423 ,02-663126 ,02-663125, או:

'תמם אילנה, נועלה אטרים, ד.נ. בקעת הירון, הפחירות בו קיג ב־20 יום.

ו אביב 1987 - אביב 1987 אואוכל צורך לחתענות ביניסויים מוזרים של לינת בראש", "מכשירים אלקטרוניים" על חגוף צלא לפוי פלאינד תמוחים למיניחם (שצצים למשם מי עם...) - עכשיו, יש לך סוף סוף משלק ערות" – החירוש המחפכני בהרזיח ביקוח רבואי, ביקוח רבואי, מיש היחידה בישראל עם 10 שנים של נסיון ובא נקרה ועם 150,000 חברים גאים. השיטה פרוף ומכואה לך מדי יום הוכחות מצולמות לצום תם שם ובתובת מלאים).

חרויה מחירה ובריאה בנוסחא בלעדית – ללא תרופות

מיוחד - עשיר בויטמינים ומינרלים, ביחד עם לוס התניכה אמינית בחדים. מין ספע באביב מזה יש לך הרויה בטוחה בנוסחא צמודית בלעדית לשיטת תחרויה. הצווה מין ספע באביב מזה יש לך הרויה בטוחה הדפואי בכורזי מודית משלב את מעוכת המשקה והכמוטות בימרויה – בחון תכנית החזונה תאישית שלך – בדרך מיוחדת בין הארוחוו (ולא במקום תארוחות!) – מה שמבטיה לך שיטת תרויה מהידה ובריאה ללא רעב וללא בנוסף מתאים עטרך חצוות הרפואי הכנית אישית לתרויה ולסילוק דיכוזי משומן המותאמה

לנחוניך ואורודחיק, בשילוב עם התכשירים 'תבלעדיים לריכוזי השומן – מה שמבטיח לך כ בכל 10 ימים יפחית נופך 10-5 ק"ג ורווקא באיזר צוות יועצות מנוסה מעניק לן בכל יום ייעוץ תכדוד מדטי – בכל תקומת החרוית ולאחר מכן.

תרויה עם "מרזית" - עכשיו

חיועצות, לצורך מילוי שאלון תתרשמה, כאמצעות הטלפון, ככל יום, בין השעות -08.00-16:00 תוך 48 שעות, תגיע לביחך תכנית החרזיה האישית שלך, ומיד תוכל מרוי מורית בע"מ וא שילחו לכיתי – תינם: חומר חסבר מפורט לשיטה + הטבר לכמוטות ולפשקת כ'מריולר + חטבר לתכשירים תבלעדיום לריכוני השומן + חוכחות שגולמות + שאלון -תרשמה טדעי – ללא כל

תוכנית ההרזיה

בביתך תוך 48 שעות!

שירות מיוחד לתרשמה מיידית

בכל חג אני קונח לעצמי מתנה - מוצר נוסף של אמקא.

טוסטר־אובן - אמקא היחידי עם תו תקן של מכון חתקנים חישראלי. עם 4 גופי חימום אינפרא אדרם, חספק 1200 וואט, מאפשר אמיח וצליח אחידים.

בכל תא אפירו קוצב זמן (נייזמר) ל־60 דקות.

טוטטר ניו ליין 400 - אמקא

טוסטר בדול מצופת טפלון, כתאים לחכנת

מחלקה מיוחדת לעדי עובדים מהמדמנו 1471 עניקען דיום 11555-160 תתונה שב 1740 מבל דיחבי הארץ.

טוסטים, דנים, סטניקים ועוד. בשילוב

תבניות להכנת פנקיים תוכניות אפיח.

כד חשמלי - אמקא לחימום מים במחירות

מאוודרים-אמקא מאוורד שולוצי ומאוורך רגל עם 3 דרצות המעלה הטיה

רחבת בתילום י8רי 12.

סיפוסרם-אמקא מכשיר ביתי לחכנת כוצפת ולקישוט עומת. לחיט חבוק. עיצוב חדיש באיכות

סדיני חימום-אמקא נושאי ונו ונקן ישראלי, בנדלים: כפול

תנור חימום לאמבטית - אמקא

מקרך נירוסטת עם גופי הימום אופרא

מגתצים-אמקא נולמים חדישים: עם מתיו מים יכש או ארים.

אמקא בעיים רחי חעמל 3, אזרר התעשירה, אור ירורדה 17:35/141-4/717778 18:37/17/74 - 03:35-35 אמקא פנות באר שבעי רדי ההסתובות 22, טל 19:35-35

שאבוונושת כמו באמריקה

כל מהפכה מתחסלת כאשר יש בה יותר מדי אנשים המאמינים בלא־להאמין

השוחד המיני המשונה ביותר בכל הזמנים

ים אחד הגיעה למשטרה תלונה כנגד יעקב פשו עובד בכיד בכיר. המתלוננת סיפרה בטון תקני ורעשנה בתשמעו, הוא לא קיבל אותי לעבודה, במקומי הוא קיבל איזה בחורה אחד, צל ה רק כגלל שהוא נהנה ממנה הנאה מינית.

ביה כניינה והו" בדש ומצאו שזה ממש נכון. כך נחשפה ופשה המוזרה ביותר של שוחד מיני בכל

כם כשהיה צעיר גילה יעקב עישו שיש לו משות מיחשות. וזא היה נהנה למראה נעדות שורות, נקיות וחרוצות. אם הן גם דיברו יפה ועו כאריבות לטלפון, הוא ממש לא היה יכול לעוד נפניהן. הנאתו מכך היתה חזקה ומרגשת, מלווה בחום נעים שהתפשט בחזהו וזרם לעבר

למעשה, כבר בצבא התחיל לנצל את תפקירו 'ונפיותיו. הוא היה קצין, ובפירוש העניק עדיפות למֶילות המסודרות, הנקרות והחרוצות.

: ומיילות המרושלות, לעומת־ואת, אלה פצק בטלפון וזרקו בדלי סיגריות על הרצפה, לאום לשום יחס. ואא אף העיף חלק מהן ללא סקסים ביותרים.

וכן תמשיך יעקב עישו להתנהג מאז ואילך. בנו עכשיו.

אחרייכן הוא היה יושב לו בחשכת לישכתו,

מובן שיום אחר מישהי שלא היתה מוכנה

ונהצה בחשאי לצפות בעובדותיו המסודרות. הוא גם לא חשש לקדם אותן בגלַוי, ולעיתים אף העניק להן מתנות קטנות לימי הולרתן, ונהנה כצורה חייתית לראות אותן מחייכות ומורות לו

וק הניפוק שלו עניין אותו. את העוברות שבאו לסירור הזה – התלוננה. חוקרי המשטרה כפו משרו היה מעמיד בפני תנאי חד־משמעי: אם עליו לסור מדרכו הנלוזה. יעקב עישו פסק קהיינקה, תרוצה ומסדרות, ותדברי יפה – יהיה לתגוג כאין מפריע, והתחיל לקבל לעבודה גם דפה אצלי. אם לא – את יכולה ללכת הביתה עובדות צרחניות, מוזנחות ועצלניות, בלי שום תנאים.

למנוע בכל מחיר זריחת נעל חדשה ביקום, כיוון

כן הוחלט לערוך מחקר ולברר איך קורה

וממוטטים בכך את המפעלים דובקי העולם של

חועירה הבינלאומית

ואו כשהיה כבר ברור ששלום העולם כולו כדי שהוא לא יחרב במלחמת האיתנים. דוסכם נותנה, התפנטו הגדולים.

שאין לצפות את התוהו ובוהו שיתרחש בגלקסי מורכב המשתתפים ככינום היה כרור שהעו" למשונה ללא הכר. יושבי הראש כוועידת הפיסי נה היו ריבוק וטימברלנד. רק מטעמי מסורת ישה לפיסנה גם אדידס. כמשקיפים הורשו לה־ שפתאום כולם מעריפים דווקא נעל מסויימת, שותף נייק ופונון.

ות כתוצאה מכך.

פרח בגנו

- הלו, זו התוכנית "פרח בגני" לשירים
 - מזרחיים כבקשתך? - כן, מי המדברת?
 - ברונקה פרצכסקה.
- כן, ברונקה? את מי את רוצה לברך? אני רוצה לברך את הבנים שלי אנטק, יז'י,
- יוזף, רוכן, גולדה, אנה, וטללית־לי.
- אוה, אני רואה שכנים וכנות רכים לך. – כן, אנחנו אוהכים הרכה ילדים. זה ככה
 - אצלנו, מה לעשות. - האם הייַת דוצה להוסיף כמה מלים?
- בן. לאנטק, ליום שיחרורו הקרוב מכלא באר־שבע – ברכות. ליז'י, לרגל התחלת טיפול הגמילה - בהצלחה. ליוזף, שנוהג כל הומן מרצדטים לעזה – עירנות בדרכים. לרוכן, לרגל זכייתו בכלק־ג'ק - מול טוב. לגולדה, שכתבו עליה בעתון בכתנה על חליברוך - קראנו ונהנינו. לאנה, לא שכחנו את בקשתך, ונשלת לך פוסטר של שקיעה וסוסים זמרילין מונרו לחרר החדש בנוהיתרצה. ולטלליתילי, שבקרוכ ימלאו לה תשעה אכיכים - כרכות והצלחה בעבורה בשתי משמרות במתפרה לכיסויי כרונט
- גברת ברונקה, סליחה, אבל זה עתה שמתי לב שלא נוכל לשרר שיר למשפחתך.
- למה? - זו תוכנית ככקשתך לשירים מזרחיים. את
- כן, מאוד. באתי מנובוסיכירסק, זה כמזרח
- יותר מכל המזרחיים. - לצערנו אינך עונה על הקריטריונים שלנו. עלינו להמשיר בשירור, יש עוד מאזינים על
- הקו, גכירתי. שאאא־לום. אבל למה, למה? חיפשתי בכל הרריו, ואין בשום מקום תוכנית לשירים אשכנויים ככקשתך: איך אני יכולה לשלות שיר לילרים שלי? בכל הרדיו רק "על הרבש ועל הכיפק". "אגן הים התיכון", "פרח בגני", ומה בשכילנו? כלום? אנחנו מרגישים מקופחים, אהוני. אי־אפשר ככה. המשפחה שלי פיתחה רימוי עצמי נמוך בגלל זה, ככה אמרה העובדת הסוציאלית, וכולם הידרדרו. שיר אחד, בחייך.

- מה יש, מה עשיתי? שלום גכירתי כן מי על הקוז גברת -כן־ארויהו מה זה? כולגרי? נו טוב, בסדר. ואני מכקש מן הטכנאים להקפיר יותר שלא יהיו עור הסתננויות לתוכנית,

LIKIST OFM_

אלפא, גאמא, אומגה

לחשוף מקצת מתוכנית "אלפא". שאקבורו עיכב, טט מלהיר, אך נרון מראש לכשלוו". לוושינגטון והגיע לכלל הסכם שהחשיפה תהיה של העקרונות בלבד, ולא תכלול את הפרטים לקראת השיתה עמו ביקש ראלם משותפיו הבריטיים הטריטוריאליים. ואכן, ראלס לא פירט כנאומו את מפת רשות לרון עמו בתוכנית "אלפא". לונדון הסכימה – הוויתורים כנגב. הוא הסחפק כאמירה שקווי שביתת בתנאי שלא יגלה את דבר השותפות הבריטית. שרת הנשק אינם גכולות הקבע.

אלפא' נראית כחלום יפה" - רשם שאקבורן. ביומנו כ־30 באוגוסט 1955. ניידות העכורה, המפות, תיכנון הצעדים הריפלומטיים – הכל היה מוכן ומוומן לפעולה. אלא שב־22 בספטמבר נקלטה ידיעה ראשונה על עסקת הנשק של נאצר עם הסובייטים. שליט מצרים הונה את המערב. לכאורה היה אמור להיות שותף לקנוניה אנגלו־אמריקנית נגד ישראל, והנה הוא מפתיע את שותפיו בקנוניה נגד המערב. צוות "אלפא" ניסה להציל את התוכנית מהתמוטטות כללית בטענו נגד ישראל כאילו ההתקפה על עזה ולא ברית בגדאד היא שרחפת את מצרים לזרועות הסוכייטים. אך ללא

אירן לא אמר נואש והעלה רעיון חרש: לזמן את נאצר וכן־גוריון לפגישה סודית בקפריסין. אבל שאקבורו הניאו מצעד דרמטי זה. לחילופין הוצע לאידן לשאת גאום פיוס לנאצר על ידי איזכור גבולות החלוקה. אחרי גישושים בקאהיר שיכנע שאקכורו את אירן שנאצר יקרם נאום כזה בכרכה. משהגיש לו שאקבורו את טיוטת הנאום, חופתע אירן מן ההפרוה בהטיית הקו לטובת הערכים, ואמר לשאקבורו: "אני רואה שאתה עכשיו יותר פררערכי מאשר היית כעבר". הנאום עורר את רוגזם של הישראלים, אבל נאצר, כגיגוד למוכטח, לא קירם את דכרי אידן בכרכה.

כ־14 כנובמבר הורה אירן לשגרירו בקאהיר לרון עם נאצר כתוכנית "אלפא". לימים-רשם שאקנורו ביומנו: .נאצר ושר החוץ פאוזי מכרסמים מאור

ב'אלפא'. עכשיו הומן להתחיל עם הישראלים. זה ב־6 ברצמבר 1955 הגיע משה שרת לוושינגטון.

דחה את תוכנית "אלפא", כניגוד לתחויותיו של ניקולס, השגריר הבריטי בתל־אביב, כי ישראל מצפה שיכפו עליה את ההסדר. ביקולס אף השווה את ישראל ל.עבריינית צעירה" שיש לנהוג בה בזהירות.

למעשה, ככך הגיע הקשר האנגלראמריקני לכפיית הסדר על ישראל לתחנתו הסופית. את מקומה של "אלפא" ירשה בראשית 1956 תוכנית "גאמה" שיומה סוכנות הביון האמריקנית. תוכנית זו, שבצופו הישראלי כונתה "זיקית" – גוערה להפגיש בין בן־גוריון לנאצר. לצורך זה שיגר הנשיא אייזנהאור את רונרט אנדרסון, מי שהיה שר האוצר בממשלתו, למסע רילוגים כין נאצר ל־כ.ג. נאצר רחה את הצעת אנדרסון לפגישה. ביהרגוני כמו שרצתו את המלך עבדאללה",

ג'יימס אנגלטון שליווה את אגדרטון יחר עם קרמיט רוזוולט, סיפר לי לא מזמן כי נאצר לא רצה להאנין להצעות פשרה. "הוא תבע לעצמו את כל השטח דרומית לכאר־שבע". נאצר דיכר כלגלוג על ההצעה להקמת כביש עילי שיחבר את מצרים עם ירדן, וכינה אותו כביש ה"פי.פי." – שכן מן הכביש העילי יוכלו הנוסעים להטיל מימיהם על הדרך לאילת.

הבריטים לא שותפו בתוכנית "נאמה". הם סיככו את האיזור ביוזמתם לכרית כגראד שהרגיזה את העולם הערבי, הסתככו בעצמם עם הסעודים בעניין נווה בוריימי, וניסו אותה שעה ליצור לעצמם אליבי למערה שיגורשו סופית ממצרים וצבאם יצטרך להפש

בדיוק אז, בסוף פברואר 1956, קיבלה הממשלה הבריטית ממר מירדן ולא כלי עידודם של העלמים על בסים חלופי בריטי בנגבו, ובו נשאלה האם תבוא לעזרת ירדן במלחמה בעקבות התקפה ישראלית על ארץ ערבית אחרת. אך לפני שהיה סיפק בירי הממשלה הבריטית להשיב – הספיקו הידרנים לגרש את המפקד הבריטי גלאב פתה מהפיקוד על הלגיון הירדני.

להלכה, המשיך צוות "אלפא" להיוועץ, לתכנן וליוום, אך לא ארכו הימים ובלונדון כמו בוושינמון החלו לנשב רותות אחרות ביחס לנאצר.

הנשיא אייזנהאור דיבר עם אידן על בציאח תחליף" לנאצר על ידי תמיכה מערכית במלך סעודיה, ואילו הביון הבריטי העלה תוכנית חרשה – תוכנית "אומגה" – כרי לבלום את ההתפשפות הנאצריסטית. ג'ורג' יאנג, מראשי הביון הבדיסי, הזמין ללונדון את נציגי סוכנות הביון האמריקנית ושטח לפניהם את תוכנית "אומגה" שהיתה אמורה לדדבן הפיכה בשריה על מנת שזו תשתך פעולה עם עידאק הפרו־מערבית. בתוכנית "אומנה" כמו ב"אלפא" שקדמה לה, סיבט הבריטים את האמריקנים בקנוניה.

הביון האמריקני התייחס בתחילה ל"אומנה" בביטול, אך בסופו של רכר גיים ווילבור אוולאנד, ראש תחבת הלוואנט כסי. איי. אי. את המנהיג הטורי השמרני מיכאיל איליאן לחולל את ההפיכה. שעת ה"שין" נקבעה ל־29 באוקטובר 1956. האמריקנים לא העלו על הרעת שלשעה זו נועדה פתיתת מערכת סיני, וזו הפתיעה אותם. ברגע האחרון נותע הפוליטיקאי הסורי ממילוי המשימה, וההפיכה לא.היתה. לעומה זאת – הפשיטה הישראלית לסיבי בתבצעה כמתובנן, והיא שסתמה את הגולל על תוכניות "אלפא"

משה ז"ק

חוזוה לחיים

הבעיות הרגילות של החקלאים מתגמדות לעומת בעיות החקלאים הנרקומנים. מגיעים מכתבים מהבנקים, מההוצאה לפועל, דוושים בחזרה את האשראי, זה שהלך לסם במקום לתות. אתה בכלל לא יודע מזה. גם לא אכפת לך. אודי מכר את המכונית, את הציוד תתקלאי. אחרים מכרו גם דירות. תרבה מהצלחתו להחלץ מהבוץ הוא חב לאילוה שלמה, העובדת הטוציאלית באותה תקופה. "אני לא יודע איך לשבח אותה. היא השקיעה את הנשמה. אני לא יכולתי להשקיע כמו שהיא השקיעה. היו לי מיליון בעיות, והיא רצה בשביל כל מיני חובות שלי, דחתה פרעון הלוואות. כשהיה לי משפט, היא באה אתי. וסעה לבדה לבנק משכותאות, למסיהכנסה. דאגה לי למעוק אבטלח מהביטוח הלאומי. איתה הייתי משוחת, מספר לה דברים שלא סיפרוני לאף אחד". היום אילוה עובדת עם קשישים, העבודה עם הנוקומנים טחטה אותה.

בבית, מאחור, נשארו האשה עם שני הילדים. הבית לא תמך בתקל השיקום שלו. באשתי הגיעה יום אחד בקריזה שיוציאו אותי משם, ולא אכפת לה שאמשיך עם הסמים כל החיים", הוא מספר. המטפלים ערים לבעיית הנשים שנותרות לבד עם צרות היומיום. "הן מגיעות לפת לחם, ומרגישות שביותיים הבעל עטוף בצמר גפן", אומר יהודה. אהן מתלונוות שהבעל נמצא בקאנטרי קלאב", מוטיפה רודה. "במחזור האחרון היתה אחת שניצלה את התודמנות כדי להתגרש". זה חייב אותם לא להתוכר למשפחה. מדי פעם נפגשות הושים עם הפסיכיאטר כדי לחכין אותן לקראת שיכת הבעל. זה לא מספוק, אכל זה מה שיש.

בדירה. הפיתוי להשיג מנתיסם עדיין גדול. ויש גם מי שישמחו לעזור לוגמל לחזור לשיגרה הקודמת עם מנה על חשבונם. שבוע אחוייכן כבר נשארים לישון בבית ביום שישי וחוזרים בשבת. אחרכן יוצאים גם באמצע השבוע. יש חרדת גדולת לפני היציאה: בבית אין אווירה חגינית, יש מציאות יום-יומית, בעיות, בושה. לפעמים יעדיפו הוגמלים להישאר בדירה ולא לצאת. המטפלים לא מוותרים. מכאן ואילך ועשה הכל לפי התקדמותו של

אחרי חודש וחצי הכאבים ורגעים", אומר אודי, "אבל אז אתה גם מרגיש. ריקנות כזאת. כאילו חטר לך משהו בגוף. וזה עוד יותר קשה מהקריז. בתקופה האחרונה אחת מתחיל להרגיש חנוק. לא היחה שום תוכנית, לא היה מה לעשות. רואים טלוויזיה, משחקים שעיבש. עכשיו אתה מתחיל לההגיש את הבעיות האמיתיות שלך. שעד או בכלל לא עניינו אותך".

בחודש השלישי מתחילים לראות מי הצליח להיגמל. אודי לא נרפא מתחושת המחוק שוולדה בדירה. "כבר לא הייתי מסוגל יותר. העדונתי שיתנו לי לצאת. היתה לי עבודה, והרגשתי שאני יכול לעבוד". לבסוף יצא תחוצה וחזר לחקלאות. קיבל גם הלוואות בקלות יחסית, אבל בנקודה זו רק החל המאבק האמיתי. מי שחוזר לסביבה הישנה, לחברים הוותיקים, חוזר לאווירה הקודמת ובסופו של דבר גם לסמים. ביש לסם משיכה שאי־אמשר לתאר אוזנוד", אומר אודי, עד היום הוא סובל מה"דודא" – המחשבה המטריפה על הסם. בלפעמים אני חושב שלא אכפת לי מאף אחד, ואני משיג מנה – וותר. אבל אחדי־כן אני חושב על מה שיהיה מחר, וזה מה שמחזיק אותי". אודי החברך באותה מוטיבציה חיובית, חלומם של העובדים הסוציאליים. מי שאין לו מוטיבציה כזאת, לא יעבור. וגם בעלי המוטיבציה, כשאינם מוצאים עבודה והחברים

הנרקומנים הם מיחידים שמוכנים לקלוט אותם, תוורים לחיבוק הקוק. אודי: "היום יותר קל לי. אני מרגיש שאני מסוגל לראות את זה ולא לרצות. גם ניתקתי את הקשר עם כל החברים מאו ופניתי לחברה חדשה". תא מדבר בהערכה רבה על החברים החדשים, כאלה מתקופת בית הספר שבעבר התרחקו ממנו אחרי שהילוו לו כספים ולא ראן אותם בחזרה. נהם ראו שניכוסתי לגמילה וכולם היו מוכנים לעזור. אחרי שנגמלתי – חזר חקשר

לאחר הגמילה נהמך אודי ל"מיסיונר" והחל לשכנע חברים ניקומנים ללכוז בעקבותיו. תוא לא היה יכול שלא לחבין את התשובות המתחמקות שלהם שהניעו אליו דרך אווע מעטה אטום שאפף גם אודנו זמן לא רב לפני כן. ענו לו שנם הם יכולים לצאת ברגע שרק ירצו. שאלו: כמה זמן אתה בלי סמים, שאתה בכלל מדברו אודי לא חש תוק די הצחד כדי להתמודד עם הטעמת. "החלטתי שאני לא עושה שום צעד בביוון עד שאני לא יוצא מזה לגבדי". היום הוא כבר מעוניין לשכנע, להסביר שאקור להגיע למצב של הזד לגמילה. שלא כל אחד יכול לעבור את זה.

אודי היום חזק יותר. יש לו כוח לעבוד, להתמיד. הפרנסה נכנסת יפה כבר שנתיים, וחוא אף עובד בקוץ בעבודות אחרות, שלא כמן דבים שמתפרנסים רק מגידול תות. אם היה מנצל את עשר השנים האבודות לעבודה, מי יודע איפה היה היום. אבל הוא לא מתלונן. בהיום מסתבלים עלי בכבוד. אני מרגיש שקיבלתי את החיים במתנה".

טל שחף

מנהל עבודה וחוזר בתשובה הדם פרייפלד (למטה), ומתווך שרנא נריידינגר (משמאל): איש צדיק, הבוס.

(המשך מהעמוד הקודט)

את האגרה השנתית, ערות שמרוכר בחברות פעילות.

ב־1967 ביקש הרי אלינס, יהודי חרדי מלונרון, לכרר את גורל השקעותיו בחכרה. -המזכיר שלכם, מר רושינמקי, בכל פעם שהוא רואה אותי ברחוב, משתדל לעשות עצמו כאינו רואה, כנראה כדי שלא יצטרך לענות תשובות כלתי נעימות לו", כתב לחברה באמצעות פרקליטיו. "למותר להגיד שהתנהגות מחפירה זו היא בלתי־חוקית, לא רק שאין בה ממירת הנימוס. היא בניגור לחובתכם החוקית לקיים אסיפה ולהודיע על כך לבעלי המניות שלכם. חברת פאג"י אינה שייכת למנהלים או למזכיר. לא לשם יניקת כספים מפאג"י קיימת החברה". בהמשך דורשים עורכי־הדין "ראגד את ראנד" לקבל דו"ח מיוחד "על הכספים וטובות ההנאה שקיכלו המנהלים והמזכירים

כנראה שתשובה למכתב לא התקבלה, או שלא סיפקה את הפרקליטים. הצדדים נפגשו כבית־המשפט המחוזי כירושלים, לפני השופטת מרים כן־פורת. שמצאה כי מדובר בעיסקות מסובכות מאוד, ולא בהירות. אבל גם לאחר שקבעה כי החברה נתונה מזה כמה שנים במצב של קפאון, עוכדה שהפתיתה לאין ערוך את ערך מניותיה", היא חייבה אותה לשלם להרי אלינס יותר מרכע מיליון לירות. תכיעה אישית שהגיש אלינס נגר אכרהם טרגר ("לא פשוטה הרבה מקודמתה", כפי שקבעה השופטתו, נסתיימה כפסק דין 2,500 מתייב את טרגר להחזיר לאלינס הלוואה בסך

धावट्यांव 48

היום מפרק אברהם סרגר את החברות האלה שעשו הסטוריה. היום הוא אומר: גאין להן שום מהממשלה פיצויים. היום אין פקירים, אין פעילות.

כשנות ה־50, כשראה אברהם טרגר של־פאג"י

בבית וגן, בגבעת שאול, עזרת תורה, עורת בבין קסמונים ועבשיו ברמות. הציבור התרדי גדל והולך, ברוך השם. לשבונות שלי הכנסתי זונות צעירים, ואחרי עשר שנים זה צר להם, כי יש לוגם כבר שישה עד עשרה ילדים, הגם מתפשים לעבור". מתנוכי־דירות אומרים שזהו שוק אדיר, זהו ציבור

-גדלי דלים", אומר אברהם טרגר. אז איך הם רוכשים דידות: הלוואות, משכנתאות, הורים. גם אנחנו עואיים להם קצת".

אברדם טרגר אומר שהוא מאכלס ב־7000 רירהת מה ששכונת רחביה מאכלסת ב־2000. באנחנו הדי (המשך בעמוד 33)

כסף. התחלנו לעבור בהיקף גדול, פי 10, פי 20. לקונו הלוואות. לא שנור. זה היה מפעל ציוני ממש. לא, לא ציוני. מפעל יישובי מובהק. בלערינו, כל החלק הצפוני של ירושלים היה הולך לערכים. 'פאג'י השקעות' היתה החכרה האם. את כל שאר החברות הקמנו לשם זהירות. אם חס ושלום החברה נכשלת – יש חברה לכל שכונה".

פונקציה. 'פאג"י השקעות' כבר לא עוכרת 30 שנה. ב'ארץ נפתלי נכנו שמונה בתים, גרו שם יהורים חרדים, זה לא הצליח והממשלה הפקיעה חלק, וחלק מכרנו לקבלן ירושלמי שעשה משפטים וקיבל

השקעות" נגמר הסוס, הקים חברה עצמאית והחל לבנות לבד. .הקמנו 500 יחידות דיור, וככך תמה עבודתה של פאג"י בירושלים", הוא אומר. אין הוא

ואין זו הפעם הראשונה שהחברה מפגרת בדיווחיה. ב־1966 נקנסו על כך אברהם טרגר כ־500 לירות, ופאג"י ושאר מנהליה – ב־2000 לירות כל אחר. מצר שני, עיון כתיקי חברת האם וכנותיה ("פאג"י כארץ ישראל", "נוה פאג'י", "נאמני פאג'י" ו"שיכון פאנ'י סנהדריה") מגלה שהן מקפידות לשלם לרשם החברות

כשנים האחרונות".

לירות שטרלינג. אלינס נפטר בינתיים.

תברר כי "פאג"י השקעות" הוקמה ב־1946, כחברה ציבורית שבבעלותה מאפיה, בית־חרושת לנודלם (איטריות) ומקרוני, בית־חרושת לטכטטיל ואריגה, בית דפום, מפעל לליטוש יהלומים, כנק לחסכון "קופת מלווה", שתי חנויות מזון, וכן גם חברת כנייה, ופרוייקטים למרכן תעשייתי בתל ארזה שבירושלים, ועיר חדשה ליד טבריה ("ארץ נפתלי"). הון המניות ב-1949 היה שני מיליון רולר, שגויים בעורת דיאגרמות שהצביעו על גירולה המרשים מהון רשום של 2,704 דולר לכ־460 אלף דולד.

פאג"י? עזוב אותם, אין להם פרוטה בכים

שנת הראשונה לאחר מעיסקה מיה מקט 🔫 ברנשטיין בטוח שעשה מעשה טוב לפען מזינת ישראל. גם בשנה השניה, חשלישית, אפילן החמישית, האמין רואה־החשבון תיתודי מניו־יורק ששלוש מאות תדולר שנרשמו בטור החובה בחשבונו שלו ב"מניופאקצ'רוס האנובר טראסטד במוחטו, וכנסו לטור הזכות של "הקפת משהו חיובי" בישראל. עתה, אחרו 35 שנה, חושד ברנשעיין שחכסף ש..נטע" או באדמת ישראל נהפך לעץ מגיב

דולרים, והוא דוצה לדעת מי קועף את הפירות. מקש ברנשטיין היה אחד מעשרות - אולי מאות – יתודים אמריקנים שהחמתו להניוז כספב על קרות של "פאניין חברה פיננסית של פועלי אנורת ישראל בירושלים בע"מ" בשנותיה הראשונות של מדיות ישראל, חיום מוכן ברנשטוין לחודות שבאותו שנים מרגשות גברו נטיות הלב היהודי על אזהרות

המות היהודי. אוו לא שאלת של כשף". אומר ברנשטיין. הבורו את מלותיו באותת קבידת שבת הוא מטדר על שולחנו את המסמכים המתעדים את המיפגש העסקי האומלל שלו עם "פאנ"י". "במסמכים שקיבלתי יחד עם המניות מתוארת 'פאנ"נ' בחברה ציבורית לבן. על שי חוק, היא חייבת למשור דו"ת שותי לבעלי חמניות. בכל חשנים שכתן אני מחזיק מניות של 'פאנ"י' לא קיבלתו אמילו דו"ון אחד, שלא לחבו על "דיווידודים".

בתשובה לשאלה מה טעם יקנה אדם שמוי מונות של ברנשטיין, רדוף תחושה שועשה לנ עוול, זוחל

לחקדיש ימים לפנישות, שיחות טלפוניות ומתרוצצויות במשרדים בניו־זורק, ירושלים

ותליאביב. "במשרדי 'פאנ"י' בירושלים נאמר לי שקופת תחברה ריקה", הוא קובל. "הוא לא יקבל אפילו פרוטה שתוקדו", אומר חרב שמואל רוטוברג מברוקלון, שלדברי כרושעיין היה מי שמבר לו את המניות לפני 36 שנים. "מה האסון הגדול ז הוא בוודאי תושב שמי שמחוים במניות של יבאבדי יושב על אוצר גדול, יש לי חדשות בשבילו. תוא שילם דולרים חמורה מגיוה נקובות בלירות ישראליות. כמה זה כבר שווה היום : ותוץ מות, מי שחחוים במויות של 'אתא' ראה

> בדיקת "מעריב" העלתה כי עדיין יש מי שחושבים שממניות "מאנ"ר" אפשר לראות כסף. בירושלים מעל אדם חמובן לשלם תמורתו מוומנים: לא תיוח אפשר לבדר אם החשלום מכסח את החשקעה הראשונית, אך נואח שתקניון האלמוני ואת אות עוזיד "מאנ"יר דרך משקטיים ורודים, בחונה וחודים חורדים בניריורק שימרו לנו כי מחוחל "מסע מחבר" לאיסוף מנות "פאניי". איש לא תיה יכול לומר מו האספן, מי מממן את תיבושות ומה משךת המיבצע:

ום חרב רועברג חשכום ממר לבשוף שייש קישתו בירושלים שקונה מניוח של ימאנייי (המשף בעמוד בנ)

קינחנו כליפתן חם של אגסים ששרו כיין ועליהם קצפת. זוהי המלצת הבית למנת קינות, וכצרק. מי שלכו וקיבתו עורגים לבשרים טובים על האש – המקום הזה ברחוב מגדלי – מומלק.

בשרים על האש. מחירים נמוכים. הרבה שנקרא במקומנו סלט תורכי, אלא שכאן אוכל, הרבה אור, דרבה שמחה. פתוחות הוא עשוי מעגבניות שלא דוסקו. ויש ומאוכלסוח עד לשעות המאוחרות של תבשיל שעועית עם נחחי בשר. ולבסוף הלילה. שואכות לקוחות מכל ישוכי מכחר מגרנות המזרח: בקלאווה, זנגולה,

> שהכרת פעם איננה אור־יהודה מסעדה מוקפת מרפסח קיץ גדולה. דיונ ליפתים ממולאים בחסילתים טחונים. של היום. פעם היתה זו כתובת שיגרתית זה לא כנארם. דינו זה שבט. על אחר עת מאוד. אבל כל אלה כאפס וכאין בכרוגיקה הפלילית. פעם היו שם עווכה הכתלים תלוייה שם תעודת־כבור עליה לעתת פעמו של כשר הענל שהגיע ומרירות ורחקות. תושבי המקום לא כתוב שניתנה לרור דינו ז"ל -מגיבורי לשלתננו כמימדים מדדימים. הצטרפו התנאו בו כליכך. כל אלה ועוד הם לוב, על הסיוע לקהילתנו ועל התרומה : לין שתי פתבות. אחת עם רוטב פלפל, סיפורים של העבר. עקומת הפשע לתחיית מרינת ישראלי. דינו האבא השנה עם רושב פשריות. אתה יוצק על באור יודה בצורה התלולה ביותר. הקים את המקום הזה. תמשת בנין על המו מעמר. המנה ברולה, וטעמיה מישהו אמר לנו שעכשיו בטוח שם ממשוכים אותו, יתר עם האמא שכמטכח. שלמת מישה ברולה, וטעמיה מישהו אמר לנו שעכשיו בטוח שם ממשוכים אותו, יתר עם האמא שכמטכח. ופלאים מפעם לפעם כאה המלצרית, כלילה יותר מאשר ברחוב בדיתורה או יש, כמוכן, חומוס וטחינה תשלה את צלהת ההנשה עם מה שנותר בתל-אביב, שהאנשים גאים בישובם, והמוצים וכשרים על האש. אבל יש גם ברוטב חריימי חריף חריף איך אפשרו

עוד אין אופרה באורייהודה, גם לא וקוסקוס, כמובן, ומסלוקה – שהיא מיאטרון או גלריות לאמנות. אבל יש תפורים אפויים ברוטב עם חצאי כיצים מסעדות. הרבה מסעדות. פתוחות קשות – ומרדומה, שהוא סלט עגבניות לרווהה. בחורף הן מנמנמות קצת. עדנתן מכושלות, חריף כרבעי, וצ'ירשי, שהוא באה לעת אביב וקיץ. מאכלים מורחיים. תכשיל של גזר וקישואים. ויש מה מלפוף וכיוצא כאלה.

במחירים הזולים. כך גם הטברנה של דינו. דג בחריימי – 6 שקלים. שני שיפורי בשר, כולל פיתות, צ'יפס וכל שריפוליטני יש ביפו, אכל דיברנו על אוכל שריפוליטני. י וסלטים – 8.50 שקלים. תבשיל כשר עם ביפור אפשר לקבל אותו גם באור אפשר לקבל כמה מאכלים כאלה שעועית – 6 שקלים. המסערה כשרה יהודה. אל תפחר. אור־יהורה בטברנה של דינו במרכז אורייהודה, וסגורה כשכתות.

מסערות אורייהורה ידועות

וויט־הול",' ת"א

הבשר מגיע היישו

מאסכלת הפחמים

שחום. לוהט

ויחוח וצולום:

49 8102010

נתיב הגחלים הלוחשות נחנו יושבים אל השולחן ולא מאמינים למראה עינינו. נתה בשר שכוה רואים כמקומותינו רק בתצלומי פרסומת. רבוקת מעת שלא פורקה, במלוא מימדיה, מש עבה שמשקלו הכולל בסביבות קלו. מניע היישר מאסכלת הפחמים, פחת לוהט, מדיף ניחוחות ומלצרית שואלת אם נתתוך אותו מעש או נעדיף שהטבח יכצע את

תישות אנו כוחרים כאפשרות ב'. מעבר ובן קצר היא חוזרת עם הנתח עלע כשהוא מפורק. מולג - יש. סכין משון - יש. אז לעבודה. ההתפעלות פתמות שהדהימה מפנה למקומה לתפעלות מהטעם. כשר עגל מצויין. מפל כמקצועיות ורוכך כהלכה. 'אתייפן' במקרר בסמפרטורה של כאפס מעלות שתה שם לפתות שבועיים מאז ושום העגל ועד שהגיע – בנתיב ושלים הלוחשות - אל שולחננו. צרק נדד שהמליץ על המקום באומרו כי נש נאיכות כזו ובכמות נדיבה שכזו לו פוגשים וורבה כמסעדות ארצנו, וצלי ככלל לא.

לעשות, כך קוראים למקום הזה. רחוב פולי 6, חל־אביב. מראדע לא מסגיר א ומתו וייזצרו. במכט ראשון מסעדה בועת־יומרות, כמעט ללא "דקור". ולפק של שנים־עשר סלטים בשרות עסי. ולפק משקאות עם כרו כירה פחבית. רק כשאתה מקבל את התפריט ומחיל לעלעל כו, העסק מתחיל לגיראות מעניין. מאכלי ים וסוגים ופדים של כשרים. ליד כל סוג כשר, פציין משקל המנה ומחירה. 300 גרם צושישום – 17 שקלים. 600 גרם "סיכון" - 19 שקלים. 300 גדם פילה לול - 29 שקלים. ויש צלע ענל וזה מה בטברנה של שומנו נמחיר של 55 שקלים לנחח ששקלו סביב קילו. יש גם פילה נוסח ינית, משקלו כ־800 גרם, ומחירו 99 דינון פקלים. אין להכהל מהמחירים. לא רק שציכות היא מיותרת, אלא שכל מנה ם פיוערת לשלושה, אפילו ארבעה

"סטייק־האוז וייט־הול". מה

מחתנו כפטה אווו וטוסט. עברנו מ הנונים שהתקרון כינתיים.

ליה כדי להניה על אסכלת הפתמים שמחירי הדירות האמירו בהתאם כמה מאכלים שריפוליטניים, בלי דג אושמות למוניטין הטוב.

הדפסי עלים תקשטים עור לבן ("תקט")

של גוגן, שמלות ערב ואפילו מחוכונים צמודים –

כולם נשיים וסקסיים, כולם מעור.

לורות לוהטים

המראה החשוך והקצר, גם בעור ("מקט")

ונים וירוס הולכים ביחד בחליפה אביבית (זיוה חלם)

נכון לעכשיו, מערכות עור הומנה ככל מירה, גם במירות גרולות או

עליזים שמזכירים את הציורים של גוגן, שונות. וביקיני מנומר בהדפסי חיות יהיו הכי

אכיביות בצבעים עליוים מושכות את קטנות מאוד. העין בחלונות הראווה, מחכות למי עורה להם גם העוברה שלעור יש עריין הנעים כין 50 ל־120 ש"ח. כגרי הים עור רימוי של בגר יקר ואיכותי, למרות יגיעו

צבעים מהממים – אדום וירוק דשא פריט אחר מעור – חולצה, מחוכון או וכחול עז, אכל גם גוונים פסטליים רכים מקטורן – משתלב יפה עם בגדי אריג כמו זורוד ותכלת וירקרק צבעי סאפארי ומוסיף להם מראה איכותי ויקר.

ת בגרי העור לא יגמור אפילו כמו כז' וחול, גוונים שונים של חקי, לכן ממן רציני, כי הם ככר מזמן נקי וגם ג'ינס שנראה כל־כך ג'ינסי שרק מקרוב רואים שזה לא אריג, אלא עור. קרים. בגדי העור, אופנה עם הרפסי עלים, ציורים אכסטרקטיים וסתם הרבה סנוב־אפיל, ימשיכו לרוץ השנה מריחות צכע מקשטים חלק מבגרי העור האכיכיים, ומתחרים בהם עורות עם גם באכיב ואפילו בקיץ. ביקיני מעור רך צכוע בצכעים הטבעות תלת־מימדיות של צורות

רשימת יצרני העור הישראלים "in" על חוף הבריכה והים. מחוכונים מתארכת משנה לשנה. למרות שרוכ עשויים עור ייצמרו בעזרת שרוכים או העורות מיוכאים ורק חלק קטן מהם לחצניות לחוה ולמתניים של כל מי מעובר בארץ, נכנתה אצלנו תעשייה שאוהבת בגר נשי וסקסי. גם חויות מרשימה של בגרי עור. רוכ היצרנים נבריות מעור רך כגוון טבעי בסגנון מייצאים את רוכ תפוקתם לחו"ל בגרי "קרוקרייל דבדי" יהיו חלק ממראה ומוכרים כאן את עודפי הייצוא. יש כמה הסאפארי שישוב לטייל ברחוכות שמתכססים על השוק המקומי, מגלים גמישות ומוכנים לייצר גם בגרים לפי

בימים אלה שולחים היצרנים שאוהבת את העור שלה קצת יותר לחו"ל את אופנה העור הקייצית, או אם שמרני וקלסי. מאמצי השכנוע של יצרני - בא לכם להתעטף כעור, תוכלו למצוא בגרי העור, המכוונים להסביר לנו עורפי ייצוא במחירים מוזלים: הצאיות שאפשר ללבוש אותו כמעט כל השנה כי מיני זמכנסונים – מ־180 ש"ח; חצאיות הוא חומר נושם ואפילו אוורירי, הצליחו ומכנסיים – מ־200 ש"ה; מקטורנים – - כי הפעם לוו בעיצוב מתוחכם מ־250 ש"ח, ומערכת של שני חלקים -ובפיתוח שכנולוגי של הרפסים ומרקמים מ־500 ש"ח ומעלה. חזיות ומחוכונים שלא היו אפשריים לפני כמה שנים. אפשר למצוא גם נכוטיקים כמחירים

שכולם לוכשים עור ולאתרונה מנסים כגרי עור אינם מתבלים כמו כגרי אריג, זלכן ההשקעה כהם מוחורת באין למכור אותו גם לבני-העשרה. עור של אביב זה צירופים של סוף הפעמים שאפשר ללבוש אותם.

משלט לכמה דתיים בירושלים", הוא אומר בסיפוק. . משי יש כמה קבוצות שאפילו כבר עולות עלינו. מוחה וודשה לגמרי. אל תתפלא שהאב אפילו פחות או מבניו. מה זה תרד? יהודי שחרד לשמור על מחוץ, כמה תרדים יש בירושלים? רבע מאוכלוסיית תון מוראי, וזה גרל והולך. הפריון גרול. גם

אברהם טרגר ונושב ש"מלחמות רמות" הסתיימו משום ששכונת רמות כבר נככשה. תוך זמן פול משר התרדים יהיו רוב מותלט ברמות", הוא מסג ישארו אולי כמה שכונות־וילות. אבל זה כלום. וַאָּלָחִ ישׁ מֹשַפּחות קטנות. בדירות של החרדים יש משמות עם עשרה ילדים".

או התילוניים יעוכוז .םרד כלל הם נהנים מזה". נתים מהשכנות?

לא הם מוברים את דירותיהם כמחיר גבוה. אַנַהַ. רירה ברמות – נחטפת. יש דרישה גדולה".

אברהם טרגר, כונה ירושלים ומחרירה, יש 🎎 " 150 עוברים, ובמשרד עוברים יחד עימו שתי ַנגותיו, ארבע נכרות, כן וחתן. "אתה שואל אם אני ציוניז מה זה ציוניז אני גר ובונה 🖊 חקלים", הוא אומר, ומאמין שירושלים הולכת למה עיר חררית. "אל תגיד הרדית", הוא מכקש. תיד שומרי מצוות. והם פרים ורכים, לא יעזור

ומה אתה אומר על היחסים בין חילוגיים ורתיים? -שנאה תהומית. תהומית. מה הפתרון: לא טרגר ימצא הפיתרוגים. אגי רק שואל את עצמי מה מחזיק היום יהודי שלא מאמין. יהודי מאמין אומר פרק תהילים ומשקים את רוחו. פעם הציונות לפחות

איחרה. היום, מה מאתרז המוח הקטן שלי, האנושי, נכנס לעוגמת־נפש, אבל הקרוש ברוך הוא יהיה סיור בשכונות החרדיות של טרגר ברמות מגלה שכונות מודרניות, קוטג'ים מרווחים, כתי כנסת ומקוואות הבאים ביתר עם השכונה. טרגר בונה את זה מכספו. הרס פרייפלר, חוזר בתשוכה, הוא מנהל עבורה בחברה של טרגר. "שכונה 04" קוראים לה. שם זמני.

בשכונות של טרגר שכנייתן כבר תמה. "הרף היומי", "נרות שכת". -זו הולכת להיות שכונה תררית־חרדית", אומר הרס. הוא חזר כתשוכה לפני ארכע שנים, היום הוא רוצה לראות את ירושלים רתית, אכל קודם הוא צריך לפתור בעייה בכיתו. אשתו, ובעיקר כנותיו, חילוניות

כשהכל יגמר, בעזרת השם, יקכלו הרחובות שמות כמו

"כל פעם נקרע חלק ממני. אבל אני חי עם זה". הרס הלך להתייעץ עם הרבי, והלה אמר לו שבשעה שבנותיו רואות טלוויזיה בערב שבת, שישב הוא עימן כסלון וילמד גמרא. וכך זה עובר, כינחיים, במשפחת פרייפלד. את אברהם טרגר מגדיר הדס

לוזלוטין. "מחללים אצלי כבית את השכת", הוא אומר.

"יהודי צדיק, הכונה ככמות אדירה את ארץ ישראל". נכנטות שתי נערות צעירות. בנות 19. גשואות.

שנים חלמו אך ברנשטיין לא שכח. שיעור

האינטנסיוניות של מאמציו לקרוא את "פאג"יו" לסדר

חשתנת משנה לשנה. סכום הכסף שחשקיע בחברה

לא הצדיק מיתקפת משפטית הזיתיה, אבל נותרה

שתתויאשתי, דאיתי שמחשיחות איתו לא יוצא

לימום רכש בדגשטיון דירת בירושלים וחוזל

לשחות בישראל מספר חורשים בשנת. חלק נכבה

מזמן זמי חקדיש לנסיונות לפענה את תעלומת

"פאנ"י", ב־1979 חוניע למשרדי "פאנ"י ברחוב

בןייתודת 2 מירושלים, שם חיפנו אותו לרתוב

בוייחודה ז, אל "רבי אברחם שרגר". בשוחו של

רואון מחשבון מוווייורק חבויקה תקווה: אברהב

הראיתי שאין עם מי לדבר סונר לא עוור רושם

שאמשה לסמור עליו. בששאלתי אותו מח גוול

'מאנדיי, מרש תאיש את ידין ואמר באידישן "מאנ"יו עווב אותםן הם לא עושים כסף: אין גותם פרוטה

יון חותה שוחה מאכוכת", אומר ברושטיין.

. טרגר חיות חתום על חעודת המניה שלו

אחת נישאה רק לפני כמה שבועות. מה היא עושהז לומדת בסמינר למורים. מה בעלה עושה? לומר בישיבה. מה אביה עושהו לומר כישיבה. כמה ילרים בב'ת? שבעה. אז איך היד משגת כ־10 אלף דולר לשלם לטרגר כעבור הרירה היפה, אם כולם לומרים: מסתררים. עוורים. האכ החל קצת לעבור כעת האתרונה. סופר סת"ם. היא שואלת את הרס אם הדירה תהיה מוכנה בכ"ט בכיסלו, כפי שהוכטח בחווה. הוא מגלגל עיניו לשמים ומבטיח: "כעורת השם".

עכשיו יוצאים החילוניים מרמות ונכנסים. הרתיים", היא אומרת. "לא, איננו מבריחים אותם. הם בורחים בעצמם. כנראה לא נוח להם לחיות כחברה שאינה שלהם. כז, אני מקוה שרמות תהיה שכונה דתית. יש לכאן נהירה טבעית. לא יעוור כלום. לגו אין שום שינאה כלפי החילוניים. השינאה כאה מהכיוון השני. אם יבוא לכאן שכן חילוני – אגי לא אעיף אותו, אכל לא אתן לילדי להתחבר עם ילדיו. אינני רוצה שילדי ילמדו את שפתם. מלים גסות, רעיונות שלא מתאימים לנו. כן, חבל מאוד שהעם היהודי לא מלוכד. הדרך היחירה היא שהחילוניים יחזרו בתשובה. ובינתיים הפיתרון הוא שכל אחד יחיה את חייו בשכונות נפררות".

צפון ירושלים כולה תהיה דתית. היא בטוחה ככך. יש ככר רצף. סנהרריה המורחבת, שמואל הגביא, עזרת תורה, קרית צאנז, אונסרורף, מטרסרורף ועכשיו רמות. "בכל הדורות חיו כירושלים יהודים רתיים", היא אומרת. "צריך לחיות לפי התורה, אתה קורא לזה מרינת הלכהז כך צריך להיות. אחרת – אנו והגויים זה אותו הדבר".

ה"כולל" נותן לבעלה כ־300 רולר לתורש. הכל בא מתרומות. מהממשלה הוא מקבל (-איזו חוצפה", היא אומרת) רק 66 שקלים בחודש. גאנחנו חיים על חשבון מישהו אחר? אנחנו לא כופים על אף אחר לתרום. ולאוניכרסיטה לא תורמיס"ז

רגא גריירינגר הוא מתווך, איש רתי, ממה לנעשה בשכונת רמות. הוא חושב שאם תיכנה עוד שכונה דתית ליד נוה יעקב, זה יוריד את הלחץ מרמות. אם לא רמות אכן מתחרר. איך ירם של הרתיים משגת לרכוש רידיה הם פחות מוציאים ויותר הוסכים, לא רוכשים מכוניות או ויראו, לא נוטעים לחו"ל, וכשהילרים מגיעים לפרקם – לוקחים הלוואות וגמ"חים (גמילות חסד) ורוכשים דירה לילדים.

"השכונות החרריות הקיימות פשוט סתומות", אומר המתווך. "שם – דירת שלושה חדרים עולה . 80-95 אלף דולר. ברמות – 60 אלף

כל ווג שרוכש דירה חייב לקבל את ברכת הרבי מגור. הוא הנחה שאין לשלם יותר מ־46 אלף דולר בעבור הרירה, בגלל הצניעות. עוד סיכה למעבר לרמות, הזולה יותר, פשוט כדי לעמוד בקריטריונים של הרכי. הוא גם לא מרשה להזמין לחתונה יותר

שרגא גריירינגר אומר שהקבלנים מרוצים. השוק החררי הוא שוק ענק, עם מוסר תשלומים טוב. .זוג צעיר חרדי לא יתחתן אם לא תהיה לו דירה", הוא אומר "לשכירות דם אינם הולכים כי התכנסות שלהם זעומות",מך גריידינגר מוסיף כי זוגות חילוניים אינם נרתעים מרכות, אך מבקשים מהמתווך: בלא באיזור הרדי". חרדים, לעומת זאת, ירכשו דירה גם באיוור חילוני אם מתחילה כו הנטיה להתחררות.

האכנים המפורסמות שהושלכו על מכוניות בכביש רמות הושלכו מחמשת הכניינים שכנה שם אכרהם טרגר. בעיריית ירושלום מספרים שכאשר ביקש טרגר רשיון כנייה, הסבו את תשומת ליבו לכך שבמקום ההוא עתיד לעבור כביש. טרגר אמר: בירצר יאכלו", דייריו לא השתתפו בלעדית בוריקת האבנים. 'הם פשום גרים באיזור אסטרטגי טוב מעל הכביש. ואצלם התמקצו תגבורות מהשכונות החרדיות -עכשיו

שכט שם. כפי שאומר טרגר – רמות נכנשה". מקט ברנשטיין, יהודי ניו־יורקי שהשקיע כספים בחברות של אברהם טרגר כמו רכים אחרים, יכול אולי לחתנחם ככך שעור לעשות הסטוריה גרוש הוא לא יראה מזה ירושלים חרדית – יראה גם יראה חברות מאגדי מתר יחי אברהם טרגר

עמוס לבב

53 Hinenia Walking

שולה מוומנים, השיבו «זוז צריך לשאול אותו איו האלמוני), יש לו רעיתות משוגעים. אבל לר ו תוא משלם בדולרים".

מדינות מועלו אגורות ושראל מקימה נואה מאמיה. אנו מציעים שחקוח 100 לים רולרים חמנית'. מוא הראת ליי בעלי מנתת בארח"ב, חיו שם לפחות 30

בניסי בשלב יה החלים ברושטים, להתחונ למעוץ בשל מעון התכלבה, ברושלים, קיבל מישה בשל מעון התכלבה, ברושלים, קיבל מישה לשתועות על קוות שע מלחום המתכן לקות מנים של יפאריי תמקורות אוףים קוד לידע לעות מנים טיבי, החתום על תעורת הטור שלה בוד געפוץ בעיטי דיא יויר במיטול שות לישב החברת ביושלים, שקועות להכול ביוש אוונותני ביושלים, שקועות להכול ביוש אוונותני לא אמכול אוד המנים, של בתואלה בוואר למישה: ביושלים, אום בווארה בוואר לאוודי ותקבמתו לבי רוטוברו קיבל מתחות ונתן לי את חוברת חעוברות משונות שוה עסק מפוצר ושאו עושה: בובלובר" דואה השבון במקצועון ון להצחרה שהופיעה בשער מים לו היא חברה ציבורית בסיקות שמה ביפו בחלי 1946 וממומול ע"י ביל מניות הרוחום של עסקי מאנייי יינות הוא והן דינות בקושיות בקושים בקו

אג"י? עזוב אותם, אין להם פרוטה בכים

שבת ומספר הטלפון של דוטוברג מופיעים "נאווה פצועה. פעם אחר פעם אוה לרב רוטוברג, "עדי מוצמוד חשער של חוברת משנח 1949. מווקן, הנושאת את תכותרת "עובדות משניי, חברה מיננטיה". משמר הטלפון של בינושלים חיה או כן ארבע ספרות. מספר ל דוטוגרנ, בראטלדני סטרוט, בברוקלין, יום בשווח עם שופר "מעריב" אמו דועוברג. שלום בעור קצת" במשרר של מאג"ו ואראו שהוא הייו עוזר בעל טמכויות. ב־13 194% מדת דוטוברג בחתימתו חמחאה בטך שילם ברנשטיין תמורת מניות

ארם חשוב, ואמרו 'צריך לעשות משחנ

סוכנויות טלקאד: טוכנות ראשית: תלאביב טל, 03-336081. סוכנייות משנה: ירושלים: טל, 04-31452. חיפה: טל, 1862-20. חיפה: טל, 1862-20. חדרה: טל, 1862-20.

olisein ez

המשקמת הגדולה

א פעם כקוראי נקרולוגים יפים על אנשים שהיו כה "נהררים", "מושלמים", "נדיבים" וכן הלאה בחייהם – אני שואלת עצמי אם למנותחות כאלף נשים בכל שנה. המתנרבות אכן כך היו פני הדברים במציאות. והרי אחרי

אלא שעתה, בכתבי על לאה מרדור שהלכה פעם צריכה המתנדבת לפתוח את התולצה ולהראות לעולמה בפתאומיות שכזו, אני בודקת את עצמי וחוזרת וכודקת אם אכן כל מה שאני עומרת לכתוב הוא כאמת כל־כך אמיתי. ובכן – הוא כן. והרי כך חשבתי וכך התבטאתי מאחורי גבה עוד בהיותה בינינו. ותמיר היתה לי פינה חמה כלכ ללאה, שהיתה אשתו של" מוניה מרדור, (שגם הוא הלך לעולמו זמן קצר לפניה), אך לא כך קראו לה. היא היתה רמות כריזמטית בזכות עצמה, אף שלצד בעלה – מראשי מערכת הבטחון לפנייואחרי-המדינה - תיפקרה בחן שלה כתור אשתו־של.

> לאה, שהיתה במשך עשרים שנה נשיאת הארגון ההתנדבותי "יד להחלמה" לשיקום נשים לאחר כריחת שר, היתה "ישראל יפה" עוד לפני שהמציאו את. צמר המלים הנ"ל. היא היתה הוויה של נועם, אסתטיקה, נדיכות, צניעות. עם חיוך שהופיע כתדירות והיה יותר

אפשר היה לצייר כאן את דמותה של לאה בקודים נוסטלגיים, כאחת הגיבורות האלמוניות של רמתה ללביאה. אתרי מותו של מוניה מסרטן ו-למה ימי טרום המדינה, ימי הרכש וההעפלה, נשים שנותרו בעורף כאשר הבעל עשה הרחק בשליחות עלומה. אכל סגנון שהיה טיפוסי להו – חשתי כיצד היא מתמורדת היא לא היתה אוהכת את זה. היא היתה מעריפה בררכה שלה, ללא תלונה, עם הברידות". היא עברה ש בהדרמנות זו". כאשר באנו להספיד אותה, נספר גם העירה, לתליאביב, להיות בקרבת הילדים, גוני ורמי. על המתנרבות של "יר להחלמה". ראינו אותן בהמוניהן, הלומות צער, כבואן להלוייתה שנערכה ומשפחה טובה, אבל היא – גוננה עלי. כהלוויה, בקהל לפני. כחורש ימים ככפר שמריהו. גם קודם לכן הגדול הוה, מצאתי עצמי מחפשת אותה כדי שתגונן שוחחנו עם אחרות מהן במסגרת הכנה לכתכה עלי גם שם והרי אמרתי לך: בשבילנו – היא היתה

לאח מרדור ו"ל: הווייה של וועם, אסתטיקח,

ת אומרת לעצמך שכל מה שאת רוצה עתה. מחר, מחרתיים – זה להיכנס אל מתחת לש־ מיכה ולא לצאת משם. מה רעז זה חם תוח, תנוחה טוכה לקריאה, לצפייה בטלוויוית. (דיגודה צונשות: (צילום: שמואל רחמני)

נשים כרותות־שד. לפי הסטטיסטיקה, מתווספות

מתקשרות לכל המחלקות הכירורגיות בארץ,

...איך ניראה הגוף שלה, כדי לשכנע

האחרון".

ומופיעות ליד מיטת החולה מיד לאחר הניתוח. לא

לאה אמרה למראיינת שלה משפט קצר, קשה

לעיכול: אשה נעשית יותר נפלאה אחרי ניתוח כזה.

יותר רחמנית, יותר סבלנית, יותר מבינה, יותר מורעת

לעצמה זוגות שחיו חיי נישואים טובים קודם למחלה

- החווייה הזו יכולה רק להרק את הקשר ביניהם.

לאחרים, שלא מסתדרים ממילא, זה יכול להיות הקש

שותחתי עם אחת המתנרכות ב"יד להחלמה"

שעכרה ניתוח לפני הרכה שנים: .ביני לבין לאה נוצר

קשר מיירי שחשבתי שהוא כלעדי לי, אבל נוכחתי

לרעת שוה היה סורה. היא מעניקה תחושה זו לכולן.

אילמלא היינו יהודים – הייתי מכנה אותה

'מיסיונרית'. היא באמת עסקה במלאכת־קודש, ותמיד

היה כה משהו קורן. אשה יפה מאוד שפנימיותה

הקרינה על חיצוניותה. היא היתה אשה עם כריזמה

מנווטת. היא היתה משכנעת אנשים כנחמרות שלה

שמאחוריה הסתתרו כוח ועוצמה אישית. בעיני היא

הוא נכנס לתחום שליי?", אמרה בהרבה כאב אירוני,

מוסיפה אשת שיחי: ביש לי הרבה חברים

ההתחלה המשותף שלנו לא היה מעתה, לאחר חיים של שני תריסרי שנים זו כצר זה.

אילו ניתן היה להגשים ואת, כי או הייתי

מספר שורות מן הרשימה (שכתבה ב־21.5.86 בילי מוסקונה־לרמן: לאה יודעת מנסיון אישי עד ש העניש" את עצמו, ולכן אינו יוצא את ביתו כמה משפחתו של חולה סרטן זקוקה לסיוע: 'תיגעי בי. אתה רואה? גם אצלך לא יתושו בהבדל', היא אומרת למנותחות־שך... חמש שנים של התנדבות אינטנסיווית עם הרגשה חוקה של שליתות. עד הרגע שכל התיאוריות נהפכו להיות חוויות ונסיון אישי: גם אצלה - עצמו בכל חורף מחרש. באביב יכואו הלומות נתגלה הגוש... והיא תבעה מן הרופא שיאמר לה את המלה: 'סרטן'. 'נלחמנו על זכותנו לדעת כל פרט. על זכותה של אשה להיות שותפה להחלטות', היא עושה אנלוגיה בין החוויה הפרטית שלה – לעקרון שמנתה "יר להחלמה". 90 מתנדבות מספלות בעשרות

וכך חולפות השנים כאילו בחלום... עכשיו לכי

למתנדבים מצטיינים על פעילותה באגודה למלחמה הטלפון ואת זוכה בטלפון רומם – אין לך צורך להלום על מקום מפלט טוב יותר מאשר ביתן־מבצדך. לחיות מתחת לשמיכה: זה מזכיר לי אדם

והכוונה שלי היא אחרת. ישנם כיכויים שקיבלו לפתע הקשר מפויים. סרקאסטי. צריך להיחוד בים. מעתה לא אומר שחלומי הוא _לחיות מתחת לשמיכה. לי אין בעיות עם עצמי. פשוס כא לי – וזה תסופתי וחוזר של אחרים, שגם הם תוורים על עצמם: פגישה מישיוו עם (בקרון רכבת או בציפיה למעלית בבית־תולים) עם מישהו סטייל איכ מתטאן, ועם סיום מעורפל בינינו. כסוף הוא תמיד אומר: כמה חבל שלא נפגשנו לפני עשרים שנה, ואו אני נעלכת וזה סוף הסיפור.

בקיץ התל-אכיבי איני הולמת ככלל. או אני מטושטשת מכדי להחליט מה אני רוצה ואני סופרת את הימים עד שהקריין יחדל מלומר: -תנאי מוגרהאוויר יהיו כרגיל בעונה זו". דוך אלגנטית להתחמק מלומר שגם מחר ישרדו הנאי מוג־אוויך

בסתיו אני חוזרת אל עצמי ואל הנאות החיים ומתכוננת לקראת מימוש החלום החורפי.

וגלי להבי איפה חלום ואיפה בטית. פשוט לא היה לך במה לסיים את הסור. פתאום קרה לך מה שתמיד שואלים אותך הקוראים הסקרנים: ואיך יש לך כל שבוע על מה לכתובז ומה יקרה כשלא יהיה לך? ואת עונה בבטחון שדבר כזה לא יכול לקרות לך אף פעם.

הורוטקופ

תחזית לשבוע שבין

בה ומחקר.

27 במארט ל־2 באפריל

טלה (21 במארס עד 19 באתריל)

שור (20 באפרול עד 20 בננאי)

לעלייה בפעילות החברתיה.

שיחות שתנהלו בימים אלה יהיו בעלוה אופי חש־

אי, ויפעלו לטובתכם. תחושים הבריאים שלכם

יחיו וכס חשוב, בעיקר בחחום העקקים. זה הזמן

לחדביק פינורים בתתכתבות. שימן דגש על מחש־

אתם נמצאים עכשיו באור הודקודים, וכל דבד

הקשור בחשיפה לציבור ועלת יפת. אחם מינויבים

לואום ומצטיינים במעילות קבוצתית נה עניתי

שותמויות יצליתו בתקופת תקרובה, יש לצפות

ינטראר

אורי נרמה היה שהוא מתבונן בפרח הפורש אס אט את עלי כותרתו, פרח אנושי ברנוות הצעירה שבנו ניר יוצא אתה. אבל כתחילה י היא לא הובירה לו פרח. בתחילה לא הבין • • בקד לו, לניד, לבתור שטופה כטעם מעודן ותמיד ומו הניתה נערות יפות, חסובות, מהוקצעות, כעלות דענים משלמים – שפתאום מביא משהו גולמי, מותל, לאימטופת, כדמות ססודנטית למשפטים שנה

אורי וגליה, כל אתר בדרכו שלו, סקרו את תערה החישה שניך הסתונר איתה בחדר ולמד עישה מקונת. ואַרעל־פּייכן ווא גם חיזר אחריה, באבירות עלו המילה מפק בכוובתו.

גליה ראתה זוג נעלי סירה, גרכיים מגולגלים, תלים לא תפובות שהשיער מטפס כהן כמו יבלית ענה מונחת, הצאית רהויה שמשתלשלת מלפנים משה את הבדביים ואילו מאחור היא כמעט חושפת מהיפבן, ועלצה ארוכה היודרת כמעט לכרכיים.

מפחירה, לא צריך היה אלא לצקת את תווי־פניה" – כדי לנוס ממנה – החלטנו שכל אחר יתור אחריה שמר על שתיקה. אורי, מצידו, לא שיתה את בנו בלהט שבוע ימים. כל אחד 'יגוול' אוחה מידיו של מד היופי בדעתו עליה, רק התייחס אליו במין עדינות, כדרך השני מנלי שהיא תכין מה קורה".

שמתייחסים אל ילד חולה שאיבר את חוש הטעם. לאחר מספר ימים ניר החליט לספר על כך להוריו, כארותת הערב, הארותה האחת המקורשת לבני־המשפחה, היחידה בה כולם נפגשים. גליה שומרת על תנוהג של אכילה סביב שולוזן האוכל, לא במטבת. עורכת את השולתן בקפרנות, מנסה להקנות לבני־הבית את התחושה שהם משפחה מלוכרת. כאן עולים כיניהם הנושאים החשובים, תחילה ככדרך אגב, מתוך שיחה קלילה, המאפשרת לכל מי שאינו רוצה להיחשף לחזור ולנעול את הסורות שלו בתוך עצמו, מבלי להיפגע. סכיב השולתן הזה חשף ניר את סוד

עתיק, כואב, העלבון מכך שנבראה מכוערת – עלבון

של אשה שיודעת שהיא מכוערת. שפתה התחתונה

משורכבת במין כניעה, סנטרה רופס, גבותיה סבוכות

בקיצור – אורי ראה אשה כעורה, כזו ששום גבר לא

אז מה לכל הרוחות קרה לניר? האם איבר את

תחשובים כחיזו, הרי דווקא בנושא אותה סטורנטית

יקדיש לה יותר ממבט אתר, וגם זה בספק.

הרומך. אתם בטח חושבים שהשתגעמיז" – העביר מבט סביב השולחו, מוצא כמבטי בני־המשפחה אישור להנחה שבשאלתו. "בחייכם, כל כך אינכם מאמינים

כבן שלכמי? -תגידו, באמת השתגעתמו" – בני הבית שתקו. ניר הבין ממכטיהם שאין להם ספק שהוא יצא מרעתו, אכל מחמת הנימוס הניתו לו להמשיך. "בחייכם, אינכם

מיה (נב ביולי עד 22 באונוסט) מענים אליו רומר עווד.

(צב באונוסט ער 22 בטפטמבר) לנליום ועימים בעדבים:

קש מצויון להשיג התקדמות. האישיות הכוב" השלכם תשמש אתכם יפרו בענייני עסקים וב־ לישו עם הממונים עליכם. פרוייקטים שחתחל־ שנום נעבר מניעים לחשלמת. אין לעדב חבר 🏋

לון (וו ביוני עד 22 ביולי) ישנת צמותם ביקורים אצל קרובי משפחור. כד־ לקפיב לעצות שתקבלו מבעלי מקצוע – הן על עצמן. טיפוסים יצירתיים יוכלו בימים אלה קול הנוח בתחום הכתיבה. מתחילות לחתובש

ישום בכספים משוחפים. עניין משפחתי שחע־ לו אוכם למן רב יניע רושבוע אל פתורנו. בעבו" שתשינו תחקדמות בשעות הבוקר – אך בשעות

שיות הומוניים עם העביבה. זה זמן עוב להד או הפכבים וחוזים ולשותפויות. השבוע צפוי־

מונות (22 בטפטמבר עד 22 באוקטובר) משתה חרוצים ויצרניים: תוכניות שהתחלי פלענה עלידן בעבר יניעו השבוע לסיומן, וה־ מולש השראת ליוומות חדשות. כדאי ליחנות יחוושותה שיחיו לנם לחתקדם בחיים.

(באוקטובר עד 11 בנובמבר (ב3 באוקטובר עד 11 בנובמבר) שיחות מעודרות עם ילדים או צעירים צמויות בי־ מים אלח. זה זמן טוב לויצול המוטוציאל בתחום היצירה. בשעות הערב כדאי לשים את הדגש על בילויים: חסיכויים חרומנטיים בעליה.

קשת (22 כנובמבר עד 21 בדצמבר) זה זמן עוב לקיים שיחות משפחתיות וללבן בעי־ ות. כדאי גם לקנות דברים חדשים לכית, ולאחר שסדרתם יפה את הכל – להומין אורחים כדי לה־ תנאות ברכישות. בתחום האישי, נסו לא להשתע" שע בצימיות מומרוות.

(בד מוצמבר עד פו מעאר) בדצמבר עד חשבוע אתם מיטיבים לחציו את עצמכם ולקדם את ענייניכם. יש לכם רעיונות טובים, ואנשים את ענייניכם. יש לכם רעיונות טובים, ואנשים יבואו לתיוועץ בכם, כדאי לתשתתף בפעילויות קבוצתיות ולהביע את דעותיכם: חדגישן את הצד היצורתי שבאומייכם.

דלי (20 בינואר על פו בפברואר) אתם מיטיבים לעמוד על המקח, והשבוע כדאי אנט מיינות במועמבר) אונט מיינים מבולבלים מעט לעסוק בקניה (במכירה, בעיקר' בבוקר. צפויוה של בקניה ובמירה, בעיקר' בבוקר. צפויוה הזדמנויות חדשות לשפר את התכנסה. שיחות עם תממונים עליכם יובילו לחתמתה ווום וזקאריירה.

דנים (19 במברואר ער 20 במארט) השבוע יתנהלו ענוינים חשובים רבים דוד העל: פון, ואחם יודעים למצוא את חמלים תוכונות. בסן תבלי זה זמן טוב לקדם את האינעוסים האי שיים שלכם: כדאי לחתחיל עבשיו ברואטה ול שים לב לוחמעה הכללית.

ביר התכונן סכיבו ומש שהוא חוזר וזוכה כיחס ההערכה של בני־המשפחה. רק גליה, שומרת כבודן של הנשים, רטנה בועף־משהו כמו .זה קצת חוצפה לעשות נסיון חי בכני־ארם. אני רואה כואת זלזול

"אנחנד, בני המחזור בפקולטה, שנה שגיה, החלטנו

לערוך ניסוי לא בתנאיימעבדה אלא בתנאיימציאות.

זה התחיל פוויכות האם אשה מכוערת אמנם נולדה

שלה. התווכמנו שעות ארוכות. הרוב טען שאלוהים

מחלק את מתנותיו באורה סלקטיווי, ואשה שאיננה

זוכה במתנה – הוא מתווה על מצחה אות קין של

ביעור. זכמו שאמרו שארם טיפש זה לכל החיים, כך

לקולנוע, לקחת אותה למסיכות. מאחר שלא היה עולה

בקיצור, החלטנו לערוך ניסוי חי. התחייבנו, כל

אורי ראה פנים של אשה הנושאת עימה עלבון מכינים את הטריק? הרי כולכם רואים שהיא מפלצת.

ונוטות כלפי מטה כאילו ביקשו לכסות על העיניים. מכוערת, או שהיא כזו בגלל הרימוי העצמי הנמוך

הטעם שלח גליה היתה מוראגת, ואזרי משך בכתפיו אחד מהכנים בפאקולטה, לחזר אחריה בלהט. להגיד

במין השלמה. הם לא דיברו על כך. למרות שהבית לה את כל המלים היפות שגברים אומרים לנשים

בית פתוח וניר משתף את הוריו כמעס בכל האירועים - כשהם רוצים בחסריהן. להוציא אותה לכיתיקפה,

שאורי טען שהיא -מפלצת מושלמת, ואם צריך היה על הרעת להטיל את המשימה האיומה הזו על סטורנט

לבחור למוזיאון השעווה של מראם טוסו מסיכה אחר, שורי הוא היה מחמרו ומוכן לווחר על לימוריו

גם אשה כעורה".

מדהים". האחרים נסחפו בסיפור. הוויכוח היה אם הגברת הזו שאלוהים התעלל בה תשתנה כתוצאה מהחיוורים שלנו, ואז תוכח התיאוריה שאשה יפה היא מוצר של הסביבה, או שהיא תמשיך להיות מפלצת מתוזרת כדי להוכיח את התיזה שהיופי והכיעור הם תו אלוהי ולכני־אדם אין מה

לעשות בעניין". מאז אותו ערכ החל אורי להתבונן כסקרנות ב"פרח המכוער" שהתחיל אט אט לפרוש את עלי

זה היה תהליך איטי. -תורו" של ניר לחזר אחרי הסטורנטית התרחש אחת לכמה שנועות. אנל גם גליה, במבטה הנשי, החותר אל הפרטים הקטנים, וגם אורי, במבטו הנכרי המשוחר, הסולח לאשה על דברים רבים אם היא יורעת להבליט את תכונותיה המיותרות - שניהם יכלו לקכוע שאמנם חל שינוי - איטי אכל

יציב – בהופעתה החיצונית של הסטורנטית. בתחילה נעלמן נעלי הסירה הגסות, גרבי ה.בייגלה", השיער על הרגליים. הרגליים עצמן החלו להיראות חטובות כאשר התווספו אליהן נעליים בכוהות, נשיות. את התצאית הרהוייה והחולצה המגוחכת החליפה הצעירה בחצאית שחורה שהסתירה את ניצרתה המסורבלת ובחולצה תואמת שהפכה את בופה למין מתנה מסקרנת. גם שיערה טופל וטופה, נהפך רך ושופע. הפנים הזועפים לשעבר החלו לחייך, השפתיים נראו יותר נשיות, אפילו הסגטר הרפוי הזרקה בנאון. הגברת נהפכה למעניינת, מסקרנת, אולי לא בדיוק יפה, אכל כלא ספק מושכת תשומת־לב.

ואז היא נעלמה. הנסיון הצלית. היופי והכיעור אינם תו אלותי אלא תכונה נשית נרכשת המחוזקת על־ידי תוספת של בסחון עצמי. עכשיו, כשעבר עליה שינון דרמטי כל כך, שוב לא הזמין אותה ניר הכיתה. בשעת ארוחתיהערב, כאשר רינה העלתה את השאלה, אמר ניר: .עכשיו, כשהיא נהפכה יפה באמת, אנחנו הסטורנטים איכרנו את הכטחון העצמי הדרוש

כדי להומינה..." ונליה אמרה: "אשה כעורה צפוייה לאותה סכנה שאורכת לאשה יפה: לשתיהן אורכת הכדירות, אכל מסיכות שונות".

עם ארם חריג. שאני לא משחק. שזה אמיתי. הפסיכיאטר של שרות כתי־הסוהר, ד"ר פטר המפנה. מכאן התחיל כל העניין. הוא הבין שהתקווה אח של אורי, וכיצעו את העניין ברמתיגן ואני עד היום שלי היא אם אשאר אצלו. אחרת – או שלא אשאר לא יודע בוודאות איך נורה האיש. בחיים או שאהפוך לנרקומן. במחלקה הפסיכיאטרית נתנו לי חדר לכד, תנאים טובים, הקלו עלי. אחרי כמה ימים, כשנפתרה הבעיה הנפשית, החליטו שאני נשאר השתמש בנשק. גם ברקו את האדקח שלו, והאקרח לא שם בתוך אסיר עבורה. חדר לבר, ביקורים חופשיים. היה זה שירה. יכול להיות שאורה כיוון על השודרים יתרון רציני על האחרים, בנסיבות של שפוט למאסר עולם על רצח בכלא רמלה. הגעתי למסקנה שאם הסכם, והכנים אותי בתוך שלישי במקום רוני. כי אורי הפסיכיאטר מאמין לי - אפשר לשכנע אחרים, וזה לא יכול היה להיות עד מרינה על אחיו. הבטיחו הכל ביד שלי. שם התחלתי ליצור קשר עם פרופסור שלף וגורמים חיצונים אחרים.

עשיתי לי סדר־יום לתקופה של כמה שבועות. חשבתי שתוך ככה שנועות אלך הביתה. עשו לי פוליגרף, קבעו לי מפגשים עם סוציולוגים ופסיכולוגים להוכחת הפותי. סדר היום שלי כלל ספורט, ריצה, התעמלות, לא משחקר כרור. לא הייתי איך, לעואול, יוצאים מזה. מטוגל לשתף פעולה עם אחרים. היה לי קשה להשתחרר ולשכוח מהכל, לשחק כרורגל עם אחרים. לא יכולתי לחשתתף במסיבות ולצחוק או לספר בריחות. זה לא עניין אותי. הייתי קצרירוח לגכי כל הגושאים האלה. רציתי פשוט לקום ולצאת.

היו תקופות של תקווה גדולה, וביניהן תקופות של דכאונות. הייתי נרגש במיוחר. בימים הקשים ישכתי וככיתי. פתאום הבנתי שגם המאבק להצלתי ימשך שנים. לא היה לי חשק לדכר, לא היה לי תיאבון. היו תקופות שלא אכלתי שבועיים שלושה ברציפות. רק שתיתי. פיתחתי מיאוס כלפי סביבתי. עוכרת סוציאלית כאה לשרחח איתי, ואני אומר לה 'קודם תתפטרי במחאה על זה שאני יושב בכלא. אורייכן ארבר אתך". הסתכסכתי עם ד"ר סילפן כי ררשתי שיתפטר כמחאה על מאסרי.

ברגע שנכנסתי למחשבות האלה, לא הצלחתי לתפקד. לא יצאתי מהחרר. הייתי בדכאון קשה. פותחים לידך רדיו, ואתה רוצה לשכור אותו. חדשות כמה פעמים הייתי על סף החלטה להתאבר. עניין של הערעור, היגשתי בקשה למשפט חוזר. אמרתי 'זהו, 'תחזיק מעמר, אנחנו אתך'. וזה נותן לי עור שכועישכועים – עד לדכאון הבא. היו מכתבים מגבי ביקש לחון אותי. הבקשה גדחתה ושוכ הוגשה בקשה שטרסמן שניות לפני שהתאברתי. כל מכתב חמצן. הוא ירע איך להזרים לי חמצן. עוברים כמה שבועות לאור חקירה ממצה של משרר המשפטים. ושוב אני מחכנן להחאבר ושוב מגיע מכחב משגע -הפעם מגבי גזית. בשבילי זה כבור גרול, הקשר עם לעשות עם התיק הזה. גם אני לא יודע מה הייתי

המצב הזה יצר לי בכלא מעמד טוב של יועץ. אפשר לפנות כמערכת המשפטית, בעיתונות וכמערכת האקדמית. יכול להעריך מראש מי יתייחס לפנייה ומי לא. העצות שלי שוות זהב. לא הייתי צריך בפסק־הרין. כמה פעמים הורו להוציא אותי מהאולם. את זה בשביל המעמר. כשנכנטתי לכלא במלה, היינו שם כנופיה של 30-20 איש מכל הארץ שאף אחר לא שקרה לי היום זה לא יכול לקרות עוד פעם. לא קיים היה יכול להתעסק איתם. אלה שהכרתי מהתקופה שלפני מאסר העולם

משפושה, שכנים, חברים. אווירה של עבריינות כשכונת. הולך אליחם – אבל אין לי. שום עניין בהם אחרי כל שן ארי. מי,שלא עכריין – חריג. כורר צחקים ממנו. מה שעבר עלי. אנחנו הולכים בשני קווים מקבילים. בגיל 13"14, הרבה שאתה הכי רוצה זה חברים. לברות מהבית, מאלימות, מכות בבית, חוסר שקט. אתה בורה לא פרצתי כל חזמן. רק אתמול חתחלתי לחשוב לחתוב. ברתוב איך לך מה לאכול, אתה הולך לפרוץ. "מעשית על היציאה. ראיתי אסידים שהעירייה עזרה " שלא יריתי o Alberto so

סילפן, האמין לסיפור שלי. זו היתה נקודת אמרתי שאני לא כא יותר. אז הכניסו לתמונה את רוני,

גם כבית־המשפט לא התקיים עד היום דיון מי ירה את היריה. ברידור היה שוטר מג"ב, אבל לא ופגע כאיש הלאינכון. כרירוד בחקירה במשטרה עשה לברידור שלא יואשם ברצח. כשהמשטרה הפרה את ההנטחה והוא הואשם ברצח – הוא חשף את מה שקרה בחקירה. בית־המשפט פסל את מה שנאמר בחקירה המשטרתית והחליט לזכות את ברידוד מאשמת רצח. הוא הורשע בהריגה כרוכ דעות, נרון לשמונה שנים, ושוחרר אחרי חמש. ואני מוצא את עצמי כמאסר עולם.

> "כולם יצאו ואני נשארתי בפנים. האדם היחיד שלא השתתף בשוד וברצח. האדם שחלקו היה הכי קטן – השתתפתי רק בתכנון השוד – נשא בעונש הכי כבד".

ני לא הייתי "הארם השלישי", ותשכתי שמכסימום ירשיעו אותי כקשירת קשר לכיצוע שור. הייתי כטוח שאשוחרר כתום המשפט, או אקבל שנה־שנתיים על קשר. מעניינות את הסכתא שלך. אתה רוצה שכל העולם פתאום אני מוצא עצמי מורשע ברצה. עדין לא תפסתי ייעצר עד שיוציאו אותך, ששום דכר אחר לא יקרה. את המשמעות. הייתי כטוח שבערעור אזוכה. משנדחה שניות. פתאום מגיע מכתב מכתב חם מיוסי שריר: עכשיו יזכו אותי'. הבקשה נדחתה ואז שוב הוגשה בקשה. כשגרחתה זו - הגיע פרופסור שלף לשלב שבו שלישית למשפט חוזר, ששוב נרחתה בינואר 1985

כינינו, אני במקומם גם כן לא הייתי יודע מה האנשים האלה. לא אנשים פשוטים שהייתי רגיל עושה עם אחד כזה כמו פואד, ששותק כל החקירה, מזלול במשפט וכשופטים. הם ממש כעסו עלי, כי קיללתי אותם. גם השופט כנימין כהן וגם השופט משה עוזר לנסח מכתבים, היה לי שם של אחד שיודע למי טלגם, שנים משלושת שופטי בית-המשפט המחוזי, הזכירו לי את זה אתרי שנים. הם כיקרו אותי בכלא ואמרו לי שההתנהגות הגסה שלי לא עודה לי

בפגישות האלה בכלא הכנתי שאני אשם כמה רבר כזה. אני לא מסוגל היום לעשות עבירת תנועה. לא רוצה שום מגע עם שוטרים. אף אחר לא מחכה לי החיים שלי, לפני המאטר, היו מורכבים מכית, בחוץ החברים לא מחבים לי. אם אני רוצה אוחם, אני

כל מח שבא. מוסקים, חנויות, שכוניות, מה שבא ליד ... להם בבית, בשיתוף האגורה לשיקום האסיר. אני לא

48 1 - Value 8

התגייסתי לצכא. אחרי שישה חודשים נפגעתי כתאונת דרכים כראש ושוחררתי מהצבא. חורתי לשכונה והמשכתי לגנוב. הייתי עבריין קטן. עד שיום אחד הכרתי את המכורה, אורי ורוני שניידר מרחוכ באזל בתל־אביב, אהרון בר־דוד מכפר שלם. היינו בקבר שקט ורגוע, במקום לחיות בקבר הזה שקוראים מעשנים חשיש ביחד. יום אחר באו בהצעה לשדור מוביל כספים של חברת "צ'מפיון מוטורם". היה לו מסלול לבנק. אני איזה חורש הלכתי איתם. עקבנו מחלקה הפסיכיאטרית הם ראו שיש להם עסק אחריו, ובסוף ברחתי מהעניין, לא רציתי בהשתתף. אמרתי להם שזה לא יצליה. פחרתי, לפנייכן לא עשיתי דברים כאלה, ועור לאור היום, כאמצע העיר.

ברגעים הכי מחרידים, כשהתחלתי לפחר מעצמי, מהסורגים, כשנבהלתי מכל סוהר שראיתי. איך יוצאים מכאן! אתה מבוהל ממאסר עולם שיש לך על הראש. לא מאסר לתקופה מוגדרת שאדם חזק עומד כזה ויוצא. מאסר עולם אומר שאתה לא יורע לאן אתה הולך ולאן תגיע. אם תשאר נורמלי. מי שנכנס למאסר עולם על לא עוול, אין לו

הרבה מה לעשות. הוא צריך להשלים עם זה. אף אחר לא יכול לצאת מוה בשלום. יש כמה אסירי עולם ואחרים שאני בטוח שהם חפים מפשע והם לא יודעים מאיפה להתחיל. אני התייררתי עם אחר, מוריס, ששפוט 20 שנה על לא עוול. נשפט לחמש שנים על שור, או משהו כזה. בכלא – במקום לראות בו אובייקט שאפשר לשקם – עשו את ההיפך, התגרו בו. הוא ניסה לברוח, תפסו והוסיפו לו עוד שבע שנים. היה בלחץ, דקר מישהו וקיכל עוד חמש שנים. ככה צבר בכלא 21 שנות מאטר, וזה כשבילי נקרא כשלון של מערכת

בכלל, שיטת המיון של האסירים: היא דבר מחפיר. איך אפשר לערבב את כולם ככולם מכל הבא ליד, כמו ארגזים של עגבניות שאתה שופך למשאית: כל אחר שונה מהשני, ואסור להתייחס אליו כמו למחורה. בכלא האסירים הם מספרום ותיקים, יש שם הרבה בחורים מבריקים שהחברה יכולה להפיק מהם תועלת ולהיעזר בהם. לא כולם חסרי תקנה. אנשי מקצוע היו יכולים לכרור את הטובים ולהשאיר את

העתיר זה נעלם גרול. תשמע, אני אקים משפחה אני אתארגן. אני צריך להרגע עם כחורה שבועיים שלושה, לעשות חשבון נפש. פיצויים על מה שטבלתי אין לי ממי לבקש. גם לא הוכח אבסולוטית שאני הף מפשע. את עונשי המתיקו על סמך ספק. אני מרגיש שצריך לסייע לי בהתחלה, שהמרינה צריכה לעזור לי לעמוד על הרגליים. לא מרגיש שמישהו חייב לי, אבל אני מקווה שיעזרו לי משיקולי כראיות פשוטים של החברה. ולא - אתגבר על זה ככוחות עצמי. לכלא אני לא תוזר.

בחוץ אני אוכל לבקש משפט חוזר. אבל איפהז לא שאין לי כוח למשפט חוזר, אבל מה זה יתן ליז אין לי ומן. תראה, כבוקר טולפנתי למשרד הרישוי, רציתי לחדש את רישיון הנהיגה שלי, ואמרו לי שאני צריך להתחיל את הכל מהתחלה, צריך ללכת להוציא תעורת זהות ורוכון, ואני לא מסוגל עריין לחשוב על כל הרברים שאני צריך לעשות. אני חושת שאני יכול להוכיח את חפותי בקלות, אבל זה שנים של הוצאות ועורכי דין ומשפטים, ואחרי תשע שנים בכלא אני

רוצה להתרכז בעצמי ובהקמת משפחה. אם אתרכז במשפט – אאתי את הרכבת. השיקול שלי נראה לך הגיוני? אני ישכתי תשע שנים, יוצא החוצה ומה אני מוצאז הכל הרום. הורי גרושים, כמצכ בריאות קשה. אח חייל שוכב בתל־השומר עם בעיות בכלי הרם, פלאגן שלם. אני רוצה לטפל במשפחה יבעצמי. משפט תורו אולי בשלב יותר מאותר, כרגע זה לא רלוונטו מבחינתי. מציק לי שמבחינת המערכת לפני המאסר עברתי בעיצוב פנים, באקוסטיקה, אני לא זכאי, אבל בינינו המערכת התחשבה באפשרות שאני לא הרוצה, וכגלל זה הלכתי הביתה, אני יורע

יודע מה. הכל מעורפל. אני צריך כמה חודשים של שקט, להמתוכב בחוץ, להרגע מכל מה שקרה. לנוח, לשכוח מה שהיה ולחשוב על העתיד. מאיפה מתחילים? למה אני רוצה להגיעז עד עכשיו לא חשבתי על זה בכלל.

ומ השוייצרים ז למון על השנייצרים שיתנו את תולה כיותר. השוייצרים גם מיש מופלג לחסכון, ליעילות בן מנולודי

> יה לי קשר עם בחורות שעזרו לי בתקופת הכלא. בחורה יכולה לתת המון. למשל שולה, כוכותה נשארתי כחיים. היא היתה לצידי ארצות אירופה.

יעיל וחסכוני

ווה מסתיים כל התהליד מינים אחד אחד....)

מהשל "אויכל מיני" למטכח לי לכלח כיסוי גם כצבעים דת את "אויכל, פיני" אפיטר מנשים הויכים ומתאיכים בא כשראל. כצבע לכן איני משרוב או כורם שנדוב. שרור. נום אלו נכחרו כקפידה, כדי לל חדישות והמעם של בלל בש בישראי.

משר בישראל. אניאוקל מיני" שאין

ל שמו כל המידות איריאליות.

יו זוקות (עד 20% יותר ממדיחים ממלים בין 20-24 צלחות בלבד). חרם פריםי סברים. בהדחה אחתו יו פור עושה זאת פשום, משום מו חכם יוחר. למשל: מגש

שייחות בתנויות ואצל השכנים: שייחות מל האתנת ואצל הילדים. ראית יקום ננר בחרת ב"מיני", אבל מנו שניין בעצם רצית אותו גדול צל שיתאים לשיש הצר כל כך כהן. מכית עד היום, והרווחת! כל ה השרונים נותנים תיצובה חד מיני" עדיף!

עכשיו, אחרי שהוריעו לי על המתקת עונשי, התחלתי לחשוב על זה שאני צריך למהר להתחתו ולהקים כית. בינתים אין מועמרת. היתה תחלופה גרולה של בחורות, אכל לא משהו רציני. כי ככל פעם שהיתה תקווה להשתחרר מהכלא, יצרתי קשר רציני עם כתורה, וכשהסיכוי לצאת נגוז – הפסקתי את הסשר.

האראית SENTINA - SUISSET ת ולמולוגיה של מדיח "אויקל ית שכר כהצלחה מרובה בכל הצחש ובתוכן כאלה המייצרות ה לינוא המכשיר בנוי ממיטב הובינים ועומד בחקנים הנוק־ קשקל הישראלית, בחרה במדיח

שו צחו נמוצר העיקרי של החב׳

יו הדחה כ"אויכר פיני" יה, ותשכוני. כתוך עישרים ווא אוסומטית וכוללת הכרכה וכיים. כל זאת כב־12 לישרים ילום וונאים כון המדיח נוצי

מומומל נצום כוכויים כלבד. מיוום אחרים פסוג פיני צרי במי לשוה מכשרוה. נוצבעים אידיאליים

יהוצב פריח הכלים מסוג מיני

מיני" נראה בעצם כמו ים אל המיחים האחרים. אין כמעט המו נו שיפור משמעותי בתחום

"איקל מיני" הוא המדיח מניותר למטבח הישראלי. עומק ממורטי כארץ הוא כידוע 48 ציק מני" מחיישב בדיוק על משנת עונמה נפש הנגרמה לפער "ד מניחי מיני גדולים מידי... שנט על "אויקל מיני": 15 ס"מ למרות מידותיו הקומפקטיות

ביקל פיני" מכיל מסתבר, יותר מיני אחרו

הכלים המודולורי בנוי מ־3 חלקים ומאפשר פיזור מוצלח יותר. (בחמונה) הוא מתוכנן

בעור כבל תבונותיו הרבות עולה למעשה ל-א סועדים בעוד האחרים ל-6 "אליופל פורניו על כנינודייו בכל זופניבנים המעלה - ב־"אויקל מיני" מצאנו חוכי ניות המעלה מתקדמות יותר. 55 מעלות צלזיום לעבודה רגילה ו־10 מעלוח לעבודה מאומצת וכן תוכנית מיוחדת ומהירה לשטיפה בלבד. תוכניות ההפעלה המגוונות

עקרת וובית שעדיין אק לה מדי פלים יכולה להנות חיום, מן חמרי • מירות השיש בממבח הסטנירטי

מנשורות לרפושר המיימי מינניה גם אפשורות לרפושר המיימי מינניה גם

קומפקטי במחיר

בארץ, המעניקה 3 שנות אחריות למףיח שלה- "אויקל מיני" (ראש שקט עד יש לציין כי באויקל מתמחים אך. ורק במדיחי כלים נמרכזים את כל המשאדי בים בנושא זה. מי שהתנסה כבר במוצרים

דירוקא במחיר זרא מציע את חקנית העיחה ביותר, וזכורון לעיבו בימים אלה חוא בצם שיירו בלבדו מכוולכן. מחיו המבשיר ושירוקי בקנון מיויון ויום מי

חמוצלה ביותר ובמחיף הנכנוך ביות במובחלה אמיכון בממר לנו בי ביתנה

אני קל הביחי המיני הדור הבא של מדיחי המיני

אויקל, מדיח כלים שכבש את השוק. קומפקטי יותר, חסכוני יותר,

קיבולת עצומה והמחיר הנוח ביותר בשוק.

מכטיחות חסכון ניכר בחשמל, במים, בומן וכחומרי ניקוי אחריות - אויקל היא החברה היחידה

י מחיר נוח כמיוחר.

יונות אחריות!

מדיח בלי משרות

בישראה: אן פ"ם עומק, "אויקל מיני"

הוא המריח היחיר הניצב במלואו שי

השיש... כנוסף לכל מעלותיו האחד

+ כעוד במדיחים קטנים אחרים ניתן

הדריח עד 21 צהחות, בוסות וסבו"ם

כהחאם, כ"אויכל מיני" ניתן להריח:

כו זכנית – צו צלחות, כוסות וסכויים

* החברה היחירה כארין המעניכה 8

חשוב לזכור!!!

מומבית נקודות המכירה בחן ניתן לחשינ את "אויקל מינו".

בויתאב.

ילה אדי יושלים 27 - עומר אבי, אלובי 122 - סלון אדיר, אלובי 25 - גלי קור, פרי יושלים 25 -2. פרץ: אברציוון 114 - משב די מוצרי ב מוצרי ב מוצרי בר יושנה בוריפו שכוו ליפסיי, בלפר 1

שוויצרים יודע, כי את האחריות המוכ־ טחח, לא יהיה צריך ליישם גם כעוד הרכה.

הרכה שנים. "אויקל מיני" הוא בדיוק מה שמריח מיני צריך להיות - קומפקטי עם קיבולת מקסימלית, נוח להעמדה, נוח לשימוש. חסכוני ככל המוכנים גם כמחיר - 942 שיח כלכד.

מאת ג. יפית

ום בחברת החשמל בחרו

ב.אויכל כוינייי עם הורדת שורות אלה לדפוס, קבלנו חיווק נוסף לבחירתנו, כי אויקל מיני" הינו המדיח המועדף כיום על כל מתחריו:

מסתבר כי גם ועד עובדי חברת החשמל, כחר להציע ל-12.000 עוכרי החברה וגימלאיה, לחג הער צמאות, דווקא את מריח אויקל מיד נרי, בין הצעות השי השונות ושכלי לן גם תנור מיפרוגל, מכונת כביסה

גם נעדי עוכרים אחרים הגיעו למסקנות דומות. ביניהם ועד עובד חיפה כימיקלים ואחרים.

לאחר כל זאת לא נותר לנו אלא לקבוע, כי מומלץ בימים אלח להודרו וצחמות" מדית שויקל מי יי עוד לפני הסטת כרי שלא היתשל פכחכור שלכמת יווצר כמי

והמודעות שפורטמו ב"מעריב" .27.3.52 – 20.3.52 שבין הנוטח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

Waterman's

השבוע לפני 35 שגה

האשמה נגד הציבור מבי חחוגים, כי הכשיל את מדיניות הורדת המחירים, שחלכנו בה

ער למני כשנה - השמיע הבוקר שר המסחר והתעשיה, דיר דכ

פלציה נגרם בעקבות קיבוץ הגל־ ויות וההתרכזות כבנין הארץ, אך בשעה שמספר הצרכנים גדל כה: תמרה, המשיך כוח הייצור בפיער רו אחרי צרכי האוכלוטיה.

יוסף במליארג דוטהיש. ר"ר יוסף טען, כי מצב האינ

168 ל"יר

לשנח מראש.

כירות למשך 5 שנים.

עולה 20 מרוטה.

יעלה טלפון

- 168 ליי תעלה עתה התקנת טלמון חרש, כוזה 120 לייו דמי תקנה ו-48 ל"י דמו שכירות

עם קביעת המחיר התדש החל ב-21 במארס, בוטל הסידור שלפיו נגכה מכל מנוי חדש סך של 50 ליי כמרפעה על רמי השר

כחשכונות שיקבלו מנויי

הטלפון בראשית אפריל יהיו וימי

השפירות לרבע שנה - 12 ל"י

ובמקום 5 ל"י עד כהו, שיחת טל-

ב-29 דקות

הבוקר. כשעה 7.36 חתלונן

מר שלמה קלדרוני בתחנת המ-

שטרה כנוה שאנן בתיא, כי נגנכ

הג'ים שלו מהחוב שפיר קליין 4.

לאחר רגע קיבלה מכונית שיטור

את ההודעה ממועד הקשר. עברו

29 רקות כלכר והניירת הצליות

רגניה ליר בית מסים.

ירושלים ו...ניו־יורק

בהורעה שנמסרה עיי סגן שר דוורין הציבי, מר וולדימנוי-כיר בורק, לציר ישראל בסראג, ר"ר א. קבובי, נאמר כי "מר

רוסיה תזמין עוד הדרים

הנה ושלום שרעבי מירועוב בשנחה על חולותי

בהם לבוצה היהנה אות

ד"ר יוסף מאשים את הציבור

ראש עירית ירושלים, מר ש, ז שרגאי, על ג'ווסרת עירית נירי יורק, מוקף מקרופונים של כל תתנות חרדיו הגרולות. משיק לוברי הברכה של ראש עירית ניריורק אימפליטרי.

פראג: אורן

אורן השתחה בפראג אחר שפו

תוקה הויזה שלו וכן סבורים

השלטונות הציכוסלובקיים כי

צ'כוטלובאקיה.

לקוראים

אגוד המו"לים של העתונים

היומיים החלים על העלאת מחיי

רי העתוגים, כחתחשב עם ההי

תיקרות הכללית וביחוד לאור

ההתייטרות של נייר עתונים:-

דדריעה כאגרת רשמית לממש-לת ישראל כי האזרח הישראלי מרדכי אורן נמצא במעצר

מר אורן ביצע מעשים פליליום נגר בטחון בציבוסלובאקיווי. משרר התוץ קיכל הבוקר את התשובה מצירות מדינת ישראל בפראנ ודן עכשיו על דרכי תגובות ופעולתו בקשר להודעת

אלף תיבות פרי הדר יצא לרוסיה כשבוע הכא כאניה .נחשון" מחי

למקום שהניאה את המשלות ים ר, 126.3.52 המילות והאחרון של 30 אלון תיבות מחוך ביום וויל, 30 מרי חומנה כוללת של 20 אלף תיי

פו שיושה בערך ממחירו הקורם. מחור עתוכנו יעלה החל בי בערבי שבחות 70 מרי.

לחברנו שלום שרעבי ברכח לבבית לחולרת הב ת

ם עריבי.

אוטו שטראוט.

לאה גוטוביונת מליאביב

ראש הממשלה מר ז. בן־גוריון בלרית שר החקלאות ל אשכול, הרמטכיל רב־אלוף י. ידין וכן ראובן שילות ותיאון קולק ממשרד החוץ, וקציני המסה של צ.ה.ל., סיירו ביום וי בכביש החדש לסדום, שורכו תיעבר תוצרת תאשלנ.

נציגי ישראל

נציגי ישראל וגרמניה ספטל משלחת יוציות העולם מר נסגשר בואסינר שבדולנר.

רכבת ממר מ. לויט כראש המי הפתיחה תרשמית של ועיי שלחח, עו"ר מורים בוקשטייו פון למנוי החל מה-21 במארם רת השילומים נערכת היום מניו־יורק, היועץ המשפסי של הסוכנות, מר. אלכם איסטרמאן אחה"צ במלון המרכזי שבעיר רה הקטונה, הסמוכה להאג, כנימין פרגץ מניו־יורק, דדר פן גולדשמירט מלונרון, מר ז'רום יעשבטון מעארים, ריר ר לאכס וד"ר נחמים רובינסון מניריווים

תחת משמר חזק של תמשמרה. אולם כבר אתמול אווחיצ נערך מגע בלתי רשמי בין נציגי ישראל ונציגי ברמנית. הנציגים היהוויים יצאו. את לונרון כררכם לחאג אור ליום ר' בסודיות נמורה וגם בואסינד 500 ל"ל

נערכו פירורים מיוחרים מפחד למצוא את הג'ים במרחק של "קיצונים יתורים". כמה ק"מ ממקום הגניבה ברחוב בראש המשלחת הישראלית

עומרים ד"ר מי שנער ור"ר נ. יך:

פרטית דשלת מם דשיונות שנתי עד 200 ליי לפצונית פיפות כס בורדו לפי פול הפצונית הציע היצה המפעית פוערת הצממים עד הצממילת

תרובר של האוצר הטביר בי האוצר ביכקש למנוע חעלאת מחיר הלנוין, שהיתה פונעת גלכו במכוניות משא יבמוניות ולכן

בועריב אן אור

השבועון לצעירים

אם תפעל מיד, תהנה מהיתרונות הבאים

בין החותמים על "מעריב לנוער"

תוגרל מכונית סוזוקי־אלטו

אוטומטית + מזגן

- white which the

חתום על שבועון הנוער הישראלי

1860 ותחת מבודר תעדון בחנויות. • השבועון יניע לביתך בדואר מדי שבוע, ללא כל תשלום מסף. • השבועון יניע לביתך בדואר מדי שבוע. ללא כל תשלום מסף.

חלוש חתימה

• אתה מקבל עתון

יקרי ערך.

• וכל אלת – בהנחה

ממשית של 15%.

מדליק, מרתק ומגוון.

• אתה זוכה בפרט אישי חינם

ומשתתף בהגרלה של פרסים

-שלויב לווער", ת.ד. 20020, תל"אביב וקינו מעביר לכו צ'ק/המחאת דואר על סך 70 ש"ח כדמו ממי ז את של -מעריב לנוער" כולל אריות ודמו משלות הפרס לכותר: ושלם את הסיסמת: במעריב לנוער" - השבועון ל

מוזוקי *עבוד בו א*נטומטית מלאה+מזגן שני פרסים נוספים

חתום על מעדיב אוסר ו... סע לשלום!

מתנת מאמת

ELKA-EK 44 סינטיסייזר דיגטלי

סטוריאופוני – M.I.D.I מהמשוכללים בעולם. אוקטבות, 9 ספליטים, 8 אוסילוטרים בכל צד.

גיטרה Fender

הגיטרה המלווה את בכירי האומנים בארץ ובעולם כ־שלמה ארצי, שלום חנוך, דני סנדרסון, יהודה פוליקר. ריצ'ה בלקמור, אריק קלפטון, ג'ק בהוס ועוד רבים רבים אחרים...

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע: שבועון מרתק, מגוון, צבעוני, הכולל חומר־עזר לכל מטרה

למנונו במעריג לנוער הלחיעים הגרוטה כיותי של

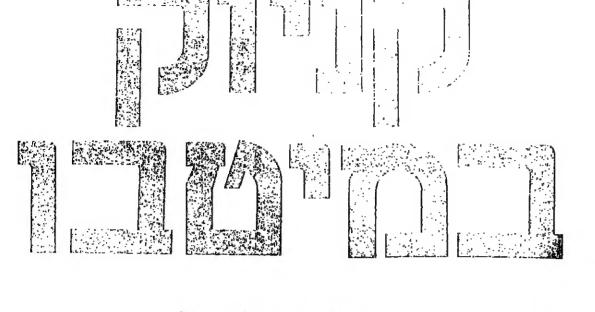
קסטה ובה הלהיטים הגרולים של

איך לדעת בקריאה ראשונה מה קרה ביממה האחרונה.

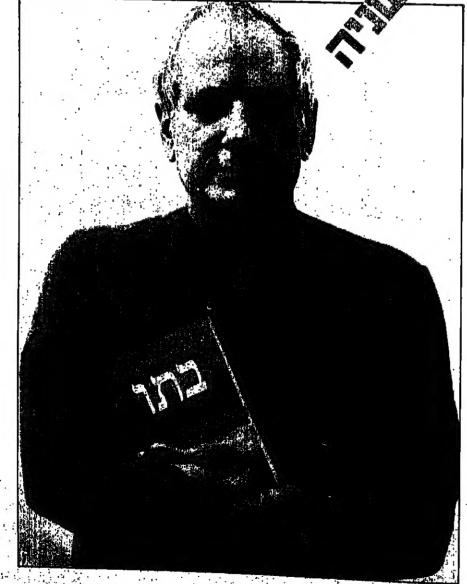
מה קורה עוד לפני
מה קורה עוד לפני
שאתה פותח עיתון.
שאתה פותח עיתון.
מעריב מגיש לך עכשיו
את כל הנושאים שעל
המסודרת ביותר:
• עיקר החדשות, תקציר
היממה האחרונה. כל יום,
בטור הימני בעמודו הראשון
של מעריב.
• תקציר נושאים הפותח כל
אחד מחלקי העיתון:
• תוכן עניינים מפורט ומלא של
כל הדברים המופיעים בעיתון כל הדברים המופיעים בעיתון -

זוהי הדרך הקלה ביותר עבורך לדעת יותר ו...מהר. מה קרה, איך, היכן, מתי... ובאיזה עמוד אפשר לקרוא על זה. זהו שלב נוסף בכיוון של מעריב עכשיו - להעניק לך עיתון מלא עניין, תמציתי, מעדכן, קריא, ממודר נכון ומעוצב בצורה אטרקטיבית. כמו בחשובים שבעיתוני העולם, כמו שאתה צריך.

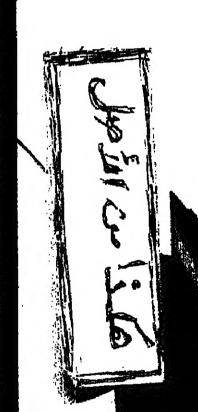
מעריב עכשיו כי מדברים על זה אחר כר

ספרים מבית טוב-ספרית **מעדיב**

STANIA SMOR WIND

פרטים: "מועדון מטיילי מעדיב" STATE THE PARTY פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 17.00

טוגלי פעוד ואבעב

עם מדריכי "נאות הכיכר"

והחוף המערבו, יציאה: 6.4: 17.4.

בעקבות 3 תרבויות. יציאה: 3.4; 6.7.

יוגוסלביה. 16 יום. יציאה: 15,4; 26.5; 24.6 ★

7.6 ; ו0.5 ; 5.4 : עומה וציאה: 10.5 ; 5.7 ; 5.7 .

בימו ראשון (4 לילות) וחמישי (שלושה לילות).

🖈 . בי קוד יום. וציאה: 28.5.

א קניה. טיולי ספארי של דן ו־10 ימים. יציאה: 8.4

א תורביה. טיול קלאסי של 15 יום, יציאה: 3.4, או טיול

🛨 🚻. מסלול קלאסו של 15 יום כולל איי הים האגאי, יציאה: 3.4 (6.7), ומסלול של 11 ימים

* יוגוסלביה - אוסטריה. זו יום יציאה: 12,4; 17,5; 14.6

★ ספרד ופורטוגל. מסלול קלאסי של 15 יום. יציאה: 9.4 (28.5 ,6.28.5 +9.4 יום. יציאה: 9.4 ב-25.6 ,28.5 ל

🖈 🎞 בים מסלול קלאסי של 8 ימים. יציאה: 5.4; 10.4; 14.4; 14.4. מסלול של 6 ימים

למצרים באוטובום. טיול אמצע השבוע וסופשבוע ארוך לקהיר. יציאות

לוגוסלביה - הוגריה. 18 יום יציאה: 5.4 ום או יוגוסלביה - הוגריה. 18 יום יציאה: 5.4 ווגריה.

תיאטרון בלונדון עם עודד קומלר

10 ימים ★ 5 הצגות א

ז ימים ★ 4 הצגות ז

תאריך יציאה: 15.4

חופשות בחג הפסח

★ חופשה וטיולים ברכב מדבר וברכב הפרטי במדבר יהודה

14 עד 16 באפריל. לינה בכפר הנופש "מצוקי דרגות ארוח מלא והדרכה.

א חופשה וטיולים במפלים ובשמורות הטבע בגליל העליון

17 עד 20 באפריל. נ לילות במלון "נוף תגליל" בצפת, חצ פנטיון, סיורים וביקורים מודרכים.

בתי עץ וקרוונים בתניון כפר ★ חיטים (צופה אל הכנרת) במחירים

טיולי יום בארץ

★ פריחה בגלבוע.

תאריכי יציאה: 4.4 ו16.4 16.4 20.4 מחירו 25 ש"ח, כוללו הסעה, הדרכה, כניסח לכוכב חירדו.

ביף משוכב בחמת גדר, עין 🖈 גב ועבריה.

תארוכי יציאה: 11.4; 11.4: מתיר: 42 ש"ח למבוגר, כולל: חסעה הדרכה, כניסה לחמת גדר, ארוחת

למערות בר כוכבא באמציו ולמוזיאון הבדווי בקיבוץ להב. תאריכו לציאוק: 11.4 11; 16.4

מחיר: 23 ש"ח כולל: חקעת, הדרכה וכניקות לאתרים.

לחרמוו:

תארוכי יציאתו 17.4 ו 6.4 ו 18.4 מחירן 22 ש"ח למבונר בוללן נסועה הדרכה וכניסה לאחר.

שבוע ציור – ימי נופש 🖈 ויצירה בטבע. 5 עד 9 באפריל. חוג שמיועד לכל האמנים והחובבים

חמעונינים ליצור בחיק תטבע ובנון האורבני היחודי של צפת.

סיורים בירושלים, בעקבוו התקופות חשונות:

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

מהאסיים

גטורי קרונא אילת, 24.3.87–21.

שורשים

שלושה סמינרים

תקופת בית שני

בספר ההנחות "אנטרטיימנט ישראל ד8'" תמצא 200 שוברי הנחה של 20% או "שניים במחיר אחד" למסעדות, ארועי תרבות, ספורט, תיירות ונופש וכן הנחות ייחודיות בתחום הצרכנות.

> ערכן הכולל של ההנחות בספר עולה על 200,55. ניתן לוצל אותן במשך כל השנה על-ידי כל בני המשפחה. ההצעות מכסות את כל חלהי הארץ ותוכל להנות מהן גם בטיוליך באירופה ובארה־ב. די להשתמש בספר 5 עד 8 פעמים כדי לכסות את הוצאות רכישתו, ועדיין נותרות בידך אפשרויות רבות ומגוונות להמשיר להנות ולחסור לאורר כל השנה. במשך שנת 1986 הצטרפו למועדון אנטרטיימנט, המונה כ-3

מליון חברים בארה"ב, קנדה ואירופה, למעלה מ-2000,01 חברים הצטרף אל מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות

בתדירות גבוהה יותר, מנסים דברים חדשים, נהנים וחוסכים. מחיר לחברי המועדון -.פר ש"ח בלבד (ב-ג תשלומים).

מו לשלוח אלי את ספר התנחות וצאינפות בזה 2 המושאות ע"ם 20 ש"רו כ"א (מווני

מועדון הבריאות

של דלירו ניר

נפתחת חרשמה למחזורים: 2 רג במלון במאאס" בנחניה. שבוע נופש וחרזיית בחדרכה

צכורדה ובפנקות דלית ניל

מחזור שניו 1.5.87—26.4 מחזור שלישיו 29.5.87—34.5 ומוזור: 435 ש"ון לארם, כולל מע"מ.

פרטים: -מועדון מטיילי. מעריב", טל. 111 (03)439 המשקל קל", טל. 03)236043

שם משמחה שם פרטיי רחוב. מסי עיד

עד אזילת המלאי התחדשו לחג עם דגמי 87 במים אריב-2174

של מיטב יצרני ישראל

NOT DU USTA III

שבוע בלבז

כלי בית ומטבח

מבחר גדול של מתנות לחג עד

Marks & Spencer Symbol מוצרי היוקרה

תוי קניה של המשביר לצרכן- מתנה שכדאי לתת-מתנה שכדאי לקבל

ללא ריבית והצמדה (תשלום מינימלי 50 שירו)

כל מוצרי

הצעה PS מיוחדת

ציפות וציפיות - כרים וכריות כיסויי מיטרה - מגבות שמיכות - מפות ומפיות

סט אוכל 18 צלחות

87 TRYLI GHINGOGIK